

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 182

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

56. sējums

2013. gada 29. jūnijs

Saturs

I Leģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 610/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, Padomes Regulu (EK) Nr. 1683/95 un Regulu (EK) Nr. 539/2001, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 767/2008 un Regulu (EK) Nr. 810/2009..... 1

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK ⁽¹⁾ 19

Cena: EUR 4

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 610/2013

(2013. gada 26. jūnijs),

ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas nolikumu, Padomes Regulu (EK) Nr. 1683/95 un Regulu (EK) Nr. 539/2001, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 767/2008 un Regulu (EK) Nr. 810/2009

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

(2) Personu brīva pārvietošanās Šengenas zonā ir viens no lielākajiem Eiropas integrācijas sasniegumiem. Pārvietošanās brīvība ir viena no pamattiesībām, kuras īstenošanas nosacījumi ir noteikti Līgumā par Eiropas Savienību ("LES") un Līgumā par Eiropas Savienības darbību ("LESD"), un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā ⁽²⁾.

(3) Lai atteiktos no kontroles pie iekšējām robežām, ir vajadzīga pilnīga dalībvalstu savstarpēja uzticēšanās attiecībā uz to spēju pienācīgi īstenot papildu pasākumus, kas ļauj šo kontroli atcelt.

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) ⁽³⁾ stājās spēkā 2006. gada 13. oktobrī.

(1) Savienības politikas mērķis ārējo robežu jomā ir panākt integrētu pārvaldību, lai nodrošinātu vienādu un stingru kontroli un uzraudzību, kas ir ar personu brīvu pārvietošanos Savienībā cieši saistīts faktors un ir būtisks brīvības, drošības un tiesiskuma telpas aspekts. Šajā nolūkā būtu jāizveido kopīgi noteikumi par standartiem un procedūrām ārējo robežu kontrolei, ņemot vērā īpašo un nesamērīgo spiedienu, ar ko pie savām ārējām robežām saskaras dažas dalībvalstis. Noteikumu galvenajam principam vajadzētu būt dalībvalstu solidaritātei.

(5) Pēc vairākiem praktiskas piemērošanas gadiem ir radusies gan nepieciešamība veikt vairākus grozījumus, pamatojoties uz dalībvalstu un Komisijas praktisko pieredzi Regulas (EK) Nr. 562/2006 piemērošanā, Šengenas novērtējumu rezultātiem, dalībvalstu sniegtiem ziņojumiem un lūgumiem, un izmaiņām Savienības primārajos un sekundārajos tiesību aktos, gan nepieciešamība izskaidrot un efektīvāk konstatēt nopietnas tehniskas problēmas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. jūnija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 20. jūnija lēmums.

⁽²⁾ OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

⁽³⁾ OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

- (6) Komisijas 2009. gada 21. septembra ziņojumā par to, kā darbojas noteikumi par spiedogu iespiešanu trešo valstu valstspiederīgo ceļošanas dokumentos saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 562/2006 10. un 11. pantu, kā arī Komisijas 2010. gada 13. oktobra ziņojumā par Regulas (EK) Nr. 562/2006 III sadaļas (Iekšējās robežas) piemērošanu ir ietverti konkrēti ierosinājumi tehniskiem grozījumiem Regulā (EK) Nr. 562/2006.
- (7) Regulā (EK) Nr. 562/2006 ir nepieciešami daži grozījumi saistībā ar nesen pieņemtajiem Savienības leģislatīvajiem aktiem, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss)⁽¹⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi⁽²⁾.
- (8) Lai atspoguļotu izmaiņas Regulā (EK) Nr. 562/2006 un pašreizējo juridisko situāciju, būtu jāgroza arī daži noteikumi Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām⁽³⁾ ("Konvencija, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu").
- (9) Saskaņā ar spriedumu lietā C-241/05 *Nicolae Bot/Préfet du Val-de-Marne*⁽⁴⁾ ir nepieciešams grozīt noteikumus, kas attiecas uz atļautā īstermiņa uzturēšanās ilguma Savienībā aprēķināšanu. Skaidri, vienkārši un saskaņoti noteikumi visos tiesību aktos, kuros regulēts šis jautājums, palīdzētu gan ceļotājiem, gan robežu un vīzu iestādēm. Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 562/2006, Konvencija, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, Padomes Regula (EK) Nr. 1683/95 (1995. gada 29. maijs), ar ko nosaka vienotu vīzu formu⁽⁵⁾, un Padomes Regula (EK) Nr. 539/2001 (2001. gada 15. marts), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 767/2008 (2008. gada 9. jūlijs) par Vīzu informācijas sistēmu (VIS) un datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar īstermiņa vīzām (VIS regula)⁽⁷⁾ un Regula (EK) Nr. 810/2009.
- (10) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1168/2011 (2011. gada 25. oktobris), ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām⁽⁸⁾ (*Frontex*) ("Aģentūra"), tiek uzlabota ārējo robežu integrēta pārvaldība un vēl vairāk veicināta Aģentūras loma atbilstīgi Savienības mērķim izstrādāt politiku pakāpeniskai integrētas robežu pārvaldības koncepcijas ieviešanai.
- (11) Lai saskaņotu Regulas (EK) Nr. 562/2006 noteikumus ar LESD, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz papildu pasākumu pieņemšanu uzraudzības regulēšanai, kā arī attiecībā uz grozījumiem Regulas (EK) Nr. 562/2006 pielikumos. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (12) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, nodrošināt tehniskus grozījumus esošajos Regulas (EK) Nr. 562/2006 un Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, kā arī Regulas (EK) Nr. 1683/95, Regulas (EK) Nr. 539/2001, Regulas (EK) Nr. 767/2008 un Regulas (EK) Nr. 810/2009 noteikumos, var sasniegt tikai Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (13) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā⁽⁹⁾, – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta 1. panta A punktā Padomes Lēmumā 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem minētā nolīguma piemērošanai⁽¹⁰⁾.

(1) OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.

(2) OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.

(3) OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp.

(4) Krājums 2006, I-9627. lpp.

(5) OV L 164, 14.7.1995., 1. lpp.

(6) OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp.

(7) OV L 218, 13.8.2008., 60. lpp.

(8) OV L 304, 22.11.2011., 1. lpp.

(9) OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

(10) OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

(14) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana ⁽¹⁾, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta G punktā saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK ⁽²⁾ 3. pantu.

(15) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanu Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana ⁽³⁾, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES 3. pantu ⁽⁴⁾.

(16) Saskaņā ar 1. un 2. pantu protokolā (Nr. 22) par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Tā kā šī regula pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo regulu, izlemj, vai tā šo regulu ievieš savos valsts tiesību aktos.

(17) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā ⁽⁵⁾; tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

(18) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā ⁽⁶⁾; tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 562/2006 grozījumi

Ar šo Regulu (EK) Nr. 562/2006 groza šādi.

1) Regulas 2. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) dalībvalstu jūras, upju un ezeru ostas, ko izmanto regulārai iekšējai prāmju satiksmei;"

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. "regulāra iekšēja prāmju satiksme" ir prāmju satiksme starp noteiktām divām vai vairākām ostām dalībvalstu teritorijā, nepiestājot nevienā ostā ārpus dalībvalstu teritorijas un nodrošinot pasažieru un transportlīdzekļu pārvadājumus saskaņā ar publicētiem kustības sarakstiem;"

c) panta 5. punktu groza šādi:

i) ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"5) "personas, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām" ir;"

ii) a) apakšpunktā atsauci uz "17. panta 1. punktu" aizstāj ar atsauci uz "20. panta 1. punktu";

iii) b) apakšpunktā vārdu "Kopienu" aizstāj ar vārdu "Savienību";

d) panta 6. punktā atsauci uz "17. panta 1. punktu" aizstāj ar atsauci uz "20. panta 1. punktu";

e) iekļauj šādu punktu:

"8a) "kopīga robežšķērsošanas vieta" ir jebkura robežšķērsošanas vieta, kura atrodas dalībvalsts teritorijā vai trešās valsts teritorijā un kurā dalībvalsts robežsargi un trešās valsts robežsargi vienu pēc otras veic izceļošanas un ieceļošanas pārbaudes saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktiem un atbilstīgi divpusējam nolīgumam;"

⁽¹⁾ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

⁽²⁾ OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

f) panta 15. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"15) "uzturēšanās atļauja" ir:

a) visas uzturēšanās atļaujas, ko dalībvalstis izsniegušas atbilstoši vienotajai formai, kas noteikta Padomes Regulā (EK) Nr. 1030/2002 (2002. gada 13. jūnijs), ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem (*), un uzturēšanās atļaujas, kas izsniegtas saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK;

b) visi citi dokumenti, ko dalībvalsts izsniegusi trešo valstu valstspiederīgajiem, atļaujot uzturēties tās teritorijā, kuri ir paziņoti un pēc tam publicēti saskaņā ar 34. pantu, izņemot

i) pagaidu atļaujas, kuras izdod uz laiku, kamēr izskata vai nu pirmo pieprasījumu izsniegt a) apakšpunktā minēto uzturēšanās atļauju, vai arī patvēruma pieprasījumu, un

ii) vīzas, ko dalībvalstis izsniegušas atbilstoši vienotajai formai, kas noteikta Padomes Regulā (EK) Nr. 1683/95 (1995. gada 29. maijs), ar ko nosaka vienotu vīzu formu (**);

(*) OV L 157, 15.6.2002., 1. lpp.

(**) OV L 164, 14.7.1995., 1. lpp.";

g) iekļauj šādu punktu:

"18a) "darbinieks, kas strādā jūrā" ir persona, kas strādā uz iekārtām jūrā, kuras atrodas dalībvalstu teritoriālajos ūdeņos vai ekskluzīvajā jūras ekonomiskās izmantošanas zonā, kā noteikts starptautiskajās jūras tiesībās, un kas regulāri atgriežas dalībvalstu teritorijā, izmantojot jūras vai gaisa transportu;"

2) Regulas 3. panta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) tādu personu tiesības, kuras izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām;"

3) Regulā iekļauj šādu pantu:

"3.a pants

Pamattiesības

Piemērojot šo regulu, dalībvalstis pilnībā ievēro attiecīgos Savienības tiesību aktus, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("Pamattiesību harta"), atbilstīgos starptautisko tiesību aktus, tostarp 1951. gada 28. jūlijā Ženēvā pieņemto Konvenciju par bēgļu statusu ("Ženēvas konvencija"), saistības attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieejamību, jo īpaši neizraidīšanas principu, un pamattiesības. Saskaņā ar vispārējiem Savienības tiesību principiem lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu, ir jāpieņem, katru gadījumu izskatot atsevišķi.";

4) Regulas 4. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Atkāpjoties no 1. punkta, izņēmumus no pienākuma ārējās robežas šķērsot vienīgi robežšķērsosanas vietās un noteiktā darba laikā var pieļaut šādos gadījumos:

a) personām vai personu grupām, ja rodas īpaša vajadzība atsevišķā gadījumā ārējās robežas šķērsot ārpus robežšķērsosanas vietām vai ārpus noteiktā darba laika, ar noteikumu, ka tām ir valsts tiesību aktos paredzētas atļaujas un tas nav pretrunā dalībvalstu sabiedriskās kārtības un iekšējās drošības interesēm. Dalībvalstis var divpusējos nolīgumos noteikt īpašu kārtību. Par valsts tiesību aktos un divpusējos nolīgumos paredzētajiem vispārējiem izņēmumiem paziņo Komisijai saskaņā ar 34. pantu;

b) personām vai personu grupām neparedzamās ārkārtas situācijās;

c) saskaņā ar īpašiem noteikumiem, kas izklāstīti 18. un 19. pantā saistībā ar VI un VII pielikumu.";

5) Regulas 5. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"1. Attiecībā uz plānotu uzturēšanos dalībvalstu teritorijā uz laiku, kas nepārsniedz 90 dienas jebkurā 180 dienu laikposmā, katru reizi ņemot vērā pēdējās uzturēšanās 180 dienu laikposmu, uz trešo valstu valstspiederīgajiem attiecas šādi iecelšanas noteikumi:";

ii) a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

(EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (*).

"a) viņiem ir derīgs ceļošanas dokuments, kas dod tiesības to turētājam šķērsot robežu un kas atbilst šādiem kritērijiem:

Dalībvalstis saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 810/2009 46. pantu un tās XII pielikumu vāc statistikas datus par pie robežas izsniegtajām vīzām.

i) tas ir derīgs vēl vismaz trīs mēnešus pēc datuma, kurā paredzēts izceļot no dalībvalstu teritorijas. Pamatotā ārkārtas gadījumā no šādas prasības var atteikties;

(*) OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.";

ii) tas ir izdots pēdējo desmit gadu laikā;"

6) Regulas 6. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

b) pantā iekļauj šādu punktu:

"1. Robežsargi, pildot pienākumus, pilnībā respektē cilvēku cieņu, jo īpaši neaizsargātu personu gadījumā;"

"1.a Saistībā ar 1. punkta īstenošanu par ieceļošanas dienu uzskata pirmo uzturēšanās dienu dalībvalstu teritorijā un par izceļošanas dienu uzskata pēdējo uzturēšanās dienu dalībvalstu teritorijā. Uzturēšanās laikposmus, kas atļauti saskaņā ar uzturēšanās atļauju vai ilgtermiņa vīzu, uzturēšanās dalībvalstu teritorijā ilguma aprēķinā neņem vērā;"

7) Regulas 7. pantu groza šādi:

c) panta 4. punktu groza šādi:

a) panta 2. punktā otro, trešo un ceturto daļu aizstāj ar šādu tekstu:

i) a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"Šā punkta pirmajā daļā minētā minimālā pārbaude ir obligāta personām, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām.

"a) trešo valstu valstspiederīgajiem, kas neatbilst visiem 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, bet kam ir kādas dalībvalsts izdota uzturēšanās atļauja vai ilgtermiņa vīza, ir atļauts tranzītā ieceļot pārējo dalībvalstu teritorijās, lai varētu nonākt dalībvalstī, kas izsniegusi uzturēšanās atļauju vai ilgtermiņa vīzu, ja vien viņi nav iekļauti tādas dalībvalsts brīdinājumu sarakstā, kuras ārējās robežas viņi ir iecerējuši šķērsot, un brīdinājumam nav pievienots norādījums atteikt ieceļošanu vai tranzītu;"

Veicot minimālās pārbaudes personām, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, robežsargi tomēr var izlases kārtībā pārbaudīt informāciju valstu un Eiropas datubāzēs, lai pārlicinātos, ka attiecīgās personas nerada reālus, konkrētus un pietiekami nopietnus draudus dalībvalstu iekšējai drošībai, sabiedriskai kārtībai, starptautiskām attiecībām vai neapdraud cilvēku veselību.

ii) b) apakšpunkta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādu:

Informācijas pārbaudes rezultāti neapdraud tādu personu, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, tiesības ieceļot attiecīgās dalībvalsts teritorijā, kā noteikts Direktīvā 2004/38/EK.";

"b) trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri atbilst 1. punktā, izņemot tā b) apakšpunktu, paredzētajiem nosacījumiem un kuri ierodas pie robežas, var atļaut ieceļot dalībvalstu teritorijās, ja vīzu izsniedz pie robežas saskaņā ar 35. un 36. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regula

b) panta 5. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Neskarot otrās daļas noteikumus, trešās valsts valstspiederīgos, kam jāveic pilna pārbaude otrajā līnijā, valodā,

kuru viņi saprot vai kuru, saprātīgi pieņemot, viņiem būtu jāsaprot, rakstiski vai citādā efektīvā veidā informē par šādas pārbaudes mērķi un procedūru.";

c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Personām, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, veic pārbaudes saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK.";

d) pievieno šādu punktu:

"8. Ja tiek piemērots 4. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkts, dalībvalstis var paredzēt arī atkāpes no šajā pantā iekļautajiem noteikumiem.";

8) Regulas 9. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. a) Personas, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, var izmantot joslas, kas apzīmētas ar III pielikuma A daļā doto zīmi ("ES, EEZ, CH"). Tās var izmantot arī joslas, kas apzīmētas ar III pielikuma B1 daļā doto zīmi ("nav nepieciešama vīza") un B2 daļā doto zīmi ("visas pases").

Trešo valstu valstspiederīgie, uz kuriem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 539/2001 neattiecas prasība, lai tiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, būtu vīza, un tie trešo valstu valstspiederīgie, kuriem ir derīga uzturēšanās atļauja vai ilgtermiņa vīza, var izmantot joslas, kas apzīmētas ar šīs regulas III pielikuma B1 daļā doto zīmi ("nav nepieciešama vīza"). Viņi var izmantot arī joslas, kas apzīmētas ar šīs regulas III pielikuma B2 daļā doto zīmi ("visas pases").

b) Visas pārējās personas izmanto joslas, kas apzīmētas ar III pielikuma B2 daļā doto zīmi ("visas pases").

a) un b) apakšpunktā minētās zīmju norādes var būt valodā vai valodās, kādas katra dalībvalsts uzskata par piemērotām.

Atsevišķu joslu, kas apzīmētas ar III pielikuma B1 daļā doto zīmi ("nav nepieciešama vīza"), nodrošināšana nav obligāta. Dalībvalstis lemj, vai minētās

joslas izveidot un kurās robežšķērsošanas vietās to darīt atbilstoši praktiskām vajadzībām.";

b) 5. punktu svītro;

9) Regulas 10. pantu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu "Spiedogu iespiešana ceļošanas dokumentos";

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Tādu trešo valstu valstspiederīgo ceļošanas dokumentos, kuri ir tāda Savienības pilsoņa ģimenes locekļi, uz kuru attiecas Direktīva 2004/38/EK, bet kuri neuzrāda minētajā direktīvā paredzēto uzturēšanās atļauju, iespiež spiedogus, viņiem ieceļojot un izceļojot.

Tādu trešo valstu valstspiederīgo ceļošanas dokumentos, kuri ir tādu trešo valstu valstspiederīgo ģimenes locekļi, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, bet neuzrāda Direktīvā 2004/38/EK paredzēto uzturēšanās atļauju, iespiež spiedogus, viņiem ieceļojot un izceļojot.";

c) panta 3. punktu groza šādi:

i) pirmajā daļā pievieno šādus apakšpunktus:

"f) starptautiskās satiksmes pasažieru un preču vilcienu apkalpes locekļu ceļošanas dokumentos;

g) to trešo valstu valstspiederīgo ceļošanas dokumentos, kuri uzrāda Direktīvā 2004/38/EK paredzētās uzturēšanās atļaujas.";

ii) otro daļu aizstāj ar šādu:

"Ārkārtas gadījumos pēc trešās valsts valstspiederīgā lūguma ieceļošanas vai izceļošanas spiedogu var nespīest, ja iespīests spiedogs attiecīgai personai varētu radīt nopietnus sarežģījumus. Tādā gadījumā ieceļošanu vai izceļošanu reģistrē atsevišķā lapā, kurā norādīts minētās personas vārds, uzvārds un pases numurs. Šo lapu izsniedz trešās valsts valstspiederīgajam. Dalībvalstu kompetentās iestādes var glabāt statistikas datus par šādiem izņēmuma gadījumiem un šos statistikas datus var iesniegt Komisijai.";

10) Regulas 11. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Ja 1. punktā minēto pieņemumu neatspēko, trešās valsts valstspiederīgos var aizsūtīt atpakaļ saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (*), un saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ievērojot minēto direktīvu.

(*) OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.";

b) pievieno šādu punktu:

"4. Ja nav izceļošanas spiedoga, attiecīgos 1. un 2. punkta noteikumus piemēro pēc analogijas.";

11) Regulas 12. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Robežuzraudzības galvenais mērķis ir nepieļaut neatļautu robežas šķērsošanu, apkarot pārrobežu noziedzību un veikt pasākumus pret personām, kas robežu šķērsojušas nelikumīgi. Persona, kura ir nelegāli šķērsojusi robežu un kurai nav tiesību uzturēties attiecīgās dalībvalsts teritorijā, tiek aizturēta un attiecībā uz šo personu tiek sāktas procedūras saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK".

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Attiecībā uz papildu noteikumiem, kas reglamentē uzraudzību, Komisiju pilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu.";

12) Regulas 13. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Dalībvalstis vāc statistikas datus par to personu skaitu, kam atteikta ieejošana, par atteikuma iemesliem, to personu valstspiederību, kam atteikta ieejošana, un to, pie kāda veida robežas (sauszemes, lidostas vai jūras) ieejošana atteikta, un katru gadu šos statistikas datus iesniedz

Komisijai (*Eurostat*) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 862/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību (*).

(*) OV L 199, 31.7.2007., 23. lpp.";

13) Regulas 15. panta 1. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstis nodrošina, ka robežsargi ir profesionāli, kas ir specializējušies un attiecīgi apmācīti, ņemot vērā kopējas robežsargu mācību pamatprogrammas, kuras izstrādājusi Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām, kas izveidota ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004. Mācību programmās iekļauj specializētas mācības, kā atklāt un risināt situācijas saistībā ar neaizsargātām personām, piemēram, nepavadītiem nepilngadīgajiem un cilvēku tirdzniecības upuriem. Dalībvalstis ar Aģentūras atbalstu veicina to, lai robežsargi mācītos valodas, kas ir vajadzīgas viņu pienākumu pildīšanai.";

14) Regulas 18. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Minētajos īpašajos noteikumos var būt paredzētas atkāpes no 4. un 5. panta un no 7. līdz 13. pantam.";

15) Regulas 19. panta 1. punktu groza šādi:

a) tā pirmajai daļai pievieno šādus apakšpunktus:

"g) glābšanas dienesti, policija un ugunsdzēsēju brigādes, un robežsargi;

h) darbinieki, kas strādā jūrā.";

b) otro daļu aizstāj ar šādu:

"Minētajos īpašajos noteikumos var būt paredzētas atkāpes no 4. un 5. panta un no 7. līdz 13. pantam."

16) Regulas 21. panta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"d) iespēju dalībvalstij pieņemt tiesību aktu par trešo valstu valstspiederīgo pienākumu saskaņā ar Šengenas nolīguma 22. pantu ziņot par atrašanos tās teritorijā.";

17) Regulas 32. pantu aizstāj ar šādu:

"32. pants

Grozījumi pielikumos

Attiecībā uz grozījumiem III, IV un VIII pielikumā Komisiju pilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu.";

18) Regulas 33. pantu aizstāj ar šādu:

"33. pants

Deleģējuma īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.

2. Regulas 12. panta 5. punktā un 32. pantā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus piešķir Komisijai uz nenoteiktu laiku, sākot no 2013. gada 19. jūlijs.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā brīdī var atsaukt 12. panta 5. punktā un 32. punktā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Tas stājas spēkā dienu pēc lēmuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā datumā, kas tajā noteikts. Tas neietekmē neviena jau spēkā esoša deleģētā tiesību akta derīgumu.

4. Tiklīdz Komisija ir pieņēmusi deleģēto tiesību aktu, tā par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 12. panta 5. punktu un 32. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome divu mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei nav cēluši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem."

19) Regulas 34. panta 1. punktu groza šādi:

a) a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) uzturēšanās atļauju sarakstu, nodalot atsevišķi tās atļaujas, uz kurām attiecas 2. panta 15. punkta a) apakšpunkts, un tās, uz kurām attiecas 2. panta 15. punkta b) apakšpunkts, un pievienojot to atļauju paraugus, uz kurām attiecas 2. panta 15. punkta b) apakšpunkts. Uzturēšanās atļaujas, kas izsniegtas saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK, īpaši izceļ kā tādā, un nodrošina to uzturēšanās atļauju paraugus, kuras nav izsniegtas saskaņā ar vienoto uzturēšanās atļauju formu, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 1030/2002.";

b) pievieno šādus apakšpunktus:

"ea) 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētos izņēmumus no noteikumiem attiecībā uz ārējo robežu šķērsošanu;

eb) 10. panta 3. punktā minētos statistikas datus.";

20) Regulas 37. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstis paziņo Komisijai savus noteikumus, kas attiecas uz 21. panta c) un d) apakšpunktu, 4. panta 3. punktā minētos sodus un divpusējos nolīgumus, kādus atļauj šī regula. Par turpmākām izmaiņām minētajos noteikumos paziņo piecu darbdienu laikā.";

21) Regulas (EK) Nr. 562/2006 III, IV, VI, VII un VIII pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas I pielikumu.

2. pants

Grozījumi Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu

Ar šo Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, groza šādi:

1) konvencijas 18. panta 1. punktā vārdus "trim mēnešiem" aizstāj ar vārdiem "90 dienām";

2) konvencijas 20. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā vārdus "trīs mēnešus sešu mēnešu laikā, skaitot no pirmās ieceļošanas dienas" aizstāj ar vārdiem "90 dienas jebkurā 180 dienu laikposmā";

b) panta 2. punktā vārdus "trim mēnešiem" aizstāj ar vārdiem "90 dienām";

3) konvencijas 21. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā vārdus "trīs mēnešus sešu mēnešu laikā" aizstāj ar vārdiem "90 dienas jebkurā 180 dienu laikposmā";

b) 3. punktu svītrot;

4) konvencijas 22. pantu aizstāj ar šādu:

"22. pants

Ārvalstniekiem, kas likumīgi ieceļojuši kādas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, var likt pieteikties šīs Līgumslēdzējas Puses kompetentajās iestādēs saskaņā ar attiecīgās Līgumslēdzējas Puses paredzētajiem nosacījumiem. Šādiem ārvalstniekiem ir jāpiesakās vai nu ieceļojot valstī, vai arī trīs darbdienu laikā pēc ieceļošanas pēc tās Līgumslēdzējas Puses izvēles, kuras teritorijā viņi ieceļo.";

5) 136. pantu svītrot.

3. pants

Regulas (EK) Nr. 1683/95 grozījums

Regulas (EK) Nr. 1683/95 5. pantu aizstāj ar šādu:

"5. pants

Šajā regulā "vīza" ir vīza, kā tā definēta 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (*).

(*) OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp."

4. pants

Regulas (EK) Nr. 539/2001 grozījums

Regulu (EK) Nr. 539/2001 groza šādi.

1) Regulas 1. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Gadījumā, ja uzturēšanās nav ilgāka par 90 dienām jebkurā 180 dienu laikposmā, II pielikuma sarakstā minēto trešo valstu pilsoņi ir atbrīvoti no 1. punktā paredzētās prasības.";

2) Regulas 2. pantu aizstāj ar šādu:

"2. pants

Šajā regulā "vīza" ir vīza, kā tā definēta 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (*).

(*) OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp."

5. pants

Regulas (EK) Nr. 767/2008 grozījums

Regulas (EK) Nr. 767/2008 12. panta 2. punkta a) apakšpunkta iv) punktu aizstāj ar šādu:

"iv) attiecīgajā 180 dienu laikposmā jau ir 90 dienas uzturējies dalībvalstu teritorijā ar vienotu vīzu vai vīzu ar ierobežotu teritoriālo derīgumu;"

6. pants

Regulas (EK) Nr. 810/2009 grozījumi

Ar šo Regulu (EK) Nr. 810/2009 groza šādi.

1) Regulas 1. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Ar šo regulu paredz procedūras un nosacījumus, lai izsniegtu vīzas tranzītam vai plānotām uzturēšanās reizēm dalībvalstu teritorijā uz laiku, kas nav ilgāks par 90 dienām jebkurā 180 dienu laikposmā;"

2) Regulas 2. panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) tranzītā šķērsot vai plānoti uzturēties dalībvalstu teritorijā uz laiku, kas nepārsniedz 90 dienas jebkurā 180 dienu laikposmā;"

3) Regulas 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) ja pēc konsulāta ieskatiem pamatotu iemeslu dēļ pieteikuma iesniedzējam izsniedz jaunu vīzu tajā pašā 180 dienu laikposmā, kurā viņš jau ir izmantojis vienotu vīzu vai vīzu ar ierobežotu teritoriālo derīgumu ar uzturēšanās termiņu 90 dienas;"

- 4) Regulas 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktu aizstāj ar šādu:

"iv) attiecīgajā 180 dienu laikposmā jau ir 90 dienas uzturējies dalībvalstu teritorijā ar vienotu vīzu vai vīzu ar ierobežotu teritoriālo derīgumu;"

- 5) Regulas (EK) Nr. 810/2009 VI, VII un XI pielikumus groza atbilstoši šīs regulas II pielikumam.

7. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā 2013. gada 19. jūlijs.

Regulas 1. panta 5. punkta a) apakšpunkta i) punktu, 1. panta 5. punkta b) apakšpunktu, 2. panta 1. punktu un 2. punktu, 2. panta 3. punkta a) apakšpunktu, 3. pantu, 4. pantu, 5. pantu un 6. pantu, kā arī I pielikuma 3. punktu un II pielikumu piemēro no 2013. gada 18. oktobra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2013. gada 26. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. SHATTER

I PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 562/2006 pielikumus groza šādi.

1) III pielikumu groza šādi:

a) pielikuma B daļu aizstāj ar šādu:

"B1 daļa: "nav nepieciešama vīza";

B2 daļa: "visas pases".

b) pielikuma C daļā starp zīmēm "ES, EEZ, CH" un zīmēm "VISAS PASES" iekļauj šādas zīmes:

"

”;

2) IV pielikuma 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"3. Ja ieceļo un izceļo trešo valstu valstspiederīgie, kam ir vajadzīga vīza, spiedogu parasti iespiež lapā, kas atrodas pretī lapai, kur ir vīza.";

3) V pielikumā B daļā Ieceļošanas atteikuma pie robežas standartveidlapas F) punktu aizstāj ar šādu:

☐ F) viņš(viņa) iepriekšējo 180 dienu laikā jau 90 dienas ir uzturējies(-usies) Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijā".

4) VI pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1. punktu groza šādi:

i) 1.1. punktā iekļauj šādu:

"1.1.4. Kopīgas robežšķērsošanas vietas

1.1.4.1. Dalībvalstis var slēgt vai paturēt spēkā divpusējus nolīgumus ar kaimiņos esošām trešām valstīm attiecībā uz kopīgu robežšķērsošanas vietu izveidi, kurās dalībvalsts robežsargi un trešās valsts robežsargi saskaņā ar savu valstu tiesību aktiem otras puses teritorijā vienu pēc otras veic ieceļošanas un izceļošanas pārbaudes. Kopīgas robežšķērsošanas vietas var atrasties vai nu dalībvalsts teritorijā, vai arī trešās valsts teritorijā.

1.1.4.2. Kopīgās robežšķērsošanas vietas, kas atrodas dalībvalsts teritorijā: Divpusējos nolīgumos, ar kuriem izveido kopīgas robežšķērsošanas vietas, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, iekļauj atļauju trešās valsts robežsargiem veikt savus uzdevumus dalībvalstī, ievērojot šādus principus:

a) Starptautiskā aizsardzība. Trešās valsts valstspiederīgajam, kas lūdz starptautisku aizsardzību dalībvalsts teritorijā, nodrošina piekļuvi attiecīgās dalībvalsts procedūrām saskaņā ar Savienības *acquis* patvēruma jomā.

b) Personas aizturēšana vai īpašuma atsavināšana. Ja trešās valsts robežsargiem kļūst zināmi fakti, kas pamato personas aizturēšanu vai apsardzības piemērošanu šai personai, vai īpašuma atsavināšanu, viņi par šiem faktiem informē dalībvalsts iestādes un dalībvalsts iestādes nodrošina attiecīgus pēcpasākumus saskaņā ar valsts, Savienības un starptautiskajām tiesībām neatkarīgi no attiecīgās personas valstspiederības.

c) Personas, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām un ieceļo Savienības teritorijā. Trešās valsts robežsargi nedrīkst kavēt personas, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, ieceļot Savienības teritorijā. Ja ir iemesli, uz kuru pamata var liegt izceļot no attiecīgās trešās valsts, trešās valsts robežsargi par šiem iemesliem informē dalībvalsts iestādes un dalībvalsts iestādes nodrošina attiecīgus pēcpasākumus saskaņā ar valsts, Savienības un starptautiskajām tiesībām.

1.1.4.3. Kopīgās robežšķērsošanas vietas, kas atrodas trešās valsts teritorijā: Divpusējos nolīgumos, ar kuriem izveido kopīgas robežšķērsošanas vietas, kas atrodas trešās valsts teritorijā, iekļauj atļauju dalībvalsts robežsargiem veikt savus uzdevumus trešā valstī. Šīs regulas nolūkos tiek uzskatīts, ka visas pārbaudes, kuras dalībvalstu robežsargi veic kopīgā robežšķērsošanas vietā, kas atrodas trešās valsts teritorijā, tiek veiktas attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Dalībvalstu robežsargi savus uzdevumus veic saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 562/2006 un ievērojot šādus principus.

a) Starptautiskā aizsardzība. Trešās valsts valstspiederīgajam, kas ir izgājis izceļošanas kontroli, kuru veic trešās valsts robežsargi, un pēc tam dalībvalsts robežsargiem, kas atrodas trešajā valstī, lūdz starptautisko aizsardzību, nodrošina piekļuvi attiecīgajām dalībvalstu procedūrām saskaņā ar Savienības *acquis* patvēruma jomā. Trešās valsts iestādes akceptē attiecīgās personas pārvietošanu uz dalībvalsts teritoriju.

b) Personas aizturēšana vai īpašuma atsavināšana. Ja dalībvalsts robežsargiem kļūst zināmi fakti, kas pamato personas aizturēšanu vai apsardzības piemērošanu šai personai, vai īpašuma atsavināšanu, viņi rīkojas saskaņā ar valsts, Savienības un starptautiskajām tiesībām. Trešās valsts iestādes akceptē attiecīgās personas vai objekta pārvietošanu uz dalībvalsts teritoriju.

c) Piekļuve IT sistēmām. Dalībvalstu robežsargi var izmantot informācijas sistēmas, ar ko apstrādā personas datus saskaņā ar 7. pantu. Dalībvalstīm ir atļauts ieviest tehniskus un organizatoriskus drošības pasākumus, kas noteikti Savienības tiesību aktos, lai aizsargātu personas datus pret nejaūšu vai nelikumīgu iznīcināšanu vai nejaūšu pazaudēšanu, pārveidošanu, nesankcionētu atklāšanu vai piekļuvi, tostarp trešās valsts iestāžu piekļuvi.

1.1.4.4. Pirms tiek noslēgti vai grozīti jebkādi divpusēji nolīgumi par kopīgām robežšķērsošanas vietām ar trešajām kaimiņvalstīm, attiecīgā dalībvalsts apspriežas ar Komisiju par nolīguma saderību ar atbilstošajiem Savienības tiesību aktiem. Par jau spēkā esošiem divpusējiem nolīgumiem ziņo Komisijai līdz 2014. gada 20. janvāris.

Ja Komisija uzskata, ka nolīgums nav saderīgs ar atbilstošajiem Savienības tiesību aktiem, tā ziņo attiecīgajai dalībvalstij. Dalībvalsts veic visus atbilstīgos pasākumus, lai pieņemamā laikā grozītu nolīgumu tādā veidā, ka tiek novērsta konstatētās nesaderības.";

ii) pielikuma 1.2. punktā 1.2.1. un 1.2.2. punktu aizstāj ar šādiem:

"1.2.1. Vilcienos, kas šķērso ārējās robežas, arī preču vilcienos vai tukšos vilcienos, veic gan vilcienu pasažieru, gan personāla pārbaudes. Dalībvalstis var slēgt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus par to, kā veikt šīs pārbaudes, ievērojot 1.1.4. punktā izklāstītos principus. Šīs pārbaudes veic vienā no šīm vietām:

- pirmajā pienākšanas stacijā vai pēdējā atiešanas stacijā dalībvalsts teritorijā,
- vilcienā, tranzīta laikā no pēdējās atiešanas stacijas trešā valstī līdz pirmajai pienākšanas stacijai dalībvalsts teritorijā vai otrādi,
- pēdējā atiešanas stacijā vai pirmajā pienākšanas stacijā trešās valsts teritorijā.

1.2.2. Turklāt, lai sekmētu ātrgaitas pasažieru vilcienu satiksmes plūsmas, dalībvalstis, kuru teritorijā vilcieni iebrauc no trešām valstīm, savstarpēji vienojoties ar attiecīgām trešām valstīm, var arī pieņemt lēmumu, ievērojot 1.1.4. punktā izklāstītos principus, personu iecelšanas pārbaudes vilcienos no trešām valstīm veikt vienā no šīm vietām:

- trešās valsts stacijās, kur personas iekāpj vilcienā,
- stacijās dalībvalstu teritorijā, kur personas izkāpj no vilciena,
- vilcienos tranzīta laikā starp stacijām trešās valsts teritorijā un stacijām dalībvalstu teritorijā ar noteikumu, ka personas paliek vilcienā.";

b) pielikuma 3.1. punktu aizstāj ar šādu:

"3.1. *Vispārējās jūras satiksmes pārbaudes procedūras*

3.1.1. Pārbaudes uz kuģiem veic ienākšanas vai iziešanas ostā vai šim nolūkam paredzētā vietā, kas atrodas kuģa tiešā tuvumā, vai uz kuģa teritoriālajos ūdeņos, kā definēts Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijā. Dalībvalstis var slēgt nolīgumus, saskaņā ar kuriem pārbaudes var veikt arī braucienu laikā vai kādas trešās valsts teritorijā, kad kuģis ienāk ostā vai iziet no tās, ievērojot 1.1.4. punktā noteiktos principus.

3.1.2. Kapteinis, kuģa aģents vai cita persona, kuru pienācīgi pilnvarojis kapteinis vai kura ir oficiāli apstiprināta attiecīgajai valsts iestādei pieņemamā veidā (abos gadījumos turpmāk "kapteinis"), sastāda apkalpes un visu pasažieru sarakstu, iekļaujot informāciju, kas tiek prasīta Konvencijas par starptautiskās jūras satiksmes atvieglošanu (FAL konvencija) 5. veidlapā (apkalpes saraksts) un 6. veidlapā (pasažieru saraksts), kā arī attiecīgā gadījumā vīzas vai uzturēšanās atļaujas numurus:

— vēlākais divdesmit četras stundas pirms ierašanās ostā vai

— ne vēlāk kā brīdī, kad kuģis izbrauc no iepriekšējās ostas, ja reisa laiks ir mazāks par 24 stundām, vai

— tiklīdz šī informācija ir pieejama, ja ierašanās osta nav zināma vai mainās reisa laikā.

Kapteinis nosūta sarakstu(s) robežsargiem vai, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos, citām attiecīgajām iestādēm, kuras sarakstu(s) nekavējoties nosūta robežsargiem.

3.1.3. Saņemšanas apstiprinājumu (parakstītu saraksta(u) kopiju vai elektronisku saņemšanas apstiprinājumu) robežsargi vai 3.1.2. punktā minētās iestādes atdod kapteinim, kas to pēc pieprasījuma uzrāda, kad kuģis ir ostā.

3.1.4. Kapteinis tūlīt ziņo kompetentajai iestādei par jebkādām apkalpes sastāva vai pasažieru skaita izmaiņām.

Turklāt kapteinis tūlīt un 3.1.2. punktā noteiktajā termiņā informē kompetentās iestādes par uz kuģa esošiem bezbīletniekiem. Tomēr bezbīletnieki paliek kapteiņa pārziņā.

Atkāpjoties no 4. un 7. panta, personām, kas atrodas uz kuģa, neveic sistemātiskas robežpārbaudes. Tikai tad, ja tas ir pamatoti, ņemot vērā ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīzi, robežsargi tomēr veic kuģa pārmeklēšanu un uz kuģa esošo personu pārbaudi.

3.1.5. Kapteinis laikus un saskaņā ar attiecīgā ostā spēkā esošiem noteikumiem paziņo kompetentajai iestādei par kuģa izešanu.";

c) pielikuma 3.2. punktu groza šādi:

i) pielikuma 3.2.1. punktu aizstāj ar šādu:

"3.2.1. Tiklīdz ir izstrādāts kruīza maršruts un programma un ne vēlāk kā 3.1.2. punktā noteiktajā termiņā, kruīza kuģa kapteinis nosūta tos kompetentajai iestādei.";

ii) pielikuma 3.2.2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Tikai tad, ja tas ir pamatoti, ņemot vērā ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīzi, šo kuģu apkalpes un pasažieru pārbaudes tomēr veic.";

iii) pielikuma 3.2.3. punkta a) un b) apakšpunktā atsauci uz "3.2.4. punktu" aizstāj ar atsauci uz "3.1.2. punktu";

iv) pielikuma 3.2.3. punkta e) apakšpunkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Tikai tad, ja tas ir pamatoti, ņemot vērā ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīzi, šo kuģu apkalpes un pasažieru pārbaudes tomēr veic.";

v) pielikuma 3.2.4. punktu svītro;

vi) pielikuma 3.2.9. punkta otro daļu svīturo;

vii) pielikuma 3.2.10. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

"i) pielikuma 3.1.2. punktu (pienākums iesniegt pasažieru un apkalpes sarakstus) nepiemēro. Ja saskaņā ar Padomes Direktīvu 98/41/EK (1998. gada 18. jūnijs) par to personu reģistrāciju, kas atrodas uz pasažieru kuģiem, kuri kursē uz Kopienas dalībvalstu ostām vai no tām (*), jāsastāda uz kuģa esošo personu saraksts, kapteinis ne vēlāk kā trīsdesmit minūtes pēc izbraukšanas no trešās valsts ostas nosūta šā saraksta kopiju tās ostas kompetentajai iestādei, kas ir ierašanās osta dalībvalstu teritorijā.

(*) OV L 188, 2.7.1998., 35. lpp.;

viii) pievieno šādu punktu:

"3.2.11. Ja prāmis, kas ierodas no trešās valsts ar vairāk nekā vienu pieturu dalībvalstu teritorijā, uzņem pasažierus tikai atlikušajam brauciena posmam pa šo teritoriju, šiem pasažieriem izceļošanas pārbaudi veic izbraukšanas ostā, bet ieceļošanas pārbaudi – iebrukšanas ostā.

Pārbaudes personām, kas šo pieturu laikā jau atrodas uz prāmja un nav iekāpuši tajā dalībvalstu teritorijā, veic ierašanās ostā. Pretēju procedūru piemēro, ja galamērķa valsts ir trešā valsts."

ix) pievieno šādu 3.2.12. punktu ar nosaukumu:

"Kravas pārvadājumu satiksme starp dalībvalstīm

3.2.12. Atkāpjoties no 7. panta, robežpārbaudes neveic kuģiem, kas veic kravas pārvadājumus starp noteiktām divām vai vairākām ostām dalībvalstu teritorijā un kas nepiestāj ostās ārpus dalībvalstu teritorijas, un kas pārvadā preces.

Tikai tad, ja tas ir pamatoti, ņemot vērā ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīzi, šo kuģu apkalpes un pasažieru pārbaudes tomēr veic."

5) VII pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 3. punktā 3.1. un 3.2. punktu aizstāj ar šādu:

"Atkāpjoties no 4. un 7. panta, dalībvalstis var atļaut jūrniekiem, kam ir jūrnieka personu apliecinošs dokuments, kas izdots saskaņā ar Starptautiskās Darba organizācijas (ILO) Konvenciju Nr. 108 (1958) par jūrnieku personu apliecinošiem dokumentiem vai Konvenciju Nr. 185 (2003) par starptautiskās jūras satiksmes atvieglošanu (FAL konvencija) un attiecīgās valsts tiesībām, ieceļot dalībvalstu teritorijā, nokāpjot krastā, lai uzturētos ostas zonā, kurā piestāj viņu kuģis, vai tuvējās administratīvajās teritorijās, vai izceļot no dalībvalstu teritorijas, atgriežoties uz sava kuģa, neierodoties robežšķērsošanas vietā, ar nosacījumu, ka viņi ir iekļauti sava kuģa apkalpes sarakstā, kas iepriekš ir iesniegts pārbaudei attiecīgajām iestādēm.

Pamatojoties uz ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīzi, robežsargi saskaņā ar 7. pantu jūrniekus tomēr pārbauda pirms nokāpšanas krastā."

b) pielikuma 6. punktā pievieno šādus punktus:

"6.4. Dalībvalstis izveido valstu kontaktpunktus apspriešanās par nepilngadīgajiem veikšanai un par to informē Komisiju. Komisija dara dalībvalstīm pieejamu šo valstu kontaktpunktu sarakstu.

6.5. Ja rodas šaubas par kādu no apstākļiem, kas izklāstīti 6.1. līdz 6.3. punktā, robežsargi izmanto valstu kontaktpunktus apspriešanās par nepilngadīgajiem veikšanai."

c) pielikumā pievieno šādus punktus:

"7. Glābšanas dienesti, policija, ugunsdzēsēju brigādes un robežsargi

Kārtību, kādā ieceļo un izceļo glābšanas dienestu, policijas, ugunsdzēsēju brigāžu locekļi, kas darbojas ārkārtas situācijās, kā arī robežsargi, kas šķērso robežu, lai veiktu profesionālos uzdevumus, nosaka valsts tiesību aktos. Dalībvalstis var slēgt divpusējus nolīgumus ar trešām valstīm par šo kategoriju personu ieceļošanu un izceļošanu. Šajā kārtībā un divpusējos nolīgumos var paredzēt atkāpes no 4., 5. un 7. panta.

8. Darbinieki, kas strādā jūrā

Atkāpjoties no 4. un 7. panta, darbiniekiem, kuri strādā jūrā, kā tie definēti 2. panta 18a) punktā, un ar jūras vai gaisa transportu regulāri atgriežas dalībvalstu teritorijā, neuzturējušies trešās valsts teritorijā, sistēmātiskas pārbaudes neveic.

Tomēr, nosakot, cik bieži pārbaudes būtu jāveic, ņem vērā nelikumīgās imigrācijas draudu analīzi, jo īpaši, ja jūrā esošā objekta tiešā tuvumā ir trešās valsts piekraste.";

6) VIII pielikumā standartveidlapu groza šādi:

a) vārdus "ieceļošanas spiedoga" aizstāj ar vārdiem "ieceļošanas vai izceļošanas spiedoga";

b) vārdu "ieceļojis(-usi)" aizstāj ar vārdiem "ieceļojis(-usi) vai izceļojis(-usi)".

—

II PIELIKUMS

Ar šo Regulas (EK) Nr. 810/2009 pielikumi tiek grozīti šādi.

- 1) VI pielikumā norādītajā "Standartveidlapā paziņojumam par vīzas atteikumu, anulēšanu vai atcelšanu un tā pamatojumam" 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. ☐ attiecīgajā 180 dienu laikposmā Jūs jau esat 90 dienas uzturējies(-usies) dalībvalstu teritorijā ar vienotu vīzu vai vīzu ar ierobežotu teritoriālo derīgumu";

- 2) VII pielikuma 4. punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu:

"Ja vīza ir derīga ilgāk nekā sešus mēnešus, tad uzturēšanās ilgums ir 90 dienas jebkurā 180 dienu laikposmā.";

- 3) XI pielikuma 5. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Izsniegtā vīza ir vienota vairākkārtējā ieceļošanas vīza, kas atļauj uzturēties ne ilgāk par 90 dienām olimpisko un/vai paraolimpisko spēļu norises laikā."

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2013/34/ES

(2013. gada 26. jūnijs)

par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzi-
numu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

tika vērtēta Komisijas iniciatīva nākt klajā ar "Vienotā tirgus aktu", kurā paredzēti pasākumi, lai veicinātu izaugsmi un darbvietu radīšanu un sniegtu taustāmu labumu iedzīvotājiem un uzņēmumiem.

Komisijas paziņojumā ar nosaukumu "Vienotā tirgus akts", ko pieņēma 2011. gada aprīlī, ierosināts vienkāršot Padomes Ceturto Direktīvu 78/660/EEK (1978. gada 25. jūlijs), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem ⁽³⁾, un Padomes Septīto Direktīvu 83/349/EEK (1983. gada 13. jūnijs), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz konsolidētajiem pārskatiem ⁽⁴⁾ (Grāmatvedības direktīvas) attiecībā uz finanšu informācijas sniegšanas pienākumiem un samazināt administratīvo slogu, jo īpaši MVU. Stratēģijas "Eiropa 2020" gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei mērķis ir samazināt administratīvo slogu un uzlabot uzņēmējdarbības vidi, jo īpaši MVU labā, kā arī veicināt MVU internacionalizāciju. Eiropadomes 2011. gada 24. un 25. marta sanāksmē izskanēja arī aicinājums gan Savienības, gan atsevišķu valstu līmenī samazināt vispārējo regulatīvo slogu, jo īpaši MVU, un tika ierosināti pasākumi, lai palielinātu produktivitāti, piemēram, novēršot birokrātiskos šķēršļus un uzlabojot tiesisko regulējumu maziem un vidējiem uzņēmumiem.

(1) Šajā direktīvā ir ņemta vērā Komisijas labāka tiesiskā regulējuma programma un jo īpaši paziņojums ar nosaukumu "Lietpratīgs regulējums Eiropas Savienībā", kura mērķis ir izveidot un izstrādāt augstākās kvalitātes regulējumu, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes un proporcionālītātes principus un nodrošinot, ka administratīvais slogs ir samērīgs ar šā regulējuma radīto labumu. Komisijas paziņojumā ar nosaukumu "Vispirms domāt par mazākajiem – Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts", ko pieņēma 2008. gada jūnijā un pārskatīja 2011. gada februārī, ir atzīta mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) centrālā nozīme Savienības ekonomikā un noteikts mērķis, proti, uzlabot vispārējo pieeju uzņēmējdarbībai un politikas veidošanā nostiprināt principu "vispirms domāt par mazākajiem", attiecinot to uz regulējuma darbībām līdz pat sabiedriskiem pakalpojumiem. Eiropadomes 2011. gada 24. un 25. marta sanāksmē atzinīgi

(2) 2008. gada 18. decembrī Eiropas Parlaments pieņēma neleģislatīvu rezolūciju par grāmatvedības prasībām maziem un vidējiem uzņēmumiem, jo īpaši saimnieciskajām mikrovienībām ⁽⁵⁾ norādot, ka Grāmatvedības direktīvas bieži vien rada lielu slogu maziem un vidējiem uzņēmumiem un jo īpaši saimnieciskajām mikrovienībām, un lūdza Komisiju turpināt iesākto darbu, pārskatot minētās direktīvas.

(3) Akcionāru, dalībnieku un trešo personu aizsargāšanai jo īpaši svarīgi ir koordinēt valstu noteikumus par gada finanšu pārskatu un vadības ziņojumu sagatavošanu un saturu, tajos izmantotajām novērtēšanas metodēm un publicēšanu attiecībā uz dažu veidu uzņēmumiem

⁽¹⁾ OV C 181, 21.6.2012., 84. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. jūnija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 20. jūnija lēmums.

⁽³⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 45 E, 23.2.2010., 58. lpp.

ar ierobežotu atbildību. Minētajās jomās šādu veidu uzņēmumiem ir jāveic vienlaicīga koordinēšana, jo, no vienas puses, daži uzņēmumi darbojas vairāk nekā vienā dalībvalstī un, no otras puses, šādi uzņēmumi nepiedāvā trešām personām nekādas garantijas, kas pārsniegtu to neto aktīvus.

- (4) Gada finanšu pārskatiem ir atšķirīgi mērķi, un tie ne tikai sniedz informāciju investoriem kapitāla tirgos, bet arī sniedz pārskatu par veiktajiem darījumiem un uzlabo korporatīvo pārvaldību. Savienības grāmatvedības tiesību aktos ir jāpanāk pienācīgs līdzsvars starp finanšu pārskatu lietotāju interesēm un uzņēmumu ieinteresētību tajā, lai ziņošanas prasības neizraisītu pārmērīgu slogu.
- (5) Šīs direktīvas darbības jomā būtu jāiekļauj konkrēti uzņēmumi ar ierobežotu atbildību, piemēram, akciju sabiedrības un sabiedrības ar ierobežotu atbildību. Turklāt pastāv būtisks skaits līgumsabiedrību un komandītsabiedrību, no kurām visi dalībnieki ar pilnu atbildību ir vai nu akciju sabiedrības vai sabiedrības ar ierobežotu atbildību, un tāpēc uz šādām līgumsabiedrībām vajadzētu attiecināt šīs direktīvas saskaņošanas pasākumus. Ar šo direktīvu būtu jādrošina arī tas, ka līgumsabiedrības ietilpst tās darbības jomā, ja līgumsabiedrības dalībniekiem, kas nav sabiedrība ar ierobežotu atbildību vai akciju sabiedrība, faktiski ir ierobežota atbildība par sabiedrības saistībām, jo minēto atbildību ierobežo citi uzņēmumi, kas ir šīs direktīvas darbības jomā. Bezpeļņas uzņēmumu izslēgšana no šīs direktīvas darbības jomas atbilst tās mērķim saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 50. panta 2. punkta g) apakšpunktu.
- (6) Šīs direktīvas darbības jomai vajadzētu būt balstītai uz principiem un tai būtu jānodrošina, ka uzņēmumam nav iespējams radīt situāciju, kad uz to neattiektos šīs direktīvas darbības joma, izveidojot grupas struktūru ar vairāklīmeņu uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā vai ārpus tās.
- (7) Šīs direktīvas noteikumi būtu jāpiemēro tikai tiktāl, ciktāl tie atbilst vai nav pretrunā noteikumiem par noteiktu veidu uzņēmumu finanšu pārskatiem vai noteikumiem par uzņēmuma kapitāla sadali, kas paredzēti citos spēkā esošos tiesību aktos, kurus pieņēmusi viena vai vairākas Savienības iestādes.
- (8) Turklāt Savienības līmenī ir jānosaka līdzvērtīgu tiesisko prasību minimums attiecībā uz finanšu informācijas apjomu, kāds savstarpēji konkurējošiem uzņēmumiem būtu jādara pieejams sabiedrībai.
- (9) Gada finanšu pārskati būtu jāsaprot piesardzīgi un tiem būtu jāsniedz paties un skaidrs priekšstats par uzņēmuma aktīviem, saistībām, finansiālo stāvokli un peļņu

vai zaudējumiem. Ir iespējams, ka uzņēmuma gadījumos, piemērojot šīs direktīvas noteikumus, finanšu pārskati nesniedz šādu patiesu un skaidru priekšstatu. Šādos gadījumos uzņēmumam būtu jāatkāpjas no šādiem noteikumiem, lai sniegtu patiesu un skaidru priekšstatu. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt šādus uzņēmuma gadījumus un izstrādāt attiecīgus īpašus noteikumus, kas piemērojami minētajos gadījumos. Ar minētajiem uzņēmuma gadījumiem vajadzētu saprast tikai ļoti neparastus darījumus un neparastas situācijas, un tos nevajadzētu, piemēram, attiecināt uz konkrētām nozarēm kopumā.

- (10) Ar šo direktīvu būtu jānodrošina, ka prasības attiecībā uz mazajiem uzņēmumiem lielā mērā ir saskaņotas visā Savienībā. Šīs direktīvas pamatā ir princips "vispirms domāt par mazākajiem". Lai novērstu nesamērīgu administratīvo slogu minētajiem uzņēmumiem, dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām papildus obligātajām piezīmēm pieprasīt tikai nedaudzas piezīmes, ar ko atklāj informāciju. Tomēr vienotas iesniegšanas sistēmas gadījumā dalībvalstis konkrētos gadījumos var pieprasīt atklāt noteikta apjoma papildu informāciju, ja tas ir skaidri pieprasīts valsts nodokļu tiesību aktos un ja šāda informācija ir noteikti vajadzīga nodokļu iekasēšanas mērķiem. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai vidējiem un lieliem uzņēmumiem noteikt prasības, kas pārsniedz šajā direktīvā paredzētās minimālās prasības.
- (11) Gadījumos, kad ar šo direktīvu dalībvalstīm ir atļauts noteikt papildu prasības, piemēram, maziem uzņēmumiem, tas nozīmē, ka dalībvalstis šo iespēju var izmantot vai nu pilnīgi vai daļēji, pieprasot mazāk, nekā ir paredzēts ar šo iespēju. Tāpat gadījumos, kad saskaņā ar šo direktīvu dalībvalstīm ir atļauts piemērot izņēmumu, piemēram, attiecībā uz maziem uzņēmumiem, tas nozīmē, ka dalībvalstis izņēmumu attiecībā uz šādiem uzņēmumiem var piemērot vai nu pilnīgi, vai daļēji.
- (12) Mazus, vidējus un lielus uzņēmumus vajadzētu definēt un nošķirt, ņemot vērā bilances kopsummu, neto apgrozījumu un vidējo darbinieku skaitu finanšu gada laikā, jo minētie kritēriji parasti sniedz objektīvu pierādījumu par uzņēmuma lielumu. Tomēr gadījumos, kad mātesuzņēmums nesagatavo grupas konsolidētos finanšu pārskatus, dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām veikt pasākumus, ko tās uzskata par nepieciešamiem, lai pieprasītu šādu uzņēmumu uzskatīt par lielāku uzņēmumu, tā lielumu un attiecīgo kategoriju nosakot konsolidēti vai agregēti. Ja dalībvalsts piemēro vienu vai vairākus iespējamās atbrīvojumus mikrouzņēmumiem, šos mikrouzņēmumus vajadzētu arī definēt, ņemot vērā bilances kopsummu, neto apgrozījumu un vidējo darbinieku skaitu finanšu gada laikā. Nevajadzētu uzlikt par pienākumu dalībvalstīm savos valsts tiesību aktos definēt atsevišķas vidējo un lielo uzņēmumu kategorijas, ja uz vidējiem uzņēmumiem tiek attiecinātas tās pašas prasības kā uz lieliem uzņēmumiem.

- (13) Mikrouzņēmumu resursi apjomīgo regulatīvo prasību izpildei ir ierobežoti. Gadījumos, kad nav īpašu noteikumu attiecībā uz mikrouzņēmumiem, tiem piemēro tos pašus noteikumus, ko piemēro mazajiem uzņēmumiem. Minētie noteikumi mikrouzņēmumiem rada administratīvo slogu, kurš ir nesamērīgs ar to lielumu, un tādēļ attiecīgi ir apgrūtināšāks mikrouzņēmumiem salīdzinājumā ar citiem maziem uzņēmumiem. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu būtu iespējai atbrīvot mikrouzņēmumus no dažiem pienākumiem, kas attiecas uz maziem uzņēmumiem, kuri tiem radītu pārmērīgu administratīvo slogu. Tomēr uz mikrouzņēmumiem joprojām būtu jāattiecinā jebkādi attiecīgajā valstī noteikti pienākumi dokumentēt savus komercdarījumus un finanšu stāvokli. Turklāt uz ieguldījumu uzņēmumiem un finanšu pārvaldītāju uzņēmumiem nevajadzētu attiecināt priekšrocības, ko sniedz mikrouzņēmumiem piemērojamā vienkāršošana.
- (14) Pieņemot lēmumu par to, vai saistībā ar šo direktīvu mikrouzņēmumiem ieviest atšķirīgu režīmu un kādā veidā to darīt, dalībvalstīm būtu jāņem vērā sava tirgus īpašie apstākļi un vajadzības.
- (15) Mikrouzņēmumiem finanšu pārskatu publicēšana var būt apgrūtināša. Vienlaikus dalībvalstīm ir jānodrošina, ka tiek pildīta šī direktīva. Tādēļ dalībvalstīm, kas izmanto šajā Direktīvā paredzētos izņēmumus mikrouzņēmumiem, vajadzētu būt iespējai atbrīvot mikrouzņēmumus no vispārējā publicēšanas pienākuma, ar noteikumu, ka bilances informācija ir pienācīgi reģistrēta saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vismaz vienā norīkotajā kompetentajā iestādē un ka šī informācija ir pārsūtīta uzņēmumu reģistram, lai, iesniedzot pieteikumu, būtu iegūstama tās kopija. Šādos gadījumos nebūtu jāpiemēro šajā direktīvā noteiktais pienākums publicēt uzskaites dokumentus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/101/EK (2009. gada 16. septembris) par to, ka vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 48. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (¹) 3. panta 5. punktu.
- (16) Lai nodrošinātu, ka tiek atklāta salīdzināma un līdzvērtīga informācija, atzīšanas un novērtēšanas principos vajadzētu iekļaut darbības turpināšanas, piesardzības un uzkrāšanas principus. Savstarpēju ieskaitu starp aktīvu un saistību posteņiem un starp ieņēmumiem un izdevumiem nevajadzētu atļaut, un aktīvu un saistību komponentus vajadzētu vērtēt atsevišķi. Tomēr īpašos gadījumos dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut uzņēmumiem vai pieprasīt no tiem veikt savstarpēju ieskaitu starp aktīvu un saistību posteņiem un starp ieņēmumu un izdevumu posteņiem. Atspoguļojot posteņus finanšu pārskatos, vajadzētu ņemt vērā attiecīgā darījuma vai pasākuma ekonomisko realitāti vai komerciālo saturu. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nepiemērot uzņēmumiem minēto principu.
- (17) Attiecībā uz atzīšanu, novērtēšanu, atspoguļošanu, atklāšanu un konsolidāciju finanšu pārskatos galvenajam principam vajadzētu būt būtiskuma principam. Saskaņā ar būtiskuma principu informāciju, ko uzskata par nebūtisku, finanšu pārskatos, piemēram, var sniegt agregētā veidā. Tomēr, pat ja vienu elementu var uzskatīt par nebūtisku, līdzīgus nebūtiskus elementus kopā var uzskatīt par būtiskiem. Vajadzētu dot dalībvalstīm iespēju ierobežot būtiskuma principa obligātu piemērošanu, attiecinot to tikai uz atspoguļošanu un atklāšanu. Būtiskuma principam nevajadzētu ietekmēt jebkādu valstī noteiktus pienākumus kārtot saimniecisko darījumu un finanšu stāvokļa pilnu uzskaiti.
- (18) Lai nodrošinātu informācijas ticamību finanšu pārskatos, gada finanšu pārskatos atzītie posteņi būtu jānovērtē, balstoties uz iegādes cenas vai ražošanas izmaksu principu. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut vai pieprasīt no uzņēmumiem pārvērtēt pamatlīdzekļus, lai finanšu pārskatu lietotāji varētu saņemt būtiskāku informāciju.
- (19) Lai finanšu informācija būtu salīdzināma visā Savienībā, no dalībvalstīm ir jāprasa, lai attiecībā uz dažiem finanšu instrumentiem tiktu atļauta patiesās vērtības uzskaites sistēma. Turklāt patiesās vērtības uzskaites sistēmas sniedz informāciju, kas finanšu pārskatu lietotājiem var būt būtiskāka nekā informācija, kas balstīta uz iegādes cenu vai ražošanas izmaksām. Attiecīgi dalībvalstīm būtu jāatļauj patiesās vērtības uzskaites sistēmas pieņemšana visiem uzņēmumiem vai uzņēmumu kategorijām, kas nav mikrouzņēmumi, kuri izmanto šajā direktīvā paredzētos izņēmumus, gan attiecībā uz gada, gan konsolidētajiem finanšu pārskatiem vai – ja dalībvalsts tā nolēm – tikai attiecībā uz konsolidētajiem finanšu pārskatiem. Turklāt būtu jānodrošina dalībvalstīm iespēja atļaut vai pieprasīt patiesās vērtības uzskaiti tādiem aktīviem, kas nav finanšu instrumenti.
- (20) Lai finanšu pārskatu lietotājiem nodrošinātu iespēju labāk salīdzināt uzņēmumu finanšu stāvokli Savienībā, ir jāierobežo to shēmu skaits bilances sagatavošanai. Dalībvalstīm būtu jāprasa bilancei izmantot vienu shēmu, un tām vajadzētu būt iespējai piedāvāt izvēles iespēju starp atļautajām shēmām. Tomēr būtu jānodrošina dalībvalstīm iespēja

(¹) OV L 258, 1.10.2009., 11. lpp.

atļaut vai pieprasīt uzņēmumiem mainīt bilances shēmu un iesniegt bilanci, kurā nošķirti īstermiņa un ilgtermiņa posteņi. Būtu jāatļauj peļņas un zaudējumu pārskata shēma, kurā norādīts izdevumu veids, un peļņas un zaudējumu pārskata shēma, kas rāda izdevumu funkcijas. Dalībvalstīm būtu jāprasa peļņas un zaudējumu pārskatam izmantot vienu shēmu, un tām vajadzētu būt iespējai piedāvāt izvēles iespēju starp atļautajām shēmām. Dalībvalstīm arī būtu jāvar atļaut uzņēmumiem peļņas un zaudējumu pārskata vietā sniegt darbības pārskatu, kas sagatavots saskaņā ar vienu no atļautajām shēmām. Varētu atļaut mazajiem un vidējiem uzņēmumiem izmantot prasītās shēmas vienkāršotu variantu. Tomēr būtu jādod dalībvalstīm iespēja ierobežot bilances, kā arī peļņas un zaudējumu pārskata shēmu struktūru, ja tas ir nepieciešams, lai finanšu pārskatus iesniegtu elektroniski.

- (21) Salīdzināmības nolūkā būtu jāizveido vienota sistēma, *inter alia*, vērtības korekciju, uzņēmuma nemateriālās vērtības, uzkrājumu, preču krājumu un atvietojamu aktīvu, kā arī ārkārtēju apmēru vai biežuma ieņēmumu un izdevumu atzīšanai, novērtēšanai un atspoguļošanai.

- (22) Dažu posteņu atzīšana un novērtēšana finanšu pārskatos balstās uz aplēsēm, vērtējumiem vai modeļiem, nevis uz konkrētiem aprakstiem. Uzņēmējdarbībai piemītošo nenoteiktību rezultātā dažus finanšu pārskatu posteņus nevar novērtēt precīzi, bet var tikai aplēst. Aplēsē ir iekļauti vērtējumi, kas balstīti uz pēdējo pieejamo ticamo informāciju. Aplēšu izmantošana ir būtiska finanšu pārskatu sagatavošanas daļa. Tas īpaši attiecas uz uzkrājumiem, kas pēc savas būtības ir nenoteiktāki nekā vairums pārējo bilances posteņu. Aplēsēm būtu jābalstās uz uzņēmuma vadības piesardzīgu vērtējumu, tās būtu jāaprēķina objektīvi un jāpapildina ar līdzīgos darījumos gūtu pieredzi un dažos gadījumos pat ar neatkarīgu ekspertu ziņojumiem. Pie apsveramajiem pierādījumiem vajadzētu būt visiem papildu pierādījumiem, ko sniedz notikumi pēc bilances datuma.

- (23) Informācija, kas uzrādīta bilancē un peļņas un zaudējumu pārskatā, būtu jāpapildina ar informāciju, kas tiek atklāta finanšu pārskatu piezīmēs. Finanšu pārskatu lietotājiem parasti ir nepieciešama tikai ierobežota papildu informācija no mazajiem uzņēmumiem, kuriem šīs papildu informācijas sagādāšana var izrādīties dārga. Tāpēc ir attaisnojama ierobežotas informācijas atklāšanas režīma noteikšana mazajiem uzņēmumiem. Tomēr, ja mikrouzņēmums vai mazs uzņēmums uzskata, ka ir lietderīgi

atklāt tādu papildu informāciju, kāda jāsniedz vidējiem un lieliem uzņēmumiem vai kāda nav paredzēta saskaņā ar šo direktīvu, tam nevajadzētu liegt to darīt.

- (24) Viens no svarīgākajiem elementiem finanšu pārskatu piezīmēs ir informācijas atklāšana par grāmatvedības politikām. Šādā atklātajā informācijā būtu jo īpaši jāiekļauj dažādiem posteņiem piemērotie vērtēšanas principi, ziņojums par šo grāmatvedības politiku atbilstību darbības turpināšanas koncepcijai un jebkuras būtiskas izmaiņas pieņemtajās grāmatvedības politikās.
- (25) Vidējo un lielo uzņēmumu sagatavoto finanšu pārskatu lietotājiem parasti ir specifiskākas prasības. Tāpēc noteiktās jomās būtu jānosaka prasības atklāt papildu informāciju. Atbrīvojums no dažiem atklāšanas pienākumiem ir attaisnojams, ja šāda atklāšana varētu kaitēt konkrētām personām vai uzņēmumam.
- (26) Vadības ziņojums un konsolidētais vadības ziņojums ir svarīgi finanšu pārskata elementi. Tajos būtu jāsniedz skaidrs pārskats par uzņēmuma darbības attīstību un rezultātiem tādā veidā, kas atbilst uzņēmuma darbības apjomam un sarežģītībai. Informācijai nevajadzētu aprobežoties tikai ar uzņēmuma darbības finanšu aspektiem, tai vajadzētu sniegt arī uzņēmējdarbības vides ietekmes un sociālo aspektu analīzi, lai sniegtu priekšstatu par uzņēmuma attīstību, darbības rezultātiem vai stāvokli. Gadījumos, kad konsolidētais vadības ziņojums un mātesuzņēmuma vadības ziņojums ir apvienoti vienotā ziņojumā, var būt lietderīgi vairāk uzsvērt tos jautājumus, kas ir svarīgi konsolidācijā iekļautajiem uzņēmumiem kā kopumam. Tomēr, ņemot vērā potenciālo noslogojumu maziem un vidējiem uzņēmumiem, ir lietderīgi paredzēt, ka dalībvalstis var izvēlēties atteikties no pienākuma šādu uzņēmumu vadības ziņojumā sniegt nefinanšu informāciju.
- (27) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atbrīvot mazos uzņēmumus no pienākuma sagatavot vadības ziņojumu, ar noteikumu, ka šādi uzņēmumi finanšu pārskatu piezīmēs ietver informāciju par pašu akciju iegādi, kā minēts 24. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2012/30/ES (2012. gada 25. oktobris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma par Eiropas Savienības darbību 54. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses⁽¹⁾.

(1) OV L 315, 14.11.2012., 74. lpp.

- (28) Ņemot vērā to, ka biržas sarakstā iekļautiem uzņēmumiem var būt ievērojama loma ekonomikā, kurā tie darbojas, šīs direktīvas noteikumi attiecībā uz paziņojumu par korporatīvo pārvaldību būtu jāpiemēro uzņēmumiem, kuru pārvedamos vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū.
- (29) Daudziem uzņēmumiem pieder citi uzņēmumi, un konsolidētos finanšu pārskatus reglamentējošo tiesību aktu koordinēšanas mērķis ir aizsargāt uzņēmumu ar akciju kapitālu intereses. Konsolidētie finanšu pārskati būtu jā sagatavo tā, lai finanšu informāciju par šādiem uzņēmumiem varētu izplatīt dalībniekiem un trešām personām. Tāpēc valsts tiesību akti, kas reglamentē konsolidētos finanšu pārskatus, būtu jā saskaņo, lai panāktu to, ka informācija, kas uzņēmumiem jāpublicē Savienībā, būtu salīdzināma un līdzvērtīga. Tomēr, ja nav pieejama savstarpēji nesaistītu pušu darījumu cena, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut grupas iekšējos līdzdalības daļu pārvedumus, t. s., kopīgās kontroles darījumus, ko uzskaita, izmantojot interešu apvienošanas grāmatvedības metodi, kur konsolidācijā iekļautā uzņēmuma akciju bilances vērtību savstarpēji ieskaita tikai ar atbilstošo kapitāla procentuālo daļu.
- (30) Direktīvā 83/349/EEK ir noteikta prasība sagatavot konsolidētos finanšu pārskatus grupām tādos gadījumos, kad vai nu mātesuzņēmums, vai arī viens vai vairāki meitasuzņēmumi veic uzņēmējdarbību kā viens no šīs direktīvas I vai II pielikumā uzskaitītajiem uzņēmumiem. Dalībvalstīm bija iespēja uz mātesuzņēmumu neattiecināt prasību sagatavot konsolidētos pārskatus, ja mātesuzņēmums nav uzņēmums, kas iekļauts I vai II pielikumā. Ar šo direktīvu ir noteikta prasība, ka konsolidētie pārskati ir jā sagatavo tikai tiem mātesuzņēmumu veidiem, kas uzskaitīti I vai – noteiktos apstākļos – II pielikumā, bet neizslēdz iespēju dalībvalstīm paplašināt šīs direktīvas darbības jomu, iekļaujot tajā arī citas situācijas. Tādēļ tas nerada nekādas izmaiņas pēc būtības, jo dalībvalstu ziņā paliek lemt par to, vai uzņēmumiem, uz kuriem neattiecas šīs direktīvas darbības joma, prasīt sagatavot konsolidētos finanšu pārskatus.
- (31) Konsolidētajos finanšu pārskatos būtu jāatspoguļo mātesuzņēmuma un tā meitasuzņēmumu kā vienotas ekonomiskās vienības (grupas) darbība. Uzņēmumus, kurus kontrolē mātesuzņēmums, būtu jāuzskata par meitasuzņēmumiem. Kontrolei vajadzētu būt balstītai uz to, ka tiek turēts balsstiesību vairākums, bet kontrole var eksistēt arī tādos gadījumos, kad ir noslēgta vienošanās ar citiem akcionāriem vai dalībniekiem. Noteiktos apstākļos kontroli var faktiski īstenot arī tad, ja mātesuzņēmumam tā meitasuzņēmumā ir akciju vai daļu mazākums vai arī tam šajā uzņēmumā nav akciju vai daļu. Dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām pieprasīt, lai uzņēmumi, uz kuriem neattiecas kontrole, bet kuriem ir vienota vadība, vai kuriem ir kopīga administratīvā, vadības vai uzraudzības struktūra, tiktu iekļauti konsolidētajos finanšu pārskatos.
- (32) Meitasuzņēmumam, kas pats ir mātesuzņēmums, būtu jā sagatavo konsolidētie finanšu pārskati. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām noteiktos apstākļos atbrīvot šādu mātesuzņēmumu no pienākuma sagatavot šādus konsolidētos pārskatus, ar noteikumu, ka tā dalībnieki un trešās personas ir pietiekami aizsargāti.
- (33) Mazās grupas vajadzētu atbrīvot no pienākuma sagatavot konsolidētos finanšu pārskatus, jo mazo uzņēmumu finanšu pārskatu lietotāju prasības nav ļoti specifiskas un konsolidēto finanšu pārskatu sagatavošana papildus mātesuzņēmuma un meitasuzņēmuma gada finanšu pārskatiem var būt dārga. Dalībvalstīm, pamatojoties uz tiem pašiem izmaksu un ieguvumu apsvērumiem, vajadzētu būt tiesīgām atbrīvot no konsolidētu finanšu pārskatu sagatavošanas pienākuma vidēja lieluma grupas, izņemot gadījumus, kad kāds no radniecīgiem uzņēmumiem ir sabiedriskas nozīmes struktūra.
- (34) Konsolidācija prasa grupu uzņēmumu aktīvu un saistību, kā arī ieņēmumu un izdevumu pilnīgu iekļaušanu, atsevišķu informācijas atklāšanu par nekontrolējošu līdzdalību konsolidētās bilances sadaļā "Kapitāls un rezerves" un atsevišķu informācijas atklāšanu par nekontrolējošu līdzdalību postenī "Grupās peļņa vai zaudējumi" konsolidētajā peļņas un zaudējumu pārskatā. Tomēr būtu jāizdara vajadzīgie labojumi, lai izslēgtu ietekmi, ko radījušas finanšu attiecības starp konsolidētajiem uzņēmumiem.
- (35) Atzīšanas un novērtēšanas principi, ko piemēro gada finanšu pārskatu sagatavošanai, būtu jāpiemēro arī konsolidēto finanšu pārskatu sagatavošanai. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut vispārīgos noteikumus un principus, kas minēti šajā direktīvā gada finanšu pārskatiem un konsolidētajiem finanšu pārskatiem piemērot dažādi.
- (36) Asociētie uzņēmumi konsolidētajos finanšu pārskatos būtu jāiekļauj, izmantojot pašu kapitāla metodi. Noteikumiem par asociēto uzņēmumu novērtējumu būtībā vajadzētu palikt tādiem, kā tie ir izklāstīti Direktīvā 83/349/EEK, un metodes, kas ir atļautas saskaņā ar minēto direktīvu, vēl arvien ir piemērojamas. Dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām atļaut vai pieprasīt, ka kopīgi pārvaldīti uzņēmumi konsolidētajos finanšu pārskatos tiek konsolidēti proporcionāli.

- (37) Konsolidētajos finanšu pārskatos būtu jāiekļauj visa finanšu pārskatu piezīmēs atklātā informācija attiecībā uz konsolidācijā iekļautajiem uzņēmumiem kopumā. Būtu jāatklāj arī meitasuzņēmumu, asociētu uzņēmumu, kopīgi pārvaldītu uzņēmumu un līdzdalību nosaukums, juridiskā adrese un grupas līdzdalības daļas uzņēmuma kapitālā.
- (38) Visu to uzņēmumu gada finanšu pārskati, uz kuriem attiecas šī direktīva, būtu jāpublicē saskaņā ar Direktīvu 2009/101/EK. Tomēr ir lietderīgi paredzēt, ka maziem un vidējiem uzņēmumiem šajā jomā var piešķirt dažas atkāpes.
- (39) Dalībvalstīm tiek stingri ieteikts izstrādāt elektroniskās publicēšanas sistēmas, kas ļautu uzņēmumiem reģistrēt grāmatvedības datus, tostarp tiesību aktos paredzētos finanšu pārskatus, tikai vienu reizi un tādā formā, kas ļauj vairākiem lietotājiem viegli piekļūt datiem un izmantot tos. Attiecībā uz finanšu pārskatu sniegšanu Komisija tiek aicināta izmantot iespējas lietot saskaņotu elektronisku formātu. Tomēr šādām sistēmām nevajadzētu radīt apgrūtinājumu maziem un vidējiem uzņēmumiem.
- (40) Uzņēmuma administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem vajadzētu izpildīt minimālo prasību, proti, tiem vajadzētu būt kolektīvi atbildīgiem uzņēmumu priekšā par gada finanšu pārskatu un vadības ziņojumu sagatavošanu un publicēšanu. Šāda pati pieeja būtu jāpieņem attiecībā uz uzņēmumu administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem, kas sagatavo konsolidētos finanšu pārskatus. Minētās struktūras darbojas atbilstīgi pilnvarām, kas tām ir saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Tam nebūtu jākavē dalībvalstis spert soli tālāk un paredzēt tiešu atbildību akcionāru vai pat citu ieinteresēto pušu priekšā.
- (41) Atbildību par gada finanšu pārskatu un konsolidēto finanšu pārskatu, kā arī vadības ziņojumu un konsolidēto vadības ziņojumu sagatavošanu un publicēšanu reglamentē dalībvalsts tiesību akti. Uzņēmumu administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem būtu jāpieņem attiecīgi noteikumi par atbildību, ko paredz dalībvalstu tiesību akti. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt atbildības apjomu.
- (42) Lai veicinātu ticamus finanšu pārskatu sagatavošanas procesus visā Savienībā, par uzņēmuma finanšu pārskatu sagatavošanu atbildīgās uzņēmuma struktūras locekļiem būtu jānodrošina, ka uzņēmuma gada finanšu pārskatos un grupas konsolidētajos finanšu pārskatos iekļautā finanšu informācija sniedz skaidru un patiesu priekšstatu.
- (43) Gada finanšu pārskatiem un konsolidētajiem finanšu pārskatiem būtu jāveic revīzija. Prasību, ka revīzijas ziņojumā būtu jānorāda, vai gada vai konsolidētais finanšu pārskats sniedz skaidru un patiesu priekšstatu atbilstīgi attiecīgajai finanšu pārskatu sagatavošanas sistēmai, nebūtu jāsaprot kā minētā revīzijas ziņojuma darbības jomas ierobežojumu, bet gan kā tā sniegšanas konteksta paskaidrojumu. Uz mazo uzņēmumu gada finanšu pārskatiem nevajadzētu attiekties šim pienākumam veikt revīziju, jo minētās kategorijas uzņēmumiem revīzija var radīt būtisku administratīvo slogu; vienlaicīgi daudzos mazajos uzņēmumos vienas un tās pašas personas ir gan akcionāri, gan vadības locekļi, tāpēc šiem uzņēmumiem vajadzība pēc trešās personas apliecinājuma par finanšu pārskatu ticamību ir ierobežota. Tomēr ar šo direktīvu nevajadzētu liegt dalībvalstīm noteikt revīziju to mazajiem uzņēmumiem, ņemot vērā mazo uzņēmumu un to finanšu pārskatu lietotāju īpašos apstākļus un vajadzības. Turklāt revīzijas ziņojuma saturu ir lietderīgāk noteikt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas⁽¹⁾. Tāpēc minētā direktīva būtu attiecīgi jāgroza.
- (44) Lai nodrošinātu pārvaldes struktūrām veikto maksājumu pārskatāmību, lielajiem uzņēmumiem un sabiedriskas nozīmes struktūrām, kas darbojas ar ieguves rūpniecībā vai pirmatnējo mežu⁽²⁾ izstrādē, atsevišķā ikgadējā ziņojumā būtu jāatklāj informācija par būtisku apmēru maksājumiem to valstu pārvaldes struktūrām, kurās tie darbojas. Šādi uzņēmumi darbojas valstīs, kas bagātas ar dabas resursiem, jo īpaši ar derīgajiem izrakteņiem, naftu, dabasgāzi un pirmatnējiem mežiem. Ziņojumā būtu jāiekļauj tādu veidu maksājumi, kas salīdzināmi ar maksājumiem, kurus atklāj uzņēmumi, kas piedalās Ieguves rūpniecības pārredzamības iniciatīvā (EITI). Šī iniciatīva arī papildina Eiropas Savienības Rīcības plānu meža tiesību aktu ieviešanai, pārvaldībai un tirdzniecībai (ES FLEGT) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 995/2010 (2010. gada 20. oktobris), ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kas laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus⁽³⁾, noteikumus, kurā paredzēts, ka koksnes izstrādājumu tirgotāji velta pienācīgas pūles tam, lai novērstu nelegālu kokmateriālu iekļūšanu Savienības tirgū.

⁽¹⁾ OV L 157, 9.6.2006. 87. lpp.

⁽²⁾ Direktīvā 2009/28/EK definēts kā "autohtonu sugu mežs, kurā nav skaidri redzamu pazīmju, kas liecinātu par cilvēka darbībām, un kurā ekoloģiskie procesi nav būtiski traucēti".

⁽³⁾ OV L 295, 12.11.2010. 23. lpp.

- (45) Ziņojumam būtu jāpalīdz ar resursiem bagātu valstu pārvaldes struktūrām piemērot EITI principus un kritērijus un atskaitīties saviem pilsoņiem par maksājumiem, ko šīs pārvaldes struktūras saņem no uzņēmumiem, kas darbojas ieguves rūpniecībā vai pirmatnējo mežu izstrādē to jurisdikcijā. Ziņojumā būtu jāatklāj informācija pa valstīm un pa projektiem. Projektu būtu jādefinē kā operatīvas darbības, ko reglamentē viens līgums, licence, noma, koncesija vai līdzīgi juridiski nolīgumi un kas ir pamatā maksājumu saistībām ar pārvaldes struktūru. Tomēr, ja vairāki šādi nolīgumi ir būtiski savstarpēji saistīti, to būtu jāuzskata par projektu. "Būtiski savstarpēji saistīti" juridiski nolīgumi būtu jāsaprot kā operatīvi un ģeogrāfiski integrētu līgumu, licenču, nomas vai koncesiju vai ar tiem saistītu nolīgumu kopums ar būtiski līdzīgiem noteikumiem, kas ir parakstīti ar pārvaldes struktūru un kas rada maksājumu saistības. Uz šādiem nolīgumiem var attiekties viens līgums, kopuzņēmuma nolīgums, kopražošanas nolīgums vai cits visaptverošs juridisks nolīgums.
- (46) Jebkurš maksājums – vai tas veikts kā viens maksājums vai saistītu maksājumu virkne, ziņojumā nav jāņem vērā, ja tā apjoms ir mazāks par EUR 100 000 finanšu gadā. Tas nozīmē, – ja pastāv jebkāds pasākums, ar ko paredz periodiskus maksājumus vai iemaksas (piemēram, nomas maksas), uzņēmumam attiecīgo periodisko maksājumu vai iemaksu kopsumma jāņem vērā, nosakot, vai saistībā ar minētajiem maksājumiem ir panākts sliekšnis, un attiecīgi, vai ir nepieciešama informācijas atklāšana.
- (47) Uzņēmumiem, kas darbojas ieguves rūpniecībā vai pirmatnējo mežu izstrādē, nebūtu jāprasa sadalīt un piešķirt projektu maksājumus, ja maksājumi tiek veikti par saistībām, ko uzņēmumam piemēro vienības līmenī, nevis projekta līmenī. Piemēram, ja kādam uzņēmumam ir vairāk par vienu projektu uzņēmējā valstī, un minētās valsts pārvaldes struktūra uzliek uzņēmumam uzņēmuma ienākuma nodokļus saistībā ar uzņēmuma ienākumiem valstī kopumā, un nevis saistībā ar konkrētu projektu vai darbību valstī, uzņēmumam ļautu atklāt informāciju par attiecīgā ienākuma nodokļa maksājumu vai maksājumiem, nenorādot konkrētu projektu, ar kuru saistīts maksājums.
- (48) Uzņēmumam, kas darbojas ieguves rūpniecībā vai pirmatnējo mežu izstrādē, parasti nav jāatklāj informācija par dividendēm, kas maksātas kādai pārvaldes struktūrai, kura ir minētā uzņēmuma kopīgs vai parasts akcionārs, ja dividende pārvaldes struktūrai tiek maksāta saskaņā ar tādiem pašiem noteikumiem, kādus piemēro citiem akcionāriem. Tomēr uzņēmumam pieprasīs atklāt informāciju par jebkādam dividendēm, kas maksātas ražošanas tiesību piešķiršanas maksu vai atlīdzību par izmantošanu vietā.
- (49) Lai novērstu iespēju, ka notiek izvairīšanās no informācijas atklāšanas prasībām, šajā direktīvā būtu jāprecizē, ka informācija par maksājumiem jāatklāj saistībā ar attiecīgās darbības vai maksājuma būtību. Tādējādi uzņēmumam nevajadzētu spēt izvairīties no informācijas atklāšanas, piemēram, citādi raksturojot kādu darbību, uz kuru pretējā gadījumā attiektos šī direktīva. Turklāt maksājumus vai darbības nevajadzētu mākslīgi sadalīt vai apkopot, lai izvairītos no šādām informācijas atklāšanas prasībām.
- (50) Lai noteiktu apstākļus, kādos uzņēmumus būtu jāatbrīvo no 10. nodaļā paredzētajām ziņošanas prasībām, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz piemērojamo kritēriju noteikšanu, izvērtējot, vai trešo valstu ziņošanas prasības ir līdzvērtīgas minētajā nodaļā noteiktajām prasībām. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmeni. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (51) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas 46. panta 1. punkta īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2001. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽¹⁾.
- (52) Ziņošanas režīms būtu jāpārskata un par to jāziņo Komisijai trīs gados pēc tam, kad ir beidzies termiņš šīs direktīvas transponēšanai dalībvalstīs. Minētajā pārskatā būtu jāņem vērā ziņošanas noteikumu efektivitāte un starptautiskie notikumi, tostarp konkurētspējas un energoapgādes drošības jautājumi. Pārskatā būtu jāapsver arī ziņošanas prasību attiecināšana uz papildu rūpniecības nozarēm un tas, vai par ziņojumu būtu jāveic revīzija. Turklāt pārskatā būtu jāņem vērā maksājumu informācijas sagatavotāju un lietotāju pieredze un jāapsver, vai būtu lietderīgi ziņojumos iekļaut papildu informāciju par maksājumiem, piemēram, faktiskās nodokļu likmes un saņēmēja datus, piemēram, bankas konta informācija.

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- (53) Saskaņā ar 2011. gada maijā Dovelā notikušā G8 samita secinājumiem un lai veicinātu līdzvērtīgu starptautisko nosacījumu nodrošināšanu, Komisijai būtu jāturpina mudināt visus starptautiskos partnerus ieviest līdzīgas prasības attiecībā uz ziņojumiem par maksājumiem pārvaldes struktūrām. Šajā kontekstā ir īpaši svarīgi turpināt darbu pie attiecīgā starptautiskā grāmatvedības standarta.
- (54) Lai ņemtu vērā turpmākās izmaiņas dalībvalstu tiesību aktos un Savienības tiesību aktos attiecībā uz uzņēmumu veidiem, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai atjauninātu I un II pielikumā iekļauto uzņēmumu sarakstus. Deleģēto aktu izmantošana ir nepieciešama arī, lai pielāgotu uzņēmumu lieluma kritērijus, jo laika gaitā inflācijas rezultātā samazinās to reālā vērtība. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, ņemtu atbilstīgas apsvērumus, tostarp ekspertu līmeni. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (55) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, veicināt pārrobežu ieguldījumus un uzlabot finanšu pārskatu un ziņojumu Savienības mēroga salīdzināmību un sabiedrības uzticēšanos tiem, pieprasot kvalitatīvāku un saskaņotāku specifiskas informācijas atklāšanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka šīs direktīvas mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (56) Šī direktīva aizstāj Direktīvas 78/660/EK un 83/349/EEK. Tādēļ minētās direktīvas būtu jāatceļ.
- (57) Šajā direktīvā ir ievērotas jo īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītās pamattiesības un principi.
- (58) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem dalībvalstīs ir apņēmusās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām

daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. NODAĻA

DARBĪBAS JOMA, DEFINĪCIJAS UN UZŅĒMUMU KATEGORIJAS UN GRUPAS

1. pants

Darbības joma

1. Šajā direktīvā noteiktie koordinācijas pasākumi attiecas uz dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem attiecībā uz uzņēmumu veidiem, kas uzskaitīti:

- a) I pielikumā;
- b) II pielikumā, ja visiem tiešiem vai netiešiem uzņēmuma dalībniekiem, kam citādi būtu neierobežota atbildība, faktiski ir ierobežota atbildība, jo minētie dalībnieki ir uzņēmumi:
 - i) kuri ir uzskaitīti I pielikumā; vai
 - ii) kuras nereglamentē dalībvalsts tiesību akti, bet kuru juridiskā forma ir salīdzināma ar I pielikumā uzskaitītajiem.

2. Dalībvalstis pieņemamā laikposmā informē Komisiju par tādām izmaiņām savos valsts tiesību aktos attiecībā uz uzņēmumu veidiem, kas varētu ietekmēt I vai II pielikuma pareizību. Šādā gadījumā Komisija ir pilnvarota ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 49. pantu pielāgot I un II pielikumā iekļautos uzņēmumu sarakstus.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "sabiedriskas nozīmes struktūras" ir uzņēmumi, kas atbilst 1. pantā minētajai darbības jomai un
 - a) ko reglamentē tiesību akti dalībvalstī un kuras pārvedamos vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū jebkurā dalībvalstī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem, 4. panta 1. punkta 14) apakšpunkta nozīmē ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

- b) kredītiestādes, kā definēts 4. panta 1. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽¹⁾, izņemot tās, kas norādītas minētās direktīvas 2. pantā;
- c) apdrošināšanas uzņēmumi Padomes Direktīvas 91/674/EEK (1991. gada 19. decembris) par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem ⁽²⁾ 2. panta 1. punkta nozīmē; vai
- d) ko dalībvalstis izraudzījušas par sabiedriskas nozīmes struktūrām, piemēram, uzņēmumi, kam ir ievērojama sabiedriska nozīme to uzņēmējdarbības rakstura, uzņēmuma apjoma vai darbinieku skaita dēļ;
- 2) "līdzdalības daļa" ir tiesības citu uzņēmumu kapitālā – neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav apliecinātas ar sertifikātiem –, kuras, radot ilgstošu saikni ar tādiem uzņēmumiem, ir paredzētas, lai veicinātu to uzņēmumu darbību, kuram ir minētās tiesības. Cita uzņēmuma kapitāldaļas turēšana veido līdzdalības daļu, ja tā pārsniedz dalībvalstu noteikto procentuālo robežvērtību, kura ir mazāka par vai vienāda ar 20 %;
- 3) jēdzienam "saistītā puse" ir tāda pati nozīme kā starptautiskajos grāmatvedības standartos, kas pieņemti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002 (2002. gada 19. jūlijs) par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu ⁽³⁾;
- 4) "pamatlīdzekļi" ir tie aktīvi, kas paredzēti pastāvīgai lietošanai uzņēmuma darbībā;
- 5) "neto apgrozījums" ir summas, kuras iegūtas no produktu tirdzniecības un pakalpojumu sniegšanas, atskaitot tirdzniecības atlaides un pievienotās vērtības nodokli, kā arī citus tieši ar apgrozījumu saistītus nodokļus;
- 6) "iegādes cena" ir maksājamā cena un visi ar to saistītie papildu izdevumi mīnus iegādes izmaksu papildu samazinājumi;
- 7) "ražošanas izmaksas" ir izejmateriālu iegādes cena, palīgmateriāli un citas tieši uz attiecīgo posteni attiecināmās izmaksas. Dalībvalstis atļauj vai pieprasa iekļaut samērīgu proporcionālo daļu no fiksētām vai mainīgām darbības izmaksām, kas netieši saistītas ar attiecīgo posteni, ciktāl tās attiecas uz ražošanas periodu. Izplatīšanas izmaksas šeit neietilpst;
- 8) "vērtības korekcija" ir korekcijas, ko veic, lai atspoguļotu atsevišķu aktīvu vērtības izmaiņas bilances datumā, neatkarīgi no tā, vai izmaiņas ir vai nav galīgas;
- 9) "mātesuzņēmums" ir uzņēmums, kurš kontrolē vienu vai vairākus meitasuzņēmumus;
- 10) "meitasuzņēmums" ir uzņēmums, kuru kontrolē mātesuzņēmums, tostarp visi galvenā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumi;
- 11) "grupa" ir mātesuzņēmums un visi tā meitasuzņēmumi;
- 12) "radniecīgi uzņēmumi" ir divi vai vairāki uzņēmumi grupā;
- 13) "asociēts uzņēmums" ir uzņēmums, kurā citam uzņēmumam ir līdzdalības daļa un uz kura darbības un finanšu politiku minētajam citam uzņēmumam ir būtiska ietekme. Uzskata, ka uzņēmumam ir būtiska ietekme citā uzņēmumā, ja tam minētajā citā uzņēmumā ir vismaz 20 % akcionāru vai dalībnieku balsstiesību;
- 14) "ieguldījumu uzņēmumi" ir
- a) uzņēmumi, kuru vienīgais uzdevums ir ieguldīt savus līdzekļus dažādos vērtspapīros, nekustamajā īpašumā un citos aktīvos ar vienīgo mērķi sadalīt ieguldījumu risku un nodrošināt saviem akcionāriem peļņu no viņu līdzekļu pārvaldīšanas;
- b) uzņēmumi, kas ir saistīti ar ieguldījumu uzņēmumiem ar pamatkapitālu, ja šādu saistīto uzņēmumu vienīgais mērķis ir iegūt pilnībā apmaksātas akcijas, ko emitējuši minētie ieguldījumu uzņēmumi, neskarot Direktīvas 2012/30/ES 22. panta 1. punkta h) apakšpunktu;
- 15) "finanšu pārvaldītāju uzņēmumi" ir uzņēmumi, kuru vienīgais mērķis ir iegādāties kapitāldaļas citos uzņēmumos, pārvaldīt šādas kapitāldaļas un gūt no tām peļņu, neiesaistoties minēto uzņēmumu pārvaldē ne tiešā, ne netiešā veidā, bet neierobežojot savas akcionāru tiesības;

⁽¹⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 374, 31.12.1991., 7. lpp.

⁽³⁾ OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.

16) "būtisks" nozīmē tādu informācijas statusu, kad ir pamats uzskatīt, ka tās neatklāšana vai nepareizs izklāsts varētu mainīt vai ietekmēt lēmumus, ko lietotāji pieņem, pamatojoties uz uzņēmuma finanšu pārskatiem. Atsevišķu posteņu būtiskumu izvērtē saistībā ar citiem līdzīgiem posteņiem.

3. pants

Uzņēmumu kategorijas un grupas

1. Piemērojot vienu vai vairākas no 36. pantā minētajām iespējām, dalībvalstis definē "mikrouzņēmumus" kā uzņēmumus, kas bilances datumā nepārsniedz vismaz divas no trim turpmāk minēto kritēriju robežvērtībām:

- a) bilances kopsumma: EUR 350 000;
- b) neto apgrozījums: EUR 700 000;
- c) vidējais darbinieku skaits finanšu gada laikā: 10.

2. Mazie uzņēmumi ir uzņēmumi, kuri bilances datumā nepārsniedz vismaz divas no trim turpmāk minēto kritēriju robežvērtībām:

- a) bilances kopsumma: EUR 4 000 000.
- b) neto apgrozījums: EUR 8 000 000.
- c) vidējais darbinieku skaits finanšu gada laikā: 50.

Dalībvalstis var noteikt robežvērtības, kas pārsniedz pirmās daļas a) un b) apakšpunktā noteiktās robežvērtības. Tomēr kopējās bilances robežvērtība nepārsniedz EUR 6 000 000 un neto apgrozījuma robežvērtība – EUR 12 000 000.

3. Vidējie uzņēmumi ir uzņēmumi, kuri nav mikrouzņēmumi vai mazie uzņēmumi un kuri bilances datumā nepārsniedz vismaz divas no trim turpmāk minēto kritēriju robežvērtībām:

- a) bilances kopsumma: EUR 20 000 000;
- b) neto apgrozījums: EUR 40 000 000;
- c) vidējais darbinieku skaits finanšu gada laikā: 250.

4. Lielie uzņēmumi ir uzņēmumi, kuri bilances datumā pārsniedz vismaz divas no trim turpmāk minēto kritēriju robežvērtībām:

- a) bilances kopsumma: EUR 20 000 000;
- b) neto apgrozījums: EUR 40 000 000;
- c) vidējais darbinieku skaits finanšu gada laikā: 250.

5. Mazās grupas ir grupas, kas sastāv no mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, ko iekļauj konsolidācijā, un kas to mātesuzņēmuma bilances datumā konsolidēti nepārsniedz vismaz divas no trim turpmāk minēto kritēriju robežvērtībām:

- a) bilances kopsumma: EUR 4 000 000.
- b) neto apgrozījums: EUR 8 000 000;
- c) vidējais darbinieku skaits finanšu gada laikā: 50.

Dalībvalstis var noteikt robežvērtības, kas pārsniedz pirmās daļas a) un b) apakšpunktā noteiktās robežvērtības. Tomēr kopējās bilances robežvērtība nepārsniedz EUR 6 000 000 un neto apgrozījuma robežvērtība – EUR 12 000 000.

6. Vidējās grupas ir grupas, kas nav mazās grupas un kas sastāv no mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, ko iekļauj konsolidācijā, un kas to mātesuzņēmuma bilances datumā konsolidēti nepārsniedz vismaz divas no trim turpmāk minēto kritēriju robežvērtībām:

- a) bilances kopsumma: EUR 20 000 000;
- b) neto apgrozījums: EUR 40 000 000;
- c) vidējais darbinieku skaits pārskata gada laikā: 250.

7. Lielās grupas ir grupas, kas sastāv no mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, ko iekļauj konsolidācijā, un kas to mātesuzņēmuma bilances datumā konsolidēti pārsniedz vismaz divas no trim turpmāk minēto kritēriju robežvērtībām:

- a) bilances kopsumma: EUR 20 000 000;
- b) neto apgrozījums: EUR 40 000 000;
- c) vidējais darbinieku skaits finanšu gada laikā: 250.

8. Dalībvalstis atļauj, ka 24. panta 3. punktā minētais ieskaits un jebkāda izslēgšana, kas izriet no 24. panta 7. punkta, netiek veikti, aprēķinot šā panta 5. līdz 7. punktā minētās robežvērtības. Šādos gadījumos bilances kopsummas un neto apgrozījuma kritēriju robežvērtības palielina par 20 %.

9. Dalībvalstīm, kuras vēl nav ieviesušas euro, naudas vienību summu, kura līdzvērtīga 1 līdz 7. punktā norādītajām summām, aprēķina, piemērojot valūtas maiņas kursu, kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* dienā, kad stājas spēkā jebkura direktīva, ar ko nosaka minētās summas.

Veicot pārēķinu to dalībvalstu naudas vienībās, kuras nav ieviesušas euro, 1., 3., 4., 6. un 7. punktā norādītās summas euro var palielināt vai samazināt par ne vairāk kā 5 %, lai iegūtu apaļu summu naudas vienībās.

10. Ja bilances datumā uzņēmums vai grupa pārsniedz vai pārstāj pārsniegt divas no trim 1 līdz 7. punktā minētajām robežvērtībām, šis fakts ietekmē šajā direktīvā noteikto atkāpju piemērošanu tikai tad, ja tas notiek divus pārskata gadus pēc kārtas.

11. Šā panta 1 līdz 7 punktā minētā bilances kopsumma sastāv no kopējās vērtības tiem aktīviem, kas III nodaļā noteiktajā shēmā minēti A līdz E daļā, vai tiem aktīviem, kas IV nodaļā noteiktajā shēmā minēti A līdz E daļā.

12. Aprēķinot 1 līdz 7 punktā minētās robežvērtības, saistībā ar uzņēmumiem, kuriem "neto apgrozījums" nav piemērojams, dalībvalstis var pieprasīt iekļaut ienākumus no citiem avotiem. Dalībvalstis var pieprasīt, lai mātesuzņēmumi savas robežvērtības aprēķina konsolidēti, nevis individuāli. Dalībvalstis var arī pieprasīt, lai radniecīgi uzņēmumi aprēķina savas robežvērtības konsolidēti vai agregēti, ja šādi uzņēmumi ir dibināti ar vienīgo mērķi izvairīties no konkrētas informācijas ziņošanas.

13. Lai pielāgotos inflācijas ietekmei, Komisija vismaz reizi piecos gados pārskata un attiecīgā gadījumā ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 49. pantu groza šā panta 1 līdz 7 punktā minētās robežvērtības, ņemot vērā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētos inflācijas rādītājus.

2. NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI UN PRINCIPI

4. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Gada finanšu pārskati veido vienotu kopumu, un visu uzņēmumu gada finanšu pārskatos ietilpst vismaz bilance, peļņas un zaudējumu pārskats un finanšu pārskatu piezīmes.

Dalībvalstis var pieprasīt uzņēmumiem, kas nav mazie uzņēmumi, papildus pirmajā daļā minētajiem dokumentiem gada finanšu pārskatos iekļaut vēl citus pārskatus.

2. Gada finanšu pārskatus sagatavo saprotami un saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem.

3. Gada finanšu pārskati sniedz patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma aktīviem, saistībām, finansiālo stāvokli un peļņu vai zaudējumiem. Gadījumā, ja ar šīs direktīvas piemērošanu nepietiek, lai sniegtu patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma aktīviem, saistībām, finansiālo stāvokli un peļņu vai zaudējumiem, finanšu pārskatu piezīmēs ir jāsniedz šāda papildu informācija, kas ir nepieciešama minētās prasības izpildei.

4. Izņēmuma gadījumā, ja kāda šīs direktīvas noteikuma piemērošana nav savienojama ar 3. punktā izklāstīto pienākumu, minēto noteikumu nepiemēro, lai sniegtu patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma aktīviem, saistībām, finansiālo stāvokli un peļņu vai zaudējumiem. Ikvienu šāda noteikuma nepiemērošanu atspoguļo finanšu pārskatu piezīmēs, paskaidrojot iemeslus un ietekmi uz uzņēmuma aktīviem, saistībām, finanšu stāvokli un peļņu vai zaudējumiem.

Dalībvalstis var noteikt attiecīgus izņēmuma gadījumus un izstrādāt attiecīgus īpašus noteikumus, kas jāpiemēro minētajos gadījumos.

5. Dalībvalstis var pieprasīt uzņēmumiem, kas nav mazie uzņēmumi, papildus informācijai, kura prasīta saskaņā ar šo direktīvu, gada finanšu pārskatos atklāt vēl citu informāciju.

6. Atkāpjoties no 5. punkta, dalībvalstis var pieprasīt mazajiem uzņēmumiem sagatavot, atklāt un publicēt tādu finanšu pārskatu informāciju, kas pārsniedz šajā direktīvā paredzētās prasības, ar noteikumu, ka šādu informāciju apkopo, izmantojot vienotu iesniegšanas sistēmu, un ja informācijas prasība ir iekļauta attiecīgās valsts tiesību aktos nodokļu iekasešanas mērķiem. Informāciju, kas prasīta saskaņā ar šo punktu, iekļauj attiecīgajā finanšu pārskatu sadaļā.

7. Dalībvalstis Komisijai paziņo jebkādu papildu informāciju, ko tās saskaņā ar 6. punktu prasa pēc šīs direktīvas transponēšanas, un kad tās saskaņā ar 6. punktu valsts tiesību aktos ievieš jaunas prasības.

8. Dalībvalstis, kas finanšu pārskatu iesniegšanu un publicēšanu veic elektroniski, nodrošina, ka mazajiem uzņēmumiem neprasa saskaņā ar 7. nodaļu publicēt papildu informāciju, ko prasa atklāt valsts tiesību akti nodokļu jomā, kā minēts 6. punktā

5. pants

Vispārējās informācijas atklāšana

Dokumentā, kurā iekļauj finanšu pārskatus, norāda uzņēmuma nosaukumu un informāciju, kas paredzēta Direktīvas 2009/101/EK 5. panta a) un b) punktā.

6. pants

Vispārīgi finanšu pārskatu sastādīšanas principi

1. Gada un konsolidētajos finanšu pārskatos iekļautos posteņus atzīst un novērtē atbilstīgi šādiem vispārīgiem principiem:

- a) pieņem, ka uzņēmums darbosies arī turpmāk;
- b) attiecībā uz grāmatvedības politikām un vērtēšanas metodēm no viena finanšu gada uz nākamo ievēro pastāvību;
- c) atzīšanu un novērtēšanu veic, izmantojot piesardzības principu, jo īpaši ievērojot šādus nosacījumus:
 - i) pārskatā drīkst atzīt tikai to peļņu, kas ir iegūta līdz bilances datumam,
 - ii) atzīst visas saistības, kas rodas attiecīgā finanšu gada laikā vai radušās iepriekšējā finanšu gada laikā, pat ja šādas saistības atklājas tikai laikposmā starp bilances slēgšanas dienu un bilances sagatavošanas dienu, un
 - iii) atzīst visas negatīvās vērtības korekcijas neatkarīgi no tā, vai finanšu gads ir noslēgts ar peļņu vai zaudējumiem;
- d) bilancē un peļņas un zaudējumu pārskatā atzītās summas aprēķina pēc uzkrāšanas principa;
- e) katra finanšu gada sākuma balance atbilst iepriekšējā finanšu gada slēguma balancei;
- f) aktīvu un saistību posteņus novērtē atsevišķi;

g) jebkāds ieskaits starp aktīvu un saistību posteņiem vai ieņēmumu un izdevumu posteņiem ir aizliegts;

h) peļņas un zaudējumu pārskatā un bilancē iekļautos posteņus uzskaita un atspoguļo, ņemot vērā attiecīgā darījuma vai pasākuma būtību;

i) finanšu pārskatos atzītos posteņus novērtē atbilstīgi iegādes cenas vai ražošanas izmaksu principam un

j) šajā direktīvā iekļautās prasības attiecībā uz atzīšanu, novērtēšanu, atspoguļošanu, atklāšanu un konsolidāciju nav jāizpilda, ja to izpildei nav būtiska ietekme.

2. Neatkarīgi no 1. punkta g) apakšpunkta dalībvalstis īpašos gadījumos var atļaut uzņēmumiem vai pieprasīt no tiem veikt savstarpēju ieskaitu starp aktīvu un saistību posteņiem vai starp ieņēmumu un izdevumu posteņiem, ar noteikumu, ka summas, par kurām tiek veikts ieskaits, finanšu pārskatu piezīmēs ir norādītas kā bruto summas.

3. Dalībvalstis var atbrīvot uzņēmumus no 1. punkta h) apakšpunktā minēto prasību izpildes.

4. Dalībvalstis var ierobežot 1. punkta j) apakšpunktā minēto jomu, attiecinot to uz atspoguļošanu un atklāšanu.

5. Dalībvalstis papildus tām summām, kas atzītas saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktu, var atļaut vai pieprasīt atzīt visas paredzamās saistības un varbūtējos zaudējumus, kas rodas attiecīgā finanšu gada laikā vai radušies iepriekšējā finanšu gada laikā, pat ja šādas saistības vai zaudējumi atklājas tikai laika posmā starp bilances slēgšanas dienu un bilances sagatavošanas dienu.

7. pants

Alternatīvi principi pamatlīdzekļu novērtēšanai pārvērtētajās summās

1. Atkāpjoties no 6. panta 1. punkta i) apakšpunkta, dalībvalstis drīkst atļaut vai pieprasīt attiecībā uz visiem uzņēmumiem vai jebkurām uzņēmumu kategorijām novērtēt pamatlīdzekļus pārvērtētajās summās. Ja valsts tiesību aktos ir paredzēta novērtēšana, pamatojoties uz pārvērtētajām summām, tiek noteikts tās saturs un ierobežojumi un noteikumi tās piemērošanai.

2. Ja piemēro 1. punktu, tad starpību starp novērtējumu, kas veikts, pamatojoties uz iegādes cenu vai ražošanas izmaksām, un novērtējumu, kas veikts, pamatojoties uz pārvērtēšanu, bilancē iekļauj pārvērtēšanas rezervē postenī "Kapitāls un rezerves".

Pārvērtēšanas rezervi jebkurā laikā var pilnībā vai daļēji kapitalizēt.

Pārvērtēšanas rezervi samazina, ja uz minēto rezervi pārnestās summas vairs nav vajadzīgas, lai īstenotu grāmatvedības pārvērtēšanas principus. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus, kas regulē pārvērtēšanas rezerves izmantošanu, ar noteikumu, ka pārvedumu no pārvērtēšanas rezerves uz peļņas un zaudējumu pārskatu drīkst veikt tikai tad, ja pārnestās summas ir iegrāmatotas kā izdevumi peļņas un zaudējumu pārskatā vai atspoguļo realizētus vērtības palielinājumus. Pārvērtēšanas rezervi nedrīkst izmaksāt – tieši vai netieši –, izņemot gadījumus, kad tā atspoguļo faktiski gūtu ienākumu.

Izņemot šā punkta otrajā un trešajā daļā paredzētos gadījumus, pārvērtēšanas rezervi nedrīkst samazināt.

3. Vērtības korekcijas aprēķina katru gadu, pamatojoties uz pārvērtēto summu. Tomēr, atkāpjoties no 9. un 13. panta, dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt, ka tikai vērtības korekciju summa, kas iegūta, novērtējumā balstoties uz iegādes cenu vai ražošanas izmaksām, tiek norādīta V un VI pielikumā noteikto shēmu attiecīgajos posteņos un ka starpību, kas iegūta novērtējumā, kurš balstīts uz pārvērtēšanu saskaņā ar šo pantu, shēmās norāda atsevišķi.

8. pants

Alternatīvā novērtēšana pēc patiesās vērtības

1. Atkāpjoties no 6. panta 1. punkta i) apakšpunkta un ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus:

- a) dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt attiecībā uz visiem uzņēmumiem vai jebkuru uzņēmumu kategoriju novērtēt finanšu instrumentus, tostarp atvasinātos finanšu instrumentus, to patiesajā vērtībā; un
- b) dalībvalstis attiecībā uz visiem uzņēmumiem vai jebkuru uzņēmumu kategoriju var atļaut vai pieprasīt novērtēt noteiktas aktīvu kategorijas, izņemot finanšu instrumentus, balstoties uz summām, ko nosaka, atsaucoties uz patieso vērtību.

Šādu atļauju vai prasību var ierobežot, attiecinot tikai uz konsolidētajiem finanšu pārskatiem.

2. Šajā direktīvā līgumi, kuru bāzes aktīvs ir prece un ko katra no līgumslēdzējām pusēm var nokārtot, norēķinoties vai nu naudā, vai ar kādu citu finanšu instrumentu, tiek uzskatīti par atvasinātiem finanšu instrumentiem, izņemot gadījumus, ja šādi līgumi:

a) tika noslēgti ar nolūku un turpina nodrošināt uzņēmuma paredzētās preču iepirkuma, pārdošanas vai izlietošanas vajadzības, laikā, kad tie tika noslēgti un arī turpmāk;

b) no paša sākuma bijuši plānoti kā līgumi, kuru bāzes aktīvs ir prece; un

c) ir nokārtojami, piegādājot precī.

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktu piemēro tikai šādām saistībām:

a) saistībām, ko tur tirdzniecības portfeli; un

b) atvasinātiem finanšu instrumentiem.

4. Novērtēšanu atbilstīgi 1. punkta a) apakšpunktam nepiemēro:

a) finanšu instrumentiem, kas nav atvasināti un ko tur līdz to maksāšanas termiņa beigām;

b) uzņēmuma aizdevumiem un debitoru parādiem, kas nav paredzēti tirdzniecības vajadzībām; un

c) līdzdalības daļām meitasuzņēmumos, asociētos uzņēmumos vai kopuzņēmumos, pašu kapitāla instrumentiem, ko izdevis uzņēmums, līgumiem par iespējamu atlīdzību uzņēmumu apvienošanas gadījumā un citiem finanšu instrumentiem ar tādām īpašām iezīmēm, ka atbilstīgi vispārpieņemtiem principiem tie uzskaitīti citādi nekā citi finanšu instrumenti.

5. Atkāpjoties no 6. panta 1. punkta i) apakšpunkta, attiecībā uz jebkuru aktīvu un saistību posteni, kas kvalificēts kā pret risku nodrošināts postenis atbilstīgi patiesās vērtības riska ierobežošanas uzskaites sistēmai, vai precizētām tāda aktīvu vai saistību posteņa daļām dalībvalstis var atļaut novērtējumu pēc īpašās summas, kas paredzēta atbilstīgi minētajai sistēmai.

6. Atkāpjoties no 3. un 4. punkta, dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt finanšu instrumentu atzīšanu, novērtēšanu un atklāšanu atbilstīgi starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002.

7. Patieso vērtību šā panta nozīmē nosaka, ņemot vērā vienu no šādām vērtībām:

a) gadījumā, kad attiecīgo finanšu instrumentu tirgus vērtību noteikt ir viegli, tirgus vērtību. Ja kādam konkrētam instrumentam ir grūti noteikt tirgus vērtību, bet to var noteikt atsevišķiem tā komponentiem vai kādam līdzīgam instrumentam, tad tirgus vērtību var noteikt, pamatojoties uz tā atsevišķo komponentu vai līdzīgā instrumenta vērtību;

- b) gadījumā, kad finanšu instrumentu tirgus vērtību noteikt nav viegli, vērtību, ko iegūst, izmantojot vispārpieņemtus vērtēšanas modeļus un metodes, ar noteikumu, ka šie vērtēšanas modeļi un metodes nodrošina novērtējumu, kas ir iespējami tuvs tirgus vērtībai.

Finanšu instrumentus, kurus nevar ticami novērtēt pēc metodēm, kas aprakstītas pirmās daļas a) un b) apakšpunktā, novērtē saskaņā ar iegādes cenas vai ražošanas izmaksu principu tiktāl, ciktāl šāds novērtējums ir iespējams.

8. Neatkarīgi no 6. panta 1. punkta c) apakšpunkta gadījumos, kad kādu finanšu instrumentu vērtē tā patiesajā vērtībā, vērtības izmaiņas iekļauj peļņas un zaudējumu pārskatā, izņemot šādus gadījumus, kad šādu izmaiņu ieskaita tieši patiesās vērtības rezervē:

- a) ja uzskaitāmais instruments ir riska ierobežošanas instruments atbilstīgi kādai riska ierobežošanas uzskaites sistēmai, saskaņā ar kuru ir pieļaujams, ka peļņas un zaudējumu pārskatā netiek iekļautas visas vērtības izmaiņas vai daļa no tām; vai
- b) ja vērtības izmaiņas cēlonis ir valūtas maiņas kursa atšķirības, kas ietekmē kādu monetāro posteni, kas ir daļa no uzņēmuma neto ieguldījuma kādā ārvalstu uzņēmumā.

Dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt, ka kāda pārdošanai pieejama finanšu aktīva, kas nav atvasināts finanšu instruments, vērtības izmaiņa ir tieši iekļaujama patiesās vērtības rezervē. Minēto patiesās vērtības rezervi koriģē, kad tajā iekļautās summas vairs nav vajadzīgas pirmās daļas a) un b) apakšpunkta īstenošanai.

9. Neatkarīgi no 6. panta 1. punkta c) apakšpunkta dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt attiecībā uz visiem uzņēmumiem vai jebkurām uzņēmumu kategorijām, lai gadījumā, ja aktīvi, kas nav finanšu instrumenti, tiek novērtēti patiesajā vērtībā, peļņas un zaudējumu pārskatā būtu iekļauta vērtības izmaiņa.

3. NODAĻA

BILANCE UN PEĻŅAS UN ZAUDĒJUMU PĀRSKATS

9. pants

Vispārīgi noteikumi par bilanci un peļņas un zaudējumu pārskatu

1. Balances un peļņas un zaudējumu pārskata shēmu nemaina salīdzinājumā ar iepriekšējo finanšu gadu. Tomēr izņēmuma gadījumos ir atļautas atkāpes no minētā principa, lai sniegtu

patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma aktīviem, saistībām, finansiālo stāvokli un peļņu vai zaudējumiem. Ikvienu šādu atkāpi un tās iemeslus atspoguļo finanšu pārskatu piezīmēs.

2. Posteņus, kas noteikti III līdz VI pielikumā, bilancē un peļņas un zaudējumu pārskatā uzrāda atsevišķi, ievērojot norādīto secību. Dalībvalstis atļauj sīkāku šo posteņu iedalījumu, ievērojot paredzētās shēmas. Dalībvalstis atļauj iekļaut starpsummā un jaunus posteņus ar noteikumu, ka šādu jaunu posteņu saturs jau nav ietverts kādā no paredzēto shēmu posteņiem. Dalībvalstis var pieprasīt šādu sīkāku iedalījumu vai starpsummā vai jaunus posteņus.

3. To posteņu struktūru, nomenklatūru un terminoloģiju, kurus bilancē un peļņas un zaudējumu pārskatā apzīmē ar arābu cipariem, attiecīgi pielāgo, ja to prasa uzņēmuma īpatnības. Dalībvalstis var pieprasīt šādus pielāgojumus attiecībā uz uzņēmumiem, kuri ir konkrētas tautsaimniecības nozares daļa.

Dalībvalstis var atļaut vai prasīt apvienot bilances un peļņas un zaudējumu pārskata posteņus, ko apzīmē ar arābu cipariem, ja šo posteņu vērtībām nav lielas nozīmes, sniedzot patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma aktīviem, saistībām, finansiālo stāvokli un peļņu vai zaudējumiem, vai ja šāda apvienošana vieš lielāku skaidrību, ar noteikumu, ka šādi apvienotos posteņus atsevišķi paskaidro finanšu pārskatu piezīmēs.

4. Atkāpjoties no šā panta 2. un 3. punkta, dalībvalstis var ierobežot uzņēmuma spēju atkāpties no III līdz VI pielikumā noteiktajām shēmām tiktāl, ciktāl tas ir vajadzīgs, lai finanšu pārskatus varētu reģistrēt elektroniski.

5. Katram bilances un peļņas un zaudējumu pārskata postenim norāda skaitli par finanšu gadu, uz kuru attiecas bilance un peļņas un zaudējumu pārskats, kā arī iepriekšējā finanšu gada skaitļus attiecīgajam postenim. Ja minētie skaitļi nav salīdzināmi, dalībvalstis var pieprasīt, lai iepriekšējā finanšu gada skaitļi tiktu koriģēti. Visus neatbilstības gadījumus vai visas korekcijas norāda, sniedzot paskaidrojumus finanšu pārskatu piezīmēs.

6. Dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt bilances un peļņas un zaudējumu pārskata pielāgošanu, lai ietvertu peļņas sadalīšanu vai zaudējumu segšanu.

7. Attiecībā uz līdzdalības daļu atspoguļošanu gada finanšu pārskatos:

- a) dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt, lai līdzdalības daļa tiktu uzskaitīta, izmantojot pašu kapitāla metodi, kā paredzēts 27. pantā, un ņemot vērā būtiskas korekcijas, kas izriet no gada finanšu pārskatu īpatnībām salīdzinājumā ar konsolidētajiem finanšu pārskatiem;
- b) dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt, lai peļņas vai zaudējumu daļa, kas attiecināma uz līdzdalības daļu, tiktu atzīta peļņas un zaudējumu pārskatā tikai tiktāl, ciktāl šī summa atbilst jau saņemtajai dividenžu summai vai summai, kuru var pieprasīt; un
- c) ja peļņas un zaudējumu pārskatā atzītā peļņa, kas ir attiecināma uz līdzdalības daļu, pārsniedz jau saņemto dividenžu summu vai to dividenžu summu, ko var pieprasīt, starpību ieskaita rezervē, ko nevar sadalīt akcionāriem.

10. pants

Bilances izklāsts

Bilances izklāstam dalībvalstis paredz vienu vai abas no III līdz VI pielikumā noteiktajām shēmām. Ja dalībvalsts paredz abas shēmas, tā ļauj uzņēmumiem izvēlēties, kuru no paredzētajām shēmām izmantot.

11. pants

Alternatīvs bilances izklāsts

Dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt, lai visi uzņēmumi vai noteiktas uzņēmumu kategorijas izdalītu īstermiņa posteņus un ilgtermiņa posteņus, piemērojot shēmu, kas atšķiras no tās, kas noteikta III un IV pielikumā, ar noteikumu, ka sniegtā informācija ir vismaz līdzvērtīga tai, kas jāsniedz saskaņā ar III un IV pielikumu.

12. pants

Īpaši noteikumi par atsevišķiem bilances posteņiem

- 1. Ja kāds aktīvs vai saistība attiecas uz vairāk nekā vienu posteni shēmā, to saistību ar citiem posteņiem atspoguļo vai nu tajā postenī, kurā tie ir uzrādīti, vai finanšu pārskatu piezīmēs.
- 2. Pašu akcijas un daļas radniecīgos uzņēmumos norāda tikai tajos postesos, kas paredzēti šim nolūkam.
- 3. Tas, vai konkrētus aktīvus uzrāda kā pamatlīdzekļus vai kā apgrozāmos līdzekļus, ir atkarīgs no mērķa, kādam tie ir paredzēti.

4. Tiesības uz nekustamo īpašumu un citas tamlīdzīgas tiesības, kas ir noteiktas valsts tiesību aktos, atspoguļo postenī "Zeme un ēkas".

5. Iegādes cenu vai ražošanas izmaksas – vai pārvērtētu summu, ja ir piemērojams 7. panta 1. punkts – pamatlīdzekļiem ar ierobežotu lietderīgās izmantošanas laiku samazina, atņemot vērtības korekcijas, ko aprēķina, lai veiktu pakāpenisku pamatlīdzekļu vērtības norakstīšanu šo pamatlīdzekļu lietderīgās izmantošanas laikā.

6. Pamatlīdzekļu vērtības korekcijām piemēro šādus noteikumus:

- a) dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt, lai finanšu pamatlīdzekļu vērtības korekcijas veiktu tā, lai tos novērtētu atbilstoši zemākajai vērtībai, kāda tiem piemīt bilances datumā;
- b) pamatlīdzekļu vērtības korekcijas veic neatkarīgi no tā, vai to lietderīgās izmantošanas laiks ir ierobežots vai ne, lai tos novērtētu atbilstoši zemākajai vērtībai, kāda tiem piemīt bilances datumā, ja sagaidāms, ka to vērtības samazinājums saglabāsies;
- c) šā punkta a) un b) apakšpunktā minētās vērtības korekcijas iekļauj peļņas un zaudējumu pārskatā un atsevišķi atspoguļo finanšu pārskatu piezīmēs, ja tās nav atsevišķi norādītas peļņas un zaudējumu pārskatā;
- d) šā punkta a) un b) apakšpunktā paredzēto vērtēšanu pēc zemākās vērtības nevar turpināt, ja vairs nepastāv iemesli, kuru dēļ izdarītas šādas vērtības korekcijas; šo noteikumu nepiemēro vērtības korekcijām attiecībā uz nemateriālo vērtību.

7. Apgrozāmo līdzekļu vērtību koriģē, lai parādītu šo līdzekļu zemāko tirgus vērtību vai īpašos apstākļos – citu zemāko vērtību, kāda tiem piemīt bilances datumā.

Vērtēšanu pēc zemākās vērtības, kas paredzēta šā punkta pirmajā daļā, nevar turpināt, ja vairs nepastāv iemesli, kuru dēļ izdarītas šādas vērtības korekcijas.

8. Dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt, lai ražošanas izmaksās iekļautu procentus par kapitālu, ko uzņēmums aizņēmis pamatlīdzekļu vai apgrozāmo līdzekļu ražošanas finansēšanai, ciktāl tie attiecas uz ražošanas laikposmu. Šā noteikuma piemērošanu atspoguļo finanšu pārskatu piezīmēs.

9. Dalībvalstis var atļaut aprēķināt vienas un tās pašas kategorijas preču krājumu iegādes cenu vai ražošanas izmaksas un visus atvietojamu preču, vērtspāpīru u. c. posteņus, tostarp ieguldījumus, pamatojoties vai nu uz vidējām svērtām cenām, vai uz "pirmais iekšā, pirmais ārā" (FIFO) metodi, "pēdējais iekšā, pirmais ārā" (LIFO) metodi, vai arī metodi, kas atbilst vispārpieņemtai labākajai praksei.

10. Ja atmaksājamā aizņēmuma summa ir lielāka nekā saņemtā summa, dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt, lai starpība tiktu uzrādīta kā aktīvs. To uzrāda atsevišķi bilancē vai finanšu pārskatu piezīmēs. Šis starpības summu noraksta, pamatotā veidā sadalot pa gadiem, un to pilnībā noraksta ne vēlāk kā līdz parāda atmaksāšanas termiņam.

11. Nemateriālos aktīvus noraksta nemateriālo aktīvu lietderīgās izmantošanas laikā.

Izņēmuma gadījumos, kad nemateriālās vērtības lietderīgās izmantošanas laiku un attīstības izmaksas nav iespējams ticami aplēst, šādus aktīvus noraksta dalībvalsts noteiktajā maksimālajā laikposmā. Minētais maksimālais laikposms nav īsāks par pieciem gadiem un nepārsniedz 10 gadus. Paskaidrojumu par laikposmu(-iem), kura(-u) laikā nemateriālo vērtību noraksta, sniedz finanšu pārskata piezīmēs.

Ja valsts tiesību akti atļauj iekļaut attīstības izmaksas sadaļā "Aktīvi" un ja attīstības izmaksas nav pilnībā norakstītas, dalībvalstis pieprasa, lai peļņas sadale nenotiktu, ja vien sadalei pieejamo rezervju un iepriekšējo gadu nesadalītās peļņas summa nav vismaz vienāda ar nenorakstītajām izmaksām.

Ja valsts tiesību akti atļauj iekļaut dibināšanas izdevumus sadaļā "Aktīvi", tos noraksta, vēlākais, piecu gadu laikposmā. Tādā gadījumā dalībvalstis pieprasa, lai trešā daļa *mutadis mutandis* tiktu piemērota dibināšanas izdevumiem.

Izņēmuma gadījumos dalībvalstis drīkst atļaut atkāpes no trešās un ceturtās daļas. Šādas atkāpes un to iemeslus paskaidro finanšu pārskatu piezīmēs.

12. Uzkrājumi sedz tās saistības, kuru būtība ir skaidri formulēta un kuras varētu rasties bilances datumā, vai kuras noteikti radīsies, bet var mainīties to summa vai rašanās datums.

Dalībvalstis var arī atļaut veidot uzkrājumus, kas paredzēti, lai segtu tos izdevumus, kuru būtība ir skaidri formulēta un kuri varētu rasties bilances datumā, vai kuri noteikti radīsies, bet var mainīties to summa vai rašanās datums.

Bilances datumā uzkrājums atbilst precīzākajai aplēsei par izdevumiem, kuri varētu rasties, vai saistību gadījumā – par summu, kas vajadzīga, lai izpildītu minētās saistības. Uzkrājumus nevar izmantot aktīvu vērtības koriģēšanai.

13. pants

Peļņas un zaudējumu pārskata izklāsts

1. Peļņas un zaudējumu pārskata izklāstam dalībvalstis paredz vienu vai abas V un VI pielikumā noteiktās peļņas un zaudējumu pārskata shēmas. Ja dalībvalsts paredz abas shēmas, tā var atļaut uzņēmumiem izvēlēties, kuru no paredzētajām shēmām pieņemt.

2. Atkāpjoties no 4. panta 1. punkta noteikumiem, dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt, lai visi uzņēmumi vai jebkuras uzņēmumu kategorijas uzrādītu savu darbības pārskatu, nevis peļņas un zaudējumu pārskata posteņus saskaņā ar V un VI pielikumu, ar noteikumu, ka sniegtā informācija ir vismaz pielīdzināma tai, kas paredzēta V un VI pielikumā.

14. pants

Vienkāršojumi attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem

1. Dalībvalstis var atļaut maziem uzņēmumiem sastādīt saīsinātas bilances, uzrādot tikai tos posteņus, kas III un IV pielikumā ir apzīmēti ar burtiem un romiešu cipariem, atsevišķi norādot:

a) informāciju, kas prasīta iekavās III pielikuma sadaļas "Aktīvi" D daļas II nodaļā un sadaļas "Kapitāls, rezerves un saistības" C daļā, bet katram punktam agregēti, vai

b) informāciju, kas prasīta iekavās IV pielikuma D daļas II nodaļā.

2. Dalībvalstis var atļaut maziem un vidējiem uzņēmumiem sastādīt saīsinātos peļņas un zaudējumu pārskatus, piemērojot tiem šādus vienkāršojumus:

a) V pielikuma 1. līdz 5. posteni var apvienot vienā postenī ar nosaukumu "Bruto peļņa vai zaudējumi";

b) VI pielikuma 1., 2., 3. un 6. posteni var apvienot vienā postenī ar nosaukumu "Bruto peļņa vai zaudējumi".

4. NODAĻA

FINANŠU PĀRSKATU PIEZĪMES

15. pants

Vispārīgi noteikumi par finanšu pārskatu piezīmēm

Ja bilances un peļņas un zaudējumu pārskata piezīmes izklāsta saskaņā ar šo nodaļu, piezīmes izklāsta tādā kārtībā, kādā posteņi ir izklāstīti bilancē un peļņas un zaudējumu pārskatā.

16. pants

Finanšu pārskatu piezīmju saturs attiecībā uz visiem uzņēmumiem

1. Finanšu pārskatu piezīmēs visi uzņēmumi papildus informācijai, kas prasīta saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, atklāj šādu informāciju:

- a) pieņemtās grāmatvedības politikas;
- b) ja pamatlīdzekļus novērtē pārvērtētajās summās, – tabula, kurā atspoguļotas:
 - i) finanšu gadā pārvērtēšanas rezervē reģistrētās pārmaiņas, sniedzot paskaidrojumu par tajā iekļautajiem posteņiem piemērojamo nodokļu režīmu, un
 - ii) bilances vērtība, kas būtu tikusi atzīta, ja pamatlīdzekļi nebūtu tikuši pārvērtēti;
- c) ja finanšu instrumentus un/vai aktīvus, kas nav finanšu instrumenti, novērtē patiesajā vērtībā:
 - i) galvenie pieņēmumi, uz kuriem balstās vērtēšanas modeļi un metodes, ja patiesās vērtības ir noteiktas saskaņā ar 8. panta 7. punkta b) apakšpunktu,
 - ii) attiecībā uz katru finanšu instrumentu kategoriju vai aktīvu, kas nav finanšu instruments, – patiesā vērtība, vērtības izmaiņas, kas iekļautas tieši peļņas un zaudējumu pārskatā un izmaiņas, kas iekļautas patiesās vērtības rezervēs,
 - iii) attiecībā uz katru atvasināto finanšu instrumentu kategoriju – informācija par instrumentu apjomu un veidu,

tostarp galvenie noteikumi un nosacījumi, kas var ietekmēt nākotnes naudas plūsmas apmēru, rašanās laiku un noteiktību, un

iv) tabula, kur atspoguļotas pārmaiņas, kas finanšu gadā reģistrētas patiesās vērtības rezervēs;

- d) visu bilancē neiekļauto finansiālo saistību, garantiju vai iespējamo saistību kopējā summa un norāde par jebkura sniegtā vērtīgā nodrošinājuma veidu un formu; visas saistības attiecībā uz pensijām un radniecīgiem vai asociātiem uzņēmumiem norāda atsevišķi;
- e) administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem piešķirto avansu un kredītu summa, norādot procentu likmes, galvenos nosacījumus un atmaksātās vai norakstītās vai nepieprasītās summas, kā arī saistības, kādas ir radušās, piešķirot viņiem jebkura veida garantijas, norādot kopsummu katrai kategorijai;
- f) atsevišķu ieņēmumu vai izdevumu posteņu, kuru apjoms vai biežums ir ārkārtējs, summa un veids;
- g) uzņēmuma parādi, kas jāatmaksā pēc vairāk nekā pieciem gadiem, kā arī visi uzņēmuma parādi, ko sedz uzņēmuma sagādāts vērtīgs nodrošinājums, norādot nodrošinājuma veidu un formu; un
- h) vidējais darbinieku skaits finanšu gadā.

2. Dalībvalstis var *mutatis mutandis* pieprasīt, lai mazie uzņēmumi atklātu informāciju, kas prasīta 17. panta 1. punkta a), m), p) q) un r) apakšpunktā.

Piemērojot pirmo daļu, 17. panta 1. punkta p) apakšpunktā prasītā informācija attiecas tikai uz minētajā apakšpunktā minēto pasākumu veidu un mērķi.

Piemērojot pirmo daļu, 17. panta 1. punkta r) apakšpunktā prasītās informācijas atklāšana attiecas tikai uz darījumiem, kas noslēgti ar minētā apakšpunkta ceturtajā daļā uzskaitītajām personām.

3. Dalībvalstis nepieprasa maziem uzņēmumiem atklāt citu informāciju papildus šajā pantā prasītajai vai atļautajai informācijai.

17. pants

Papildu informācija, kas jāatklāj vidējiem un lieliem uzņēmumiem un sabiedriskas nozīmes struktūrām

1. Papildus 16. pantā un jebkurā citā šīs direktīvas pantā prasītajai informācijai vidēji un lieli uzņēmumi un sabiedriskas nozīmes struktūras finanšu pārskatu piezīmēs atklāj informāciju par šādiem jautājumiem:

a) attiecībā uz dažādiem pamatlīdzekļu posteņiem:

i) iegādes cena vai ražošanas izmaksas, vai, ja tikuši piemēroti alternatīvi vērtēšanas principi, patiesā vērtība vai pārvērtētā summa finanšu gada sākumā un beigās,

ii) papildinājumi, atsavinājumi un pārvedumi finanšu gada laikā,

iii) uzkrātās vērtības korekcijas finanšu gada sākumā un beigās,

iv) finanšu gada laikā aprēķinātās vērtības korekcijas,

v) uzkrātajās vērtības korekcijās reģistrētās pārmaiņas attiecībā uz papildinājumiem, atsavinājumiem un pārvedumiem finanšu gada laikā, un

vi) ja procenti tikuši kapitalizēti saskaņā ar 12. panta 8. punktu, – finanšu gada laikā kapitalizētā summa.

b) ja pamatlīdzekļu vai apgrozāmo līdzekļu vērtības korekcijas izdara tikai un vienīgi nodokļu dēļ, – korekciju summa un iemesli;

c) ja finanšu instrumentus novērtē pēc iegādes cenas vai ražošanas izmaksām:

i) attiecībā uz katru atvasināto finanšu instrumentu grupu:

— instrumentu patiesā vērtība, ja šo vērtību var noteikt, izmantojot kādu no 8. panta 7. punkta a) apakšpunktā minētajām metodēm, un

— informācija par instrumentu apjomu un veidu;

ii) attiecībā uz finanšu pamatlīdzekļiem, kas iegrāmatoti ar summu, kura pārsniedz to patieso vērtību:

— atsevišķu aktīvu vai to attiecīgu kategoriju bilances vērtība un patiesā vērtība, un

— iemesli, kuru dēļ netiek samazināta bilances vērtība, tostarp to pierādījumu raksturojums, kas pamato pieņēmumu, ka bilances vērtība tiks atgūta;

d) par finanšu gadu piešķirtais atalgojums administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem par viņu pienākumu veikšanu, un visas saistības, kas ir radušās vai iestājušās attiecībā uz pensiju maksājumiem minēto struktūru agrākajiem darbiniekiem, norādot kopējo summu katrai struktūru kategorijai.

Dalībvalstis var atteikties no prasības atklāt šādu informāciju, ja tās atklāšana ļautu noteikt šādas struktūras konkrētā darbinieka finansiālo stāvokli;

e) vidējais darbinieku skaits finanšu gadā sadalījumā pa kategorijām un personāla izmaksas finanšu gadā, ja tās nav atsevišķi norādītas peļņas un zaudējumu pārskatā, iedalot tās algās, sociālā nodrošinājuma izmaksās un pensiju izmaksās;

f) ja uzkrājumi atliktajiem nodokļiem ir atzīti bilancē, atlikto nodokļu atlikumi finanšu gada beigās un šajos atlikumos reģistrētās pārmaiņas finanšu gadā;

g) to uzņēmumu nosaukums un juridiskā adrese, kuros uzņēmumam (vai nu pašam, vai arī personai, kas rīkojas savā vārdā, bet uzņēmuma interesēs) ir līdzdalības daļa, uzrādot šo kapitāla daļu, kapitālu un rezerves un attiecīgā uzņēmuma, kuram finanšu pārskati ir pieņemti, pēdējā finanšu gada peļņu vai zaudējumus; informāciju par kapitālu un rezervēm un peļņu vai zaudējumiem var nenorādīt, ja attiecīgais uzņēmums npublicē savu bilanci un to nekontrolē cits uzņēmums.

Dalībvalstis var atļaut šā apakšpunkta pirmajā daļā prasīto informāciju sniegt pārskata veidā, kuru reģistrē saskaņā ar Direktīvas 2009/101/EK 3. panta 1. un 3. punktu; šādu pārskatu reģistrēšanu atspoguļo finanšu pārskatu piezīmēs. Dalībvalstis var arī atļaut nenorādīt šādu informāciju, ja tās būtība ir tāda, ka tās atklāšana varētu radīt nopietnu kaitējumu ikvienam uzņēmumam, uz kuru tā attiecas. Dalībvalstis var nesniegt šādu informāciju, pamatojoties uz iepriekšēju administratīvu vai tiesas atļauju. Katru šādas informācijas nesniegšanas gadījumu norāda finanšu pārskatu piezīmēs;

- h) to akciju skaits un nominālvērtība vai – ja nominālvērtība nav noteikta – uzskaites vērtība, kuras ir parakstītas finanšu gada laikā atļautā kapitāla ietvaros, attiecībā uz šā kapitāla summu, neskarot Direktīvas 2009/101/EK 2. panta e) punktu vai Direktīvas 2012/30/ES 2. panta c) un d) punktu;
- i) ja ir vairāku kategoriju akcijas, akciju skaits un nominālvērtība vai – ja nominālvērtība nav noteikta – uzskaites vērtība katrai kategorijai;
- j) jebkādu līdzdalības sertifikātu, konvertējamu obligāciju, regulētā tirgū tirgotu garantiju, iespējas līgumu vai tamlīdzīgu vērtspapīru vai tiesību esamība, norādot to skaitu un tiesības, kādas tie piešķir;
- k) katra uzņēmuma, kura dalībnieks ir uzņēmums ar neierobežotu atbildību, nosaukums, galvenais birojs vai juridiskā adrese un tiesiskais statuss;
- l) nosaukums un juridiskā adrese uzņēmumam, kas sastāda tās lielākās uzņēmumu vienības konsolidētos finanšu pārskatus, kurā uzņēmums ir tās daļa meitasuzņēmuma statusā;
- m) nosaukums un juridiskā adrese uzņēmumam, kas sastāda tās mazākās uzņēmumu vienības konsolidētos finanšu pārskatus, kurā uzņēmums ir tās daļa meitasuzņēmuma statusā un kura ir iekļauta arī 1. apakšpunktā minētajā uzņēmumu vienībā;
- n) vieta, kur var saņemt 1. un m) apakšpunktā minēto konsolidēto finanšu pārskatu kopijas, ar noteikumu, ka tie ir pieejami;
- o) priekšlikums par peļņas sadali vai zaudējumu segšanu vai – attiecīgā gadījumā – peļņas sadale vai zaudējumu segšana;
- p) uzņēmuma ārpusbilances pasākumu veids un mērķis un šādu pasākumu finansiālā ietekme uz uzņēmumu, ar noteikumu, ka riski vai ieguvumi, ko rada šādi pasākumi, ir būtiski un tiktāl, ciktāl šādu risku vai ieguvumu atklāšana ir nepieciešama uzņēmuma finansiālā stāvokļa novērtēšanai;
- q) pēc bilances datuma notikušu tādu būtisku notikumu raksturojums un finansiālā ietekme, kuri nav atspoguļoti peļņas un zaudējumu pārskatā vai bilancē; un

- r) darījumi, ko uzņēmums ir noslēdzis ar saistītām pusēm, tostarp šādu darījumu apmērs, starp saistītajām pusēm pastāvošās saiknes būtība, kā arī cita informācija par darījumiem, kas nepieciešama, lai izprastu uzņēmuma finansiālo stāvokli. Informāciju par atsevišķiem darījumiem var apkopot pēc to veida, izņemot gadījumus, kad ir nepieciešama atsevišķa informācija, lai izprastu saistīto pušu darījumu ietekmi uz uzņēmuma finansiālo stāvokli.

Dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt, lai tiktu atklāti tikai tie darījumi ar saistītām pusēm, kuri nav noslēgti parastos tirgus apstākļos.

Dalībvalstis var atļaut neatklāt darījumus, ko noslēdzis viens vai vairāki grupas locekļi, ar noteikumu, ka meitasuzņēmumi, kas ir šādā darījumā iesaistītās puses, pilnībā pieder kādam no šiem locekļiem.

Attiecībā uz darījumiem, kas noslēgti ar saistītām pusēm, dalībvalstis var atļaut vidējam uzņēmumam atklāt informāciju tikai par tiem darījumiem, kas noslēgti ar:

- i) personām, kurām pieder līdzdalības daļa uzņēmumā;
- ii) uzņēmumiem, kuros uzņēmumam pašam ir līdzdalības daļa; un
- iii) uzņēmuma administratīvo, vadības vai uzraudzības struktūru locekļiem.

2. Dalībvalstīm nav jāpiemēro 1. punkta g) apakšpunkts uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums, uz kuru attiecas tā valsts tiesību akti, šādos gadījumos:

- a) ja uzņēmums, kurā šim mātesuzņēmumam ir līdzdalības daļa, 1. punkta g) apakšpunkta vajadzībām ir iekļauts šā mātesuzņēmuma sastādītajos konsolidētajos finanšu pārskatos vai lielākās uzņēmumu vienības konsolidētajos finanšu pārskatos, kā minēts 23. panta 4. punktā;
- b) ja minēto līdzdalības daļu minētais mātesuzņēmums ir ietvēris savos gada finanšu pārskatos saskaņā ar 9. panta 7. punktu vai konsolidētajos finanšu pārskatos, ko šis mātesuzņēmums ir sastādījis saskaņā ar 27. panta 1.–8. punktu.

18. pants

Papildu informācija, kas jāatklāj lieliem uzņēmumiem un sabiedriskas nozīmes struktūrām

1. Papildus 16. un 17. pantā un jebkurā citā šīs direktīvas pantā prasītajai informācijai lieli uzņēmumi un sabiedriskas nozīmes struktūras finanšu pārskatu piezīmēs atklāj informāciju par šādiem jautājumiem:

- a) neto apgrozījums sadalījumā pa darbību kategorijām un ģeogrāfiskajiem tirgiem tiktāl, ciktāl minētās kategorijas un tirgi būtiski atšķiras cits no cita, ņemot vērā veidu, kādā ir organizēta produktu pārdošana un pakalpojumu sniegšana; un
- b) kopējās maksas par finanšu gadu, kuras katrs obligātais revīdents vai revīzijas uzņēmums saņēmis par gada finanšu pārskatu obligāto revīziju, un kopējās maksas, kuras katrs obligātais revīdents vai revīzijas uzņēmums saņēmis par citiem nodrošinājuma pakalpojumiem, par nodokļu konsultāciju pakalpojumiem un par citiem ar revīziju nesaistītiem pakalpojumiem.

2. Dalībvalstis var atļaut nenorādīt 1. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju, ja tās atklāšana varētu radīt nopietnu kaitējumu uzņēmumam. Dalībvalstis var nesniegt šādu informāciju, pamatojoties uz iepriekšēju administratīvu vai tiesas atļauju. Katru šādas informācijas nesniegšanas gadījumu norāda finanšu pārskatu piezīmēs.

3. Dalībvalstis var paredzēt, ka 1. punkta b) apakšpunktu nepiemēro uzņēmuma gada finanšu pārskatiem, ja minētais uzņēmums ir iekļauts konsolidētajos finanšu pārskatos, kuri jā sagatavo saskaņā ar 22. pantu, ar noteikumu, ka šāda informācija ir sniegta šo konsolidēto finanšu pārskatu pielikumā.

5. NODAĻA

VADĪBAS ZIŅOJUMS

19. pants

Vadības ziņojuma saturs

1. Vadības ziņojumā iekļauj skaidru pārskatu par uzņēmuma uzņēmējdarbības attīstību un rezultātiem un tā stāvokli, pievienojot aprakstu par uzņēmuma galvenajiem riskiem un nenoteiktībām, ar ko tas sastopas.

Apskatā sniedz vispusīgu un visaptverošu uzņēmuma uzņēmējdarbības attīstības un rezultātu un tā stāvokļa analīzi atbilstoši uzņēmējdarbības apjomam un sarežģītībai.

Ciktāl tas ir nepieciešams, lai izprastu uzņēmuma attīstību, rezultātus vai stāvokli, analīzē iekļauj gan finanšu rezultātu pamatrādītājus, gan attiecīgā gadījumā tos nefinanšu rezultātu pamatrādītājus, kas attiecas uz šo konkrēto uzņēmējdarbību, tostarp informāciju par vides aspektiem un darbiniekiem.

Vadības ziņojumā, sniedzot šādu analīzi, attiecīgā gadījumā iekļauj atsauces uz gada finanšu pārskatos norādītajām summām un papildu skaidrojumus par tām.

2. Vadības ziņojumā informē arī par:

- a) uzņēmuma paredzamo attīstību nākotnē;
- b) pasākumiem pētniecības un attīstības jomā;
- c) informāciju par pašu akciju iegādi, kā noteikts Direktīvas 2012/30/ES 24. panta 2. punktā;
- d) uzņēmuma filiālēm; un
- e) attiecībā uz finanšu instrumentu izmantojumu uzņēmumā un, ja tas ir būtiski, tās aktīvu, saistību, finansiālā stāvokļa un peļņas vai zaudējumu novērtēšanai:

- i) uzņēmuma mērķiem un politikām finanšu riska pārvaldības jomā, tostarp politikām attiecībā uz katras tādas galveno prognozēto darījumu kategorijas nodrošināšanu pret risku, kurai piemēro riska ierobežošanas uzskaiti, un

- ii) uzņēmuma pakļautību cenas riskam, kredītriskam, likviditātes riskam un naudas plūsmas riskam.

3. Dalībvalstis var atbrīvot mazus uzņēmumus no pienākuma sagatavot vadības ziņojumus, ar noteikumu, ka tās pieprasa finanšu pārskatu piezīmēs atspoguļot Direktīvas 2012/30/ES 24. panta 2. punktā minēto informāciju par uzņēmuma pašu akciju iegādi.

4. Dalībvalstis var atbrīvot mazus un vidējus uzņēmumus no 1. punkta trešajā daļā izklāstītā pienākuma tiktāl, ciktāl tas attiecas uz nefinanšu informāciju.

20. pants

Paziņojums par korporatīvo pārvaldību

1. Uzņēmumi, kas minēti 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, iekļauj paziņojumu par korporatīvo pārvaldību to vadības ziņojumā. Minēto paziņojumu iekļauj kā īpašu nodaļu vadības ziņojumā, un tajā ietver vismaz šādu informāciju:

- a) atsauce uz turpmāk minētajiem elementiem, ja tādi ir piemērojami:

- i) korporatīvās pārvaldības kodekss, ko piemēro uzņēmumam,

ii) korporatīvās pārvaldības kodekss, ko uzņēmums var būt nolēmis piemērot brīvprātīgi,

iii) visa būtiskā informācija par korporatīvās pārvaldības praksi, ko piemēro papildus valsts tiesību aktu prasībām.

Ja tiek sniegta atsauce uz i) vai ii) punktā minēto korporatīvās pārvaldības kodeksu, uzņēmums norāda arī, kur ir publiski pieejami attiecīgie teksti. Ja tiek sniegta atsauce uz iii) punktā minēto informāciju, uzņēmums publisko informāciju par savu korporatīvās pārvaldības praksi;

b) ja uzņēmums saskaņā ar valsts tiesību aktiem atkāpjas no a) apakšpunkta i) vai ii) punktā minētā korporatīvās pārvaldības kodeksa, uzņēmuma paskaidrojums par to, no kurām korporatīvās pārvaldības kodeksa daļām tas atkāpjas, un šādas rīcības iemesli; ja uzņēmums ir nolēmis nepiemērot nevienu no a) apakšpunkta i) vai ii) punktā minētajiem korporatīvās pārvaldības kodeksa noteikumiem, tas izskaidro šādas rīcības iemeslus;

c) uzņēmuma iekšējās kontroles un riska pārvaldības sistēmu galveno iezīmju apraksts saistībā ar finanšu pārskatu sagatavošanas procesu;

d) informācija, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/25/EK (2004. gada 21. aprīlis) par pārņemšanas piedāvājumiem ⁽¹⁾ 10. panta 1. punkta c), d), f), h) un i) apakšpunktā, ja minētā direktīva attiecas uz uzņēmumu;

e) apraksts par akcionāru sapulces darbību un tās galvenajām pilnvarām, apraksts par akcionāru tiesībām un veidu, kā tās var īstenot, izņemot gadījumus, kad šī informācija jau ir pilnībā paredzēta valsts tiesību aktos; un

f) administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru, kā arī to komiteju sastāvs un darbība.

2. Dalībvalstis var atļaut šā panta 1. punktā noteikto informāciju izklāstīt:

a) atsevišķā ziņojumā, ko publicē kopā ar vadības ziņojumu 30. pantā noteiktajā veidā; vai

b) dokumentā, kas publiski pieejams uzņēmuma tīmekļa vietnē un uz kuru vadības ziņojumā ir sniegta atsauce.

Minētajā atsevišķajā ziņojumā vai dokumentā, kas minēts attiecīgi a) un b) apakšpunktā, var iekļaut savstarpējas atsauces uz vadības ziņojumu, ja informācija, kas sniedzama saskaņā ar šā panta 1. punkta d) apakšpunktu, ir darīta pieejama minētajā vadības ziņojumā.

3. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums sniedz atzinumu saskaņā ar 34. panta 1. punkta otro daļu par informāciju, kas sagatavota saskaņā ar šā panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu, un pārbauda, vai ir sniegta informācija, kas minēta šā panta 1. punkta a), b), e) un f) apakšpunktā.

4. Dalībvalstis var atbrīvot no šā panta 1. punkta a), b), e) un f) apakšpunkta piemērošanas 1. punktā minētos uzņēmumus, kuri ir laiduši apgrozībā vienīgi vērtspapīrus, kas nav akcijas, kuras tirgojamas regulētā tirgū Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunkta izpratnē, izņemot gadījumus, kad šādi uzņēmumi ir laiduši apgrozībā akcijas, kuras tirgo daudzpusējā tirdzniecības sistēmā Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 15. apakšpunkta nozīmē.

6. NODAĻA

KONSOLIDĒTIE FINANŠU PĀRSKATI UN ZIŅOJUMI

21. pants

Konsolidēto finanšu pārskatu un ziņojumu darbības joma

Šajā nodaļā mātesuzņēmums un visi tā meitasuzņēmumi ir uzņēmumi, kas ir jākonsolidē, ja mātesuzņēmums ir uzņēmums, kuram piemēro šajā direktīvā noteiktos koordinācijas pasākumus, pamatojoties uz 1. panta 1. punktu.

22. pants

Prasības sagatavot konsolidētos finanšu pārskatus

1. Dalībvalsts pieprasa visiem uzņēmumiem, uz kuriem attiecas tās tiesību akti, sastādīt konsolidētos finanšu pārskatus un konsolidēto vadības ziņojumu, ja attiecīgajam uzņēmumam (mātesuzņēmumam):

a) ir akcionāru vai dalībnieku balsstiesību vairākums citā uzņēmumā (meitasuzņēmumā);

b) ir tiesības iecelt vai atsaukt cita uzņēmuma (meitasuzņēmuma) administratīvo, vadības vai uzraudzības struktūru locekļu vairākumu un vienlaikus tas ir minētā uzņēmuma akcionārs vai dalībnieks;

⁽¹⁾ OV L 142, 30.4.2004., 12. lpp.

c) ir tiesības izmantot dominējošu ietekmi uzņēmumā (meitasuzņēmumā), kura akcionārs vai dalībnieks tas ir saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar minēto uzņēmumu, vai saskaņā ar noteikumiem tā statūtos vai dibināšanas dokumentā, ja tiesību akti, kas reglamentē minētā meitasuzņēmuma darbību, ļauj tam piemērot šādus līgumus vai noteikumus.

Dalībvalstij nav jānosaka, ka mātesuzņēmumam jābūt sava meitasuzņēmuma akcionāram vai dalībniekam. Tām dalībvalstīm, kuru tiesību akti nepieļauj šādus līgumus vai noteikumus, šis noteikums nav jāpiemēro; vai

d) ja attiecīgais uzņēmums (mātesuzņēmums) ir kāda uzņēmuma akcionārs vai dalībnieks, un

i) aa) vairākums minētā uzņēmuma (meitasuzņēmuma) administratīvo, vadības vai uzraudzības struktūru locekļu, kas bijuši attiecīgos amatos finanšu gadā, iepriekšējā finanšu gadā un līdz šo konsolidēto finanšu pārskatu sastādīšanai, ir iecelti vienīgi tā balsstiesību izmantošanas rezultātā, vai

ii) saskaņā ar nolīgumu, kas noslēgts ar citiem minētā uzņēmuma (meitasuzņēmuma) akcionāriem vai dalībniekiem, tas vienpersoniski kontrolē akcionāru vai dalībnieku vairākuma balsstiesības minētajā uzņēmumā. Dalībvalstis var ieviest sīkākus noteikumus par šādu nolīgumu formu un saturu.

Dalībvalstis paredz vismaz tos pasākumus, kas minēti ii) punktā. Tās i) punkta piemērošanai var noteikt prasību, ka balsstiesības atbilst vismaz 20 % no kopējā skaita.

Tomēr i) punktā minētais nav piemērojams, ja kādai trešai personai ir a), b) vai c) apakšpunktā minētās tiesības attiecībā uz minēto uzņēmumu.

2. Papildus 1. punktā minētajiem gadījumiem dalībvalstis var jebkuram uzņēmumam, kas darbojas saskaņā ar tās tiesību aktiem, pieprasīt sagatavot konsolidētus finanšu pārskatus un konsolidētu vadības ziņojumu, ja:

a) minētajam uzņēmumam (mātesuzņēmumam) ir tiesības izmantot vai tas faktiski izmanto dominējošu ietekmi vai kontroli pār citu uzņēmumu (meitasuzņēmumu); vai

b) minēto uzņēmumu (mātesuzņēmumu) un citu uzņēmumu (meitasuzņēmumu) vienoti vada mātesuzņēmums.

3. Piemērojot 1. punkta a), b) un d) apakšpunktu, ikviena cita meitasuzņēmuma balsstiesības un tiesības iecelt amatā un atcelt no amata, kā arī tās, kas ir personai, kas darbojas savā vārdā, bet mātesuzņēmuma vai cita meitasuzņēmuma interesēs, pieskaita mātesuzņēmuma tiesībām.

4. Piemērojot 1. punkta a), b) un d) apakšpunktu, no 3. punktā minētajām tiesībām atskaita tiesības:

a) kas nostiprinātas akcijās, kas tiek turētas tādas personas interesēs, kura nav ne mātesuzņēmums, ne minētā mātesuzņēmuma meitasuzņēmums; vai

b) kas nostiprinātas akcijās, kuras:

i) tiek turētas kā garantija, ar noteikumu, ka konkrētās tiesības tiek izmantotas saskaņā ar saņemtajiem norādījumiem, vai

ii) tiek turētas saistībā ar aizdevuma piešķiršanu kā daļa no parastajām saimnieciskajām darbībām, ja balsstiesības tiek izmantotas tās personas labā, kas nodrošina garantiju.

5. Piemērojot 1. punkta a) un d) apakšpunktu, no kopējām akcionāru vai dalībnieku balsstiesībām meitasuzņēmumā atņem tās balsstiesības, kas nostiprinātas akcijās, kas pieder pašam uzņēmumam, šā uzņēmuma meitasuzņēmumam vai personai, kas darbojas savā vārdā, bet minēto uzņēmumu interesēs.

6. Neskarot 23. panta 9. punktu, mātesuzņēmums un visi tā meitasuzņēmumi ir uzņēmumi, kas ir jākonsolidē neatkarīgi no tā, kur ir šo meitasuzņēmumu juridiskā adrese.

7. Neskarot šo pantu, 21. un 23. pantu, dalībvalsts var pieprasīt ikvienam uzņēmumam, uz ko attiecas tās tiesību akti, sastādīt konsolidētos finanšu pārskatus un konsolidētu vadības ziņojumu, ja:

a) šo uzņēmumu un vienu vai vairākus citus uzņēmumus, ar kuriem tas nav saistīts, kā aprakstīts 1. vai 2. punktā, vienoti vada saskaņā ar:

i) līgumu, kas noslēgts ar šo uzņēmumu, vai

ii) minēto citu uzņēmumu dibināšanas dokumentu vai statūtiem; vai

b) minētā uzņēmuma un viena vai vairāku citu uzņēmumu, ar kuriem tas nav saistīts, kā aprakstīts 1. vai 2. punktā, administratīvās, vadības vai uzraudzības struktūras finanšu gadā galvenokārt sastāv no vienām tām pašām amatpersonām, kas ir amatā līdz konsolidēto finanšu pārskatu sastādīšanai.

8. Ja dalībvalsts izmanto 7. punktā minēto iespēju, uzņēmumus, kas aprakstīti minētajā punktā, un visus to meitasuzņēmumus konsolidē, ja viens vai vairāki no šiem uzņēmumiem ir reģistrēti kā viens no I vai II pielikumā uzskaitītajiem uzņēmumu veidiem.

9. Šā panta 6. punktu, 23. panta 1., 2., 9. un 10. punktu un 25. līdz 29. pantu piemēro šā panta 7. punktā minētajiem konsolidētajiem finanšu pārskatiem un konsolidētajam vadības ziņojumam, ievērojot šādas izmaiņas:

a) atsaucies uz mātesuzņēmumiem saprot kā atsaucies uz visiem uzņēmumiem, kas norādīti šā panta 7. punktā; un

b) neskarot 24. panta 3. punktu, konsolidētajos finanšu pārskatos iekļaujамie posteņi "kapitāls", "akciju emisijas uzcenojums", "pārvērtēšanas rezerve", "rezerves", "nesadalītā peļņa vai zaudējumi" un "finanšu gada peļņa vai zaudējumi" ir kopējās summas, kas attiecināmas uz katru šā panta 7. punktā minēto uzņēmumu.

23. pants

Atbrīvojumi no konsolidācijas

1. Mazas grupas atbrīvo no pienākuma sastādīt konsolidētos finanšu pārskatus un konsolidēto vadības ziņojumu, izņemot gadījumus, kad kāds no radniecīgiem uzņēmumiem ir sabiedriskas nozīmes struktūra.

2. Dalībvalstis var atbrīvot vidēja lieluma grupas no pienākuma sastādīt konsolidētos finanšu pārskatus un konsolidēto vadības ziņojumu, izņemot gadījumus, kad kāds no radniecīgiem uzņēmumiem ir sabiedriskas nozīmes struktūra.

3. Neatkarīgi no šā panta 1. un 2. punkta dalībvalsts šādos gadījumos atbrīvo no pienākuma sastādīt konsolidētos finanšu pārskatus un konsolidēto vadības ziņojumu ikvienu mātesuzņēmumu ("atbrīvotais uzņēmums"), uz ko attiecas tās tiesību akti un kas ir arī meitasuzņēmums, tostarp sabiedriskas nozīmes struktūra, ja vien uz minēto sabiedriskas nozīmes struktūru neattiecas 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts, ja uz tā paša mātesuzņēmumu attiecas kādas dalībvalsts tiesību akti un:

a) atbrīvotā uzņēmuma mātesuzņēmumam pieder visas atbrīvotā uzņēmuma akcijas. Akcijas atbrīvotajā uzņēmumā,

kuras pieder tā administratīvo, vadības vai uzraudzības struktūru locekļiem saskaņā ar juridisko pienākumu vai pienākumu, kas noteikts tā dibināšanas dokumentā vai statūtos, neņem vērā šim nolūkam; vai

b) atbrīvotā uzņēmuma mātesuzņēmumam pieder 90 % vai vairāk no atbrīvotā uzņēmuma akcijām un pārējie šā atbrīvotā uzņēmuma akcionāri vai dalībnieki ir apstiprinājuši šo atbrīvojumu.

4. Atbrīvojumi, kas minēti 3. punktā, izpilda visus šādus nosacījumus:

a) atbrīvoto uzņēmumu un, neskarot 9. punktu, visus tā meitasuzņēmumus konsolidē tādas lielākas uzņēmumu vienības finanšu pārskatos, uz kuras mātesuzņēmumu attiecas kādas dalībvalsts tiesību akti;

b) šā punkta a) apakšpunktā minētos konsolidētos finanšu pārskatos un lielākas uzņēmumu vienības konsolidētos vadības ziņojumos sastāda minētās vienības mātesuzņēmums saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuri attiecas uz minēto mātesuzņēmumu, un saskaņā ar šo direktīvu vai starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002;

c) attiecībā uz atbrīvoto uzņēmumu šādus dokumentus publicē tā, kā noteikts dalībvalsts tiesību aktos, kuri attiecas uz minēto atbrīvoto uzņēmumu saskaņā ar 30. pantu:

i) šā punkta a) apakšpunktā minētie konsolidētie finanšu pārskati un b) apakšpunktā minētie konsolidētie vadības ziņojumi,

ii) revīzijas ziņojumi, un

iii) attiecīgā gadījumā 6. punktā minētais pielikums.

Minētā dalībvalsts var pieprasīt šā apakšpunkta i), ii) un iii) punktā minēto dokumentu publicēšanu attiecīgās valsts valodā un to tulkojuma apstiprināšanu;

d) atbrīvotā uzņēmuma gada finanšu pārskatu piezīmēs atklāj šādu informāciju:

i) tā mātesuzņēmuma nosaukums un juridiskā adrese, kas sastāda a) apakšpunktā minētos konsolidētos finanšu pārskatus; un

- ii) atbrīvojums no pienākuma sastādīt konsolidētos finanšu pārskatus un konsolidēto vadības ziņojumu.

5. Gadījumos, uz kuriem neattiecas 3. punkts, dalībvalsts, neskarot šā panta 1., 2. un 3. punktu, var atbrīvot no pienākuma sastādīt konsolidētos finanšu pārskatus un konsolidēto vadības ziņojumu jebkuru mātesuzņēmumu (atbrīvotais uzņēmums), uz kuru attiecas šis valsts tiesību akti un kurš ir arī meitasuzņēmums, tostarp sabiedriskas nozīmes struktūra, ja vien uz minēto sabiedriskas nozīmes struktūru neattiecas 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts, un uz kā mātesuzņēmumu attiecas kādas dalībvalsts tiesību akti, ar noteikumu, ka visi 4. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, un turklāt ar noteikumu, ka:

- a) atbrīvotā uzņēmuma akcionāri vai dalībnieki, kuriem pieder minētā uzņēmuma parakstītā kapitāla minimālā daļa, nav pieprasījuši konsolidēto finanšu pārskatu sagatavošanu vismaz sešus mēnešus pirms finanšu gada beigām;

- b) minimālā daļa, kas minēta a) apakšpunktā, nepārsniedz šādas robežvērtības:

- i) 10 % no parakstītā kapitāla akciju sabiedrību un komandītsabiedrību gadījumā; un

- ii) 20 % no parakstītā kapitāla cita veida uzņēmumu gadījumā;

- c) dalībvalsts atbrīvojumam nepiemēro:

- i) nosacījumu, ka uz mātesuzņēmumu, kurš sagatavojis 4. punkta a) apakšpunktā minētos konsolidētos finanšu pārskatus, attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kura piešķirusi atbrīvojumu, vai

- ii) nosacījumus attiecībā uz minēto finanšu pārskatu sagatavošanu un pārbaudi.

6. Dalībvalsts 3. un 5. punktā paredzētos atbrīvojumus var saistīt ar papildu informācijas atklāšanu 4. punkta a) apakšpunktā minētajos konsolidētajos finanšu pārskatos vai to pielikumā saskaņā ar šo direktīvu, ja šī informācija tiek pieprasīta no uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šis dalībvalsts tiesību akti un kuriem ir pienākums sagatavot konsolidētos finanšu pārskatus, un kuri ir vienādos apstākļos.

7. Šīs direktīvas 3.līdz 6. pantu piemēro, neskarot dalībvalsts tiesību aktus par konsolidēto finanšu pārskatu vai konsolidēto vadības ziņojumu sastādīšanu, ja minētos dokumentus pieprasa:

- a) darbinieku vai viņu pārstāvju informācijai; vai

- b) administratīva vai tiesu iestāde savām vajadzībām.

8. Neskarot šā panta 1., 2., 3. un 5. punktu, dalībvalsts, kas paredz atbrīvojumus saskaņā ar šā panta 3. un 5. punktu, var arī atbrīvot no pienākuma sastādīt konsolidētos finanšu pārskatus un konsolidēto vadības ziņojumu jebkuru mātesuzņēmumu (atbrīvotais uzņēmums), uz kuru attiecas tās tiesību akti un kurš ir arī meitasuzņēmums, tostarp sabiedriskas nozīmes struktūra, ja vien uz minēto sabiedriskas nozīmes struktūru neattiecas 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts, uz kā mātesuzņēmumu neattiecas dalībvalstu tiesību akti, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- a) atbrīvotais uzņēmums un, neskarot 9. punktu, visi tā meitasuzņēmumi ir konsolidēti lielākas uzņēmumu vienības finanšu pārskatos;

- b) šā punkta a) apakšpunktā minētos konsolidētos finanšu pārskatus un – attiecīgā gadījumā – konsolidētos vadības ziņojumus sagatavo:

- i) saskaņā ar šo direktīvu,

- ii) atbilstoši starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kas pieņemti, ievērojot Regulu (EK) Nr. 1606/2002,

- iii) tādā pašā veidā, kā tiek sastādīti konsolidētie finanšu pārskati un konsolidētie vadības ziņojumi saskaņā ar šo direktīvu, vai

- iv) veidā, kas ir līdzvērtīgs starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kā noteikts saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1569/2007 (2007. gada 21. decembris), ar ko izveido mehānismu, kā nosaka līdzvērtību grāmatvedības standartiem, kurus atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/71/EK un 2004/109/EK piemēro trešo valstu vērtspapīru emitenti ⁽¹⁾;

- c) šā punkta a) apakšpunktā minētos konsolidētos finanšu pārskatus ir revidējis viens vai vairāki obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi, kas ir tiesīgi revidēt finanšu pārskatus saskaņā ar tiem valsts tiesību aktiem, kuri attiecas uz uzņēmumu, kas minētos pārskatus ir sastādījis.

⁽¹⁾ OV L 340, 22.12. 2007., 66. lpp.

Piemēro 4. punkta c) un d) apakšpunktu un 5., 6. un 7. punktu.

9. Uzņēmumam, tostarp sabiedriskas nozīmes struktūrai, nav jābūt iekļautam konsolidētajos finanšu pārskatos, ja ir izpildīts vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

a) ļoti retos gadījumos, kad informāciju, kas vajadzīga konsolidētu finanšu pārskatu sagatavošanai saskaņā ar šo direktīvu, nevar iegūt bez nesamērīgi lieliem izdevumiem vai neattaisnojamas kavēšanās;

b) šā uzņēmuma akcijas tiek turētas vienīgi ar nolūku vēlāk tās pārdot; vai

c) nopietni ilgtermiņa ierobežojumi ievērojami kavē:

i) mātesuzņēmuma tiesību izmantošanu attiecībā uz šā uzņēmuma aktīviem vai vadību vai

ii) šā uzņēmuma vienotas vadības īstenošanu, ja tas ir kādās no 22. panta 7. punktā minētajām attiecībām.

10. Neskarot 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 21. pantu un šā panta 1. un 2. punktu, ikvienu mātesuzņēmumu, tostarp sabiedriskas nozīmes struktūru, atbrīvo no 22. pantā noteiktā pienākuma, ja:

a) tam ir tikai meitasuzņēmumi, kuri ir nebūtiski gan individuāli, gan kopumā; vai

b) visus tā meitasuzņēmumus var izslēgt no konsolidācijas, ievērojot šā panta 9. punktu.

24. pants

Konsolidēto finanšu pārskatu sagatavošana

1. Šīs direktīvas 2. un 3. nodaļu piemēro attiecībā uz konsolidētajiem finanšu pārskatiem, ņemot vērā būtiskas korekcijas, kas izriet no konsolidēto finanšu pārskatu īpatnībām salīdzinājumā ar gada finanšu pārskatiem.

2. Konsolidācijā iekļautos uzņēmumu aktīvus un saistības pilnībā iekļauj konsolidētajā bilanci.

3. Konsolidācijā iekļauto akciju bilances vērtību uzņēmumu kapitālā ieskaita atbilstoši to pārstāvētajai daļai minēto uzņēmumu kapitālā un rezervēs saskaņā ar šādiem noteikumiem:

a) izņemot gadījumos, kad akcijas mātesuzņēmuma kapitālā pieder vai nu pašam uzņēmumam, vai citam konsolidācijā iekļautam uzņēmumam, kuras pielīdzina pašu akcijām saskaņā ar 3. nodaļu, šo ieskaitu veic, pamatojoties uz bilances vērtību tajā dienā, kad minētie uzņēmumi ir iekļauti konsolidācijā pirmo reizi. Starpību, kas rodas minētā ieskaita rezultātā, ciktāl iespējams, iegrāmato tieši tajos konsolidētās bilances postešos, kuru vērtība ir lielāka vai mazāka par to bilances vērtību;

b) dalībvalsts var atļaut vai pieprasīt ieskaitus, pamatojoties uz identificējamu aktīvu un saistību vērtību akciju iegādes dienā, vai gadījumos, kad iegāde notiek divos vai vairākos posmos, dienā, kad uzņēmums ir kļuvis par meitasuzņēmumu;

c) visas starpības, kas pastāv pēc a) apakšpunkta piemērošanas vai rodas b) apakšpunkta piemērošanas rezultātā, uzrāda konsolidētajā bilanci kā nemateriālo vērtību;

d) metodes, ko izmanto, lai aprēķinātu nemateriālo vērtību, un jebkādas nozīmīgas vērtības izmaiņas saistībā ar iepriekšējo finanšu gadu, paskaidro finanšu pārskatu piezīmēs;

e) ja dalībvalsts ir atļāvusi pozitīvas un negatīvas nemateriālās vērtības ieskaitu, finanšu pārskatu piezīmēs sniedz arī nemateriālās vērtības analīzi;

f) negatīvu nemateriālo vērtību var pārnest uz konsolidēto peļņas un zaudējumu pārskatu, ja tas ir saskaņā ar 2. nodaļā izklāstītajiem principiem.

4. Ja konsolidācijā iekļauto meitasuzņēmumu akcijas pieder personām, kas nav minētie konsolidācijā iekļautie uzņēmumi, summu, kas attiecināma uz minētajām akcijām, uzrāda konsolidētajā bilanci atsevišķi kā nekontrolējošu līdzdalību.

5. Konsolidācijā iekļauto uzņēmumu ieņēmumus un izdevumus pilnībā iekļauj konsolidētajā peļņas un zaudējumu pārskatā.

6. Katras peļņas vai zaudējumu summu, kas attiecināma uz 4. punktā minētajām akcijām, uzrāda konsolidētajā peļņas un zaudējumu pārskatā atsevišķi kā peļņu vai zaudējumus, kas attiecināmi uz nekontrolējošu līdzdalību.

7. Konsolidētie finanšu pārskati atspoguļo konsolidācijā iekļauto uzņēmumu aktīvus, saistības, finansiālo stāvokli un peļņu vai zaudējumus tā, it kā tie būtu viens uzņēmums. Jo īpaši no konsolidētajiem finanšu pārskatiem tiek izslēgti:

- a) parādi un prasības starp uzņēmumiem;
- b) ieņēmumi un izdevumi, kas attiecas uz darījumiem starp uzņēmumiem; un
- c) peļņa un zaudējumi, kas rodas no darījumiem starp uzņēmumiem, ja tie ir iekļauti aktīvu bilances vērtībās.

8. Konsolidētos finanšu pārskatus sastāda tajā pašā dienā, kad sastāda mātesuzņēmuma gada finanšu pārskatus.

Tomēr dalībvalsts var atļaut vai pieprasīt konsolidētu finanšu pārskatu sastādīšanu arī citā datumā, lai ņemtu vērā uzņēmumu vairākuma vai vissvarīgāko konsolidācijā iekļauto uzņēmumu bilances datumus, ar noteikumu, ka:

- a) šis fakts ir atspoguļots konsolidēto finanšu pārskatu piezīmēs, paskaidrojot iemeslus;
- b) ir ņemti vērā vai atspoguļoti svarīgākie notikumi attiecībā uz konsolidācijā iekļauta uzņēmuma aktīviem un saistībām, finansiālo stāvokli un peļņu vai zaudējumiem, kas ir radušies laikā starp šā uzņēmuma bilances datumu un konsolidētās bilances datumu; un
- c) ja uzņēmuma bilances sastādīšana notiek vairāk nekā trīs mēnešus pirms vai pēc konsolidētās bilances datuma, šo uzņēmumu konsolidē, pamatojoties uz pagaidu finanšu pārskatiem, kas sastādīti konsolidētās bilances sagatavošanas datumā.

9. Ja konsolidācijā iekļauto uzņēmumu struktūra finanšu gada laikā ir ievērojami mainījusies, konsolidētajos finanšu pārskatos iekļauj informāciju, kas piešķir jēgu konsolidēto finanšu pārskatu secīgu komplektu salīdzināšanai. Šo pienākumu var izpildīt, sagatavojot koriģētu salīdzinošo bilanci un koriģētu salīdzinošo peļņas un zaudējumu pārskatu.

10. Konsolidētajos finanšu pārskatos iekļautos aktīvus un saistības novērtē pēc vienotiem kritērijiem un saskaņā ar 2. nodaļu.

11. Uzņēmums, kas sastāda konsolidētos finanšu pārskatus, piemēro tādos pašus novērtēšanas principus, kādus tas piemēro saviem gada finanšu pārskatiem. Tomēr dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt konsolidētajos finanšu pārskatos izmantot citus novērtēšanas principus saskaņā ar 2. nodaļu. Ja tiek izmantots šis izņēmums, šo faktu atspoguļo konsolidēto finanšu pārskatu piezīmēs, paskaidrojot iemeslus.

12. Ja konsolidācijā iekļautie uzņēmumi ir novērtējuši konsolidētajos finanšu pārskatos iekļautos aktīvus un saistības, piemērojot principus, kas atšķiras no tiem, kas izmantoti konsolidācijas nolūkos, minētos aktīvus un saistības pārvērtē saskaņā ar konsolidācijai piemērotajiem principiem. Atkāpšanās no šīs prasības ir atļauta izņēmuma gadījumos. Ikvienu šādu atkāpi atspoguļo konsolidēto finanšu pārskatu piezīmēs, paskaidrojot iemeslus.

13. Atlikto nodokļu atlikumus atzīst konsolidācijā, ar noteikumu, ka nodokļa iekasēšana no kāda konsolidācijā iekļautā uzņēmuma var notikt tuvākajā nākotnē.

14. Ja konsolidētos finanšu pārskatos iekļauto aktīvu vērtības korekcijas izdarītas tikai un vienīgi nodokļu dēļ, tos iekļauj konsolidētajos finanšu pārskatos tikai pēc tam, kad šādas korekcijas ir izslēgtas.

25. pants

Uzņēmējdarbības apvienošana grupas ietvaros

1. Dalībvalsts var atļaut vai pieprasīt konsolidācijā iekļauto uzņēmumu kapitālā turēto akciju bilances vērtības ieskaitu tikai pret atbilstošo kapitāla procentuālo daļu, ar noteikumu, ka uzņēmējdarbības apvienošanā iesaistītos uzņēmumus galu galā kontrolē viena un tā pati puse gan pirms, gan pēc uzņēmējdarbības apvienošanas un ja šī kontrole nav pārejoša.

2. Starpību, kas rodas saskaņā ar 1. punktu, attiecīgi pieskaita konsolidētām rezervēm vai atņem no tām.

3. Konsolidēto finanšu pārskatu piezīmēs atspoguļo 1. punktā aprakstītās metodes piemērošanu, izmaiņas, kas rodas rezervēs, un attiecīgo uzņēmumu nosaukumu un juridisko adresi.

26. pants

Proporcionāla konsolidācija

1. Ja konsolidācijā iekļauts uzņēmums kopā ar vienu vai vairākiem konsolidācijā neiekļautiem uzņēmumiem kopīgi vada citu uzņēmumu, dalībvalstis var pieprasīt vai atļaut šā cita uzņēmuma iekļaušanu konsolidētajos finanšu pārskatos proporcionāli konsolidācijā iekļautā uzņēmuma tiesībām uz tā kapitāla daļu.

2. Šīs direktīvas 23. panta 9. un 10. punktu un 24. pantu *mutatis mutandis* piemēro šā panta 1. punktā minētajai proporcionālajai konsolidācijai.

27. pants

Asociēto uzņēmumu pašu kapitāla grāmatvedības metode

1. Ja konsolidācijā iekļautam uzņēmumam ir asociēts uzņēmums, šis asociētais uzņēmums jānorāda konsolidētajā bilancē kā atsevišķs postenis ar attiecīgu nosaukumu.

2. Piemērojot šo pantu pirmo reizi asociētam uzņēmumam, minēto asociēto uzņēmumu norāda konsolidētajā bilancē vai nu:

a) tā bilances vērtībā, kas aprēķināta saskaņā ar šīs direktīvas 2. un 3. nodaļā izklāstītajiem vērtēšanas noteikumiem. Starpību starp minēto vērtību un summu, kas atbilst šīs līdzdalības daļas pārstāvētajai kapitāla un rezervju daļai minētajā asociētajā uzņēmumā, atspoguļo atsevišķi konsolidētajā bilancē vai konsolidēto finanšu pārskatu piezīmēs. Šo starpību aprēķina dienā, kad minētā metode ir izmantota pirmo reizi; vai

b) ar summu, kas atbilst asociētā uzņēmuma kapitāla un rezervju daļai, ko pārstāv šī līdzdalības daļa minētajā asociētajā uzņēmumā. Starpību starp šo summu un saskaņā ar šīs direktīvas 2. un 3. nodaļā noteiktajiem vērtēšanas noteikumiem aprēķināto bilances vērtību atspoguļo atsevišķi konsolidētajā bilancē vai konsolidēto finanšu pārskatu piezīmēs. Šo starpību aprēķina dienā, kad šī metode ir izmantota pirmo reizi;

Dalībvalsts var noteikt vienu vai otru a) vai b) apakšpunktā paredzētā varianta piemērošanu. Šādos gadījumos, konsolidētajā bilancē vai konsolidēto finanšu pārskatu piezīmēs norāda, kurš no minētajiem variantiem izmantots.

Turklāt a) vai b) apakšpunkta varianta vajadzībām dalībvalsts var atļaut vai pieprasīt starpības aprēķināšanu akciju pārņemšanas dienā vai, ja tās pārņemtas divās vai vairākās stadijās, dienā, kad uzņēmums ir kļuvis par asociēto uzņēmumu.

3. Gadījumos, kad asociētā uzņēmuma aktīvi vai pasīvi ir novērtēti ar metodēm, kas atšķiras no konsolidācijā izmantotajām, saskaņā ar 24. panta 11. punktu, 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētās starpības aprēķināšanas nolūkā tos var pārvērtēt no jauna saskaņā ar konsolidācijā izmantotajām metodēm. Ja

šāda pārvērtēšana nav notikusi, minēto faktu izklāsta konsolidēto finanšu pārskatu piezīmēs; Dalībvalsts var pieprasīt šādu pārvērtēšanu.

4. Šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā bilances vērtība vai summa, kas atbilst 2. punkta b) apakšpunktā minētajai asociētā uzņēmuma kapitāla un rezervju daļai, jāpalielina vai jāsamazina par to izmaiņu summu, kas finanšu gadā notikušas asociētā uzņēmuma kapitāla un rezervju daļā, ko pārstāv minētā līdzdalības daļa; no tās atņem ar minēto līdzdalības daļu saistīto dividenžu summu.

5. Tā kā 2. punkta a) un b) apakšpunktā minēto pozitīvo starpību nevar attiecināt uz nevienas kategorijas aktīviem vai pasīviem, tā jāaplūko saskaņā ar noteikumiem par posteni "nemateriālā vērtība", kas noteikts 12. panta 6. punkta d) apakšpunktā, 12. panta 11. punkta pirmajā daļā, 24. panta 3. punkta c) apakšpunktā un III pielikumā un IV pielikumā.

6. Asociēto uzņēmumu peļņas vai zaudējumu daļa, kas attiecināma uz līdzdalības daļām šādos asociētos uzņēmumos, jāuzrāda konsolidētajā peļņas un zaudējumu pārskatā kā atsevišķs postenis attiecīgā sadaļā.

7. Šīs direktīvas 24. panta 7. punktā minēto faktus neuzrāda, ciktāl tie ir zināmi vai var tikt apliecināti.

8. Ja asociētais uzņēmums sastāda konsolidētus finanšu pārskatus, 1. līdz 7. punkts attiecas uz kapitālu un rezervēm, kas uzrādīti šādos konsolidētajos finanšu pārskatos.

9. Šis pants nav jāpiemēro, ja līdzdalības daļa asociētajā uzņēmumā ir nebūtiska.

28. pants

Konsolidēto finanšu pārskatu piezīmes

1. Papildus jebkurai citai informācijai, kas norādāma saskaņā ar šīs direktīvas citiem noteikumiem, konsolidēto finanšu pārskatu piezīmēs izklāsta 16., 17. un 18. pantā norādīto informāciju tā, lai atvieglotu konsolidācijā iekļauto uzņēmumu finansālā stāvokļa novērtēšanu kopumā, ņemot vērā būtiskas korekcijas, kas izriet no konsolidēto finanšu pārskatu īpatnībām salīdzinājumā ar gada finanšu pārskatiem, tostarp:

a) atklājot darījumus starp saistītajām pusēm, neatklāj darījumus starp konsolidācijā iekļautām saistītajām pusēm, kuri ir izslēgti konsolidējot;

b) atklājot finanšu gada laikā nodarbināto personu vidējo skaitu, atsevišķi norāda darbinieku vidējo skaitu proporcionāli konsolidētos uzņēmumos; un

c) atklājot administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru dalībniekiem piešķirto atalgojumu, avansu un kredītu summas, atklāj tikai tās summas, ko mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi ir piešķirusi mātesuzņēmuma administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru dalībniekiem.

2. Konsolidēto finanšu pārskatu piezīmēs papildus 1. punktā noteiktajai informācijai norāda šādu informāciju:

a) attiecībā uz konsolidācijā iekļautiem uzņēmumiem:

i) minēto uzņēmumu nosaukums un juridiskā adrese,

ii) kapitāla daļa, kas konsolidācijā iekļautajiem uzņēmumiem vai personām, kuras rīkojas savā vārdā, bet minēto uzņēmumu interesēs, pieder minētajos uzņēmumos, kas nav mātesuzņēmumi, un

iii) informācija par to, kuri no 22. panta 1., 2. un 7. punktā minētajiem nosacījumiem pēc 22. panta 3., 4. un 5. punkta piemērošanas ir veidojuši pamatu konsolidācijas īstenošanai. Tomēr minēto informāciju var nesniegt gadījumos, kad konsolidācija īstenota, pamatojoties uz 22. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un kad piederošā kapitāla daļa un balsstiesību daļa ir vienādas.

Tādu pašu informāciju sniedz attiecībā uz uzņēmumiem, kas izslēgti no konsolidācijas nebūtiskuma dēļ saskaņā ar 6. panta 1. punkta j) apakšpunktu un 23. panta 10. punktu, un sniedz paskaidrojumu par 23. panta 9. punktā minēto uzņēmumu izslēgšanu;

b) konsolidācijā iekļauto asociēto uzņēmumu, kā aprakstīts 27. panta 1. punktā, nosaukums un juridiskā adrese, un kapitāla daļa, kas šajos uzņēmumos pieder konsolidācijā iekļautajiem uzņēmumiem vai personām, kas rīkojas savā vārdā, bet minēto uzņēmumu interesēs;

c) saskaņā ar 26. pantu proporcionāli konsolidēto uzņēmumu nosaukums un juridiskā adrese, faktori, uz kuriem tiek pamatota minēto uzņēmumu kopīgā vadība, kapitāla daļa, kas

šajos uzņēmumos pieder konsolidācijā iekļautajiem uzņēmumiem vai personām, kas rīkojas savā vārdā, bet minēto uzņēmumu interesēs; un

d) attiecībā uz katru uzņēmumu, kas nav a), b) un c) apakšpunktā minētais uzņēmums un kurā konsolidācijā iekļautajiem uzņēmumiem – vai nu pašiem, vai ar to personu starpniecību, kas rīkojas savā vārdā, bet minēto uzņēmumu interesēs, – ir līdzdalības daļa:

i) minēto uzņēmumu nosaukums un juridiskā adrese,

ii) piederošā kapitāla daļa,

iii) kapitāla un rezervju summa un attiecīgā uzņēmuma, kuram ir pieņemti finanšu pārskati, pēdējā finanšu gada peļņa vai zaudējumi.

Informāciju par kapitālu un rezervēm un par peļņu vai zaudējumiem var arī nenorādīt, ja attiecīgais uzņēmums nepublicē savu bilanci.

3. Dalībvalstis var atļaut 2. punkta a) – d) apakšpunktā noteikto informāciju atklāt pārskata veidā, kuru reģistrē saskaņā ar Direktīvas 2009/101/EK 3. panta 3. punktu. Šādu pārskatu reģistrēšanu atspoguļo konsolidēto finanšu pārskatu piezīmēs. Dalībvalstis var arī atļaut nenorādīt minēto informāciju, ja tās būtība ir tāda, ka tās atklāšana varētu radīt nopietnu kaitējumu ikvienam uzņēmumam, uz kuru tā attiecas. Dalībvalstis var nesniegt šādu informāciju, pamatojoties uz iepriekšēju administratīvu vai tiesas atļauju. Katru šādas informācijas nesniegšanas gadījumu norāda konsolidēto finanšu pārskatu piezīmēs.

29. pants

Konsolidētais vadības ziņojums

1. Papildus jebkurai citai informācijai, kas norādāma saskaņā ar šīs direktīvas citiem noteikumiem, konsolidētajā vadības ziņojumā izklāsta vismaz 19. un 20. pantā noteikto informāciju tā, lai atvieglotu konsolidācijā iekļauto uzņēmumu stāvokļa novērtēšanu kopumā, ņemot vērā būtiskas korekcijas, kas izriet no konsolidētā vadības ziņojuma īpatnībām salīdzinājumā ar vadības ziņojumu.

2. Informācijai, kas noteikta 19. un 20. pantā, piemēro šādas korekcijas:

a) atklājot datus par iegādātajām pašu akcijām, konsolidētajā vadības ziņojumā norāda mātesuzņēmuma visu to akciju skaitu un nominālvērtību vai, ja nominālvērtība nav noteikta, uzskaites vērtību, kuras pieder šim mātesuzņēmumam, šā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem vai personām, kas

rīkojas savā vārdā, bet šo uzņēmumu interesēs. Dalībvalsts var atļaut vai pieprasīt šīs informācijas izpaušanu konsolidēto finanšu pārskatu piezīmēs;

- b) ziņojot par iekšējās kontroles un riska pārvaldības sistēmām, korporatīvajā pārvaldības ziņojumā norāda iekšējās kontroles un riska pārvaldības sistēmu galvenās iezīmes attiecībā uz konsolidācijā iekļautajiem uzņēmumiem kopumā.

3. Ja papildus vadības ziņojumam nepieciešams sniegt konsolidēto vadības ziņojumu, abus ziņojumus var noformēt kā vienu ziņojumu.

7. NODAĻA

PUBLICĒŠANA

30. pants

Vispārīga publicēšanas prasība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmumi pamatotā laikposmā, kas nepārsniedz 12 mēnešus pēc bilances datuma, publicē pienācīgi apstiprinātus gada finanšu pārskatus un vadības ziņojumu kopā ar likumā noteiktās revīzijas veikšanai apstiprinātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma sniegto atzinumu, kā minēts šīs direktīvas 34. pantā, saskaņā ar katras dalībvalsts tiesību aktiem atbilstīgi Direktīvas 2009/101/EK 2. nodaļai.

Tomēr dalībvalstis var atbrīvot uzņēmumus no pienākuma publicēt vadības ziņojumu, ja ir viegli īstenojama iespēja pēc pieprasījuma saņemt ikvienu šāda ziņojuma vai kādas tā daļas kopiju par cenu, kas nav lielāka par tās administratīvajām izmaksām.

2. Dalībvalstis var atbrīvot II pielikumā minēto uzņēmumu, uz kuru attiecas šajā direktīvā noteiktie koordinācijas pasākumi, ko piemēro saskaņā ar 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu, no pienākuma publicēt finanšu pārskatus saskaņā ar Direktīvas 2009/101/EK 3. pantu, ar noteikumu, ka minētie finanšu pārskati ir publiski pieejami uzņēmuma galvenajā birojā šādos gadījumos:

- a) visi attiecīgā uzņēmuma dalībnieki ar neierobežotu atbildību ir tādu veidu uzņēmumi, kas minēti I pielikumā, un uz kuriem attiecas tādu dalībvalstu tiesību akti, kuras nav tā pati dalībvalsts, kuras tiesību akti attiecas uz minēto uzņēmumu, un neviens no šiem uzņēmumiem nepublicē attiecīgā uzņēmuma finanšu pārskatus kopā ar saviem finanšu pārskatiem;
- b) visi attiecīgā uzņēmuma dalībnieki ar neierobežotu atbildību ir uzņēmumi, uz kuriem neattiecas kādas dalībvalsts tiesību akti, bet kuru juridiskā forma ir salīdzināma ar Direktīvā 2009/101/EK minētajām.

Finanšu pārskatu kopijas ir saņemamas pēc pieprasījuma. Šādas kopijas cena nedrīkst pārsniegt administratīvās izmaksas.

3. Šā panta 1. punktu piemēro attiecībā uz konsolidētajiem finanšu pārskatiem un konsolidētajiem vadības ziņojumiem.

Ja uzņēmums, kas sastāda konsolidētos finanšu pārskatus, veic uzņēmējdarbību kā kāds no II pielikumā uzskaitītajiem uzņēmumiem un ja tā dalībvalsts tiesību akti neliek tam publicēt 1. punktā minētos dokumentus tā, kā noteikts Direktīvas 2009/101/EK 3. pantā, šis uzņēmums minētos dokumentus vismaz dara publiski pieejamus savā galvenajā birojā un pēc pieprasījuma izsniedz kopiju, kuras cena nepārsniedz tās administratīvās izmaksas.

31. pants

Vienkāršojumi attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem

1. Dalībvalstis var piešķirt maziem uzņēmumiem atbrīvojumu no pienākuma publicēt savus peļņas un zaudējumu pārskatus un vadības ziņojumus.

2. Dalībvalstis var atļaut vidējiem uzņēmumiem publicēt:

a) saīsinātas bilances, uzrādot tikai tos posteņus, kas III un IV pielikumā apzīmēti ar burtiem un romiešu cipariem, vai nu bilancē, vai finanšu pārskatu piezīmēs, atsevišķi norādot:

i) III pielikuma sadaļas "Aktīvi" C daļas I nodaļas 3. punktā, C daļas II nodaļas 1., 2., 3. un 4. punktā, C daļas III nodaļas 1., 2., 3. un 4. punktā, D daļas II nodaļas 2., 3. un 6. punktā un D daļas III nodaļas 1. un 2. punktā, un sadaļas "Kapitāls, rezerves un saistības" C daļas 1., 2., 6., 7. un 9. punktā,

ii) IV pielikuma C daļas I nodaļas 3. punktā, C daļas II nodaļas 1., 2., 3. un 4. punktā, C daļas III nodaļas 1., 2., 3. un 4. punktā, D daļas II nodaļas 2., 3. un 6. punktā, D daļas III nodaļas 1. un 2. punktā, F daļas 1., 2., 6., 7. un 9. punktā un I daļas 1., 2., 6., 7. un 9. punktā,

iii) prasīto informāciju, kas norādīta iekavās III pielikuma sadaļas "Aktīvi" D daļas II nodaļā un sadaļas "Kapitāls, rezerves un saistības" C daļā, kopā visiem attiecīgajiem posteņiem un atsevišķi sadaļas "Aktīvi" D daļas II nodaļas 2. un 3. punktā un sadaļas "Kapitāls, rezerves un saistības" C daļas 1., 2., 6., 7. un 9. punktā,

iv) prasīto informāciju, kas norādīta iekavās IV pielikuma D daļas II nodaļā, kopā visiem attiecīgajiem posteņiem un atsevišķi D daļas II nodaļas 2. un 3. punktā;

- b) saīsinātas finanšu pārskatu piezīmes, nesniedzot 17. panta 1. punkta f) un j) apakšpunktā prasīto informāciju.

Šis punkts neskar 30. panta 1. punktu, ciktāl minētais pants attiecas uz peļņas un zaudējumu pārskatu, vadības ziņojumu un obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma atzinumu.

32. pants

Citas publicēšanas prasības

1. Ja gada finanšu pārskatus un vadības ziņojumu publicē pilnībā, tos sagatavo, izmantojot tādu pašu formātu un tekstu, uz kuru pamata obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums ir sagatavojis savu atzinumu. Tiem pievieno pilnu revīzijas ziņojuma tekstu.

2. Ja gada finanšu pārskatus nepublicē pilnībā, minēto finanšu pārskatu saīsinātajā versijā, kam nepievieno revīzijas ziņojumu:

- a) norāda, ka publicētā versija ir saīsināta;
- b) iekļauj atsauci uz reģistru, kurā finanšu pārskati ir reģistrēti saskaņā ar Direktīvas 2009/101/EK 3. pantu vai, ja finanšu pārskati vēl nav iesniegti, norāda minēto faktu;
- c) norāda, vai obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums ir sniedzis revīzijas atzinumu bez iebildēm, revīzijas atzinumu ar iebildēm vai negatīvu revīzijas atzinumu vai arī obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums nevarēja izteikt revīzijas atzinumu;
- d) norāda, vai revīzijas ziņojumā bija iekļauta norāde uz jebkuru jautājumu, kuram obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums pievērsa uzmanību, to uzsverot, bet nesniedzot revīzijas atzinumu ar iebildēm.

33. pants

Atbildība un saistības attiecībā uz finanšu pārskatu un vadības ziņojuma sagatavošanu un publicēšanu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmuma administratīvās, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem, darbojoties atbilstīgi pilnvarām, kas tiem piešķirtas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ir kolektīvs pienākums nodrošināt, lai:

- a) gada finanšu pārskati, vadības ziņojumi un – gadījumos, kad to sniedz atsevišķi, – paziņojums par korporatīvo pārvaldību; un

- b) konsolidētie finanšu pārskati, konsolidētie vadības ziņojumi un – gadījumos, kad to sniedz atsevišķi, – konsolidētais paziņojums par korporatīvo pārvaldību,

tiktu sagatavoti un publicēti saskaņā ar šīs direktīvas prasībām un – attiecīgā gadījumā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka to normatīvie un administratīvie akti par saistībām un atbildību, vismaz attiecībā uz uzņēmumu, tiek piemēroti uzņēmumu administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem, ja netiek pildīti 1. punktā minētie pienākumi.

8. NODAĻA

REVĪZIJA

34. pants

Vispārīgas prasības

1. Dalībvalstis nodrošina, lai sabiedriskas nozīmes struktūru, vidējo un lielo uzņēmumu finanšu pārskatu revīziju veiktu viens vai vairāki obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi, kurus dalībvalstis ir apstiprinājušas obligātās revīzijas veikšanai, pamatojoties uz Direktīvu 2006/43/EK.

Obligātais(ie) revidents(i) vai revīzijas uzņēmums(i) arī:

- a) sniedz atzinumu par to,
- i) vai vadības ziņojums atbilst tā paša finanšu gada finanšu pārskatiem, un
- ii) vai vadības ziņojums ir sagatavots saskaņā ar attiecīgajām juridiskajām prasībām;

b) norāda, vai, ņemot vērā revīzijas laikā gūtās zināšanas un izpratni par uzņēmumu un tā vidi, viņš, viņa vai tas vadības ziņojumā ir identificējis būtiskus nepareizus izklāstus, un dod norādi par jebkādu šādu nepareizu izklāstu veidu.

2. Šā panta 1. punkta pirmo daļu piemēro *mutatis mutandis* attiecībā uz konsolidētajiem finanšu pārskatiem. Šā panta 1. punkta otro daļu piemēro *mutatis mutandis* attiecībā uz konsolidētajiem finanšu pārskatiem un konsolidētajiem vadības ziņojumiem.

35. pants

Grozījums Direktīvā 2006/43/EK attiecībā uz revīzijas ziņojumu

Direktīvas 2006/43/EK 28. pantu aizstāj ar šādu:

"28. pants

Revīzijas ziņojumi

1. Revīzijas ziņojumā ietver:

a) ievadu, kurā vismaz norāda finanšu pārskatus, uz kuriem attiecas obligātā revīzija, un to sagatavošanā izmantoto finanšu pārskatu sagatavošanas sistēmu;

b) aprakstu par obligātās revīzijas darbības jomu, kurā norāda vismaz revīzijas standartus, saskaņā ar kuriem ir veikta obligātā revīzija;

c) revīzijas atzinumu, kurš ir vai nu atzinums bez iebildēm, atzinums ar iebildēm, vai negatīvs atzinums un kurā skaidri izteikts obligātā revidenta atzinums attiecībā uz to:

i) vai gada finanšu pārskati sniedz skaidru un patiesu priekšstatu saskaņā ar attiecīgo finanšu pārskatu sagatavošanas sistēmu, un

ii) attiecīgā gadījumā, vai finanšu pārskati atbilst obligātajām prasībām.

Ja obligātais revidents nevar izteikt revīzijas atzinumu, ziņojumā iekļauj atteikumu sniegt atzinumu;

d) norādi uz jebkuru jautājumu, kuram obligātais revidents pievērš uzmanību un uzsver to, bet nesniedz revīzijas atzinumu ar iebildēm;

e) atzinumu un pārskatu, kas minēts Direktīvas 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ

Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (*) 34. panta 1. punkta otrajā daļā.

2. Revīzijas ziņojumu paraksta un datē obligātais revidents. Gadījumos, kad revīzijas uzņēmums veic obligāto revīziju, revīzijas ziņojumu paraksta vismaz obligātais(-ie) revidents(-i), kas obligāto revīziju veic revīzijas uzņēmuma vārdā. Izņēmuma gadījumos dalībvalstis var noteikt, ka šādu(-us) parakstu(-us) nav jāizpauž atklātībai, ja šāda datu izpaušana varētu nenovēršami un nopietni apdraudēt kādas personas drošību. Katrā ziņā iesaistītās(-o) personas(-u) vārds, uzvārds ir zināms attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

3. Revīzijas ziņojums par konsolidētajiem finanšu pārskatiem atbilst 1. un 2. punktā izklāstītajām prasībām. Sniedzot ziņojumu par vadības ziņojuma un finanšu pārskatu atbilstību, kā paredzēts 1. punkta e) apakšpunktā, obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums ņem vērā konsolidētos finanšu pārskatus un konsolidēto vadības ziņojumu. Ja konsolidētajiem finanšu pārskatiem ir pievienoti mātesuzņēmuma gada finanšu pārskati, šajā pantā paredzētos revīzijas ziņojumus var apvienot.

(*) OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp."

9. NODAĻA

NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ ATBRĪVOJUMIEM UN ATBRĪVOJUMU IEROBEŽOJUMIEM

36. pants

Atbrīvojumi attiecībā uz mikrouzņēmumiem

1. Dalībvalstis var atbrīvot mikrouzņēmumus no kāda vai no visiem šādiem pienākumiem:

a) pienākuma iesniegt informāciju par posteņiem "Nākamo periodu izmaksas un uzkrātie ieņēmumi" un "Uzkrātās saistības un nākamo periodu ieņēmumi". Ja dalībvalsts izmanto minēto iespēju, tā var atļaut minētajiem uzņēmumiem – tikai attiecībā uz citām izmaksām, kā minēts šā panta 2. punkta b) apakšpunkta vi) punktā, – atkāpties no 6. panta 1. punkta d) apakšpunkta attiecībā uz posteņiem "Nākamo periodu izmaksas un uzkrātie ieņēmumi" un "Uzkrātās saistības un nākamo periodu ieņēmumi" atspoguļošanu, ar noteikumu, ka šis fakts ir izklāstīts finanšu pārskatu piezīmēs vai saskaņā ar šā panta b) apakšpunktu – bilances beigās;

b) pienākuma sagatavot finanšu pārskatu piezīmes saskaņā ar 16. pantu, ar noteikumu, ka bilances beigās ir izklāstīta šīs direktīvas 16. panta 1. punkta d) un da) apakšpunktā un Direktīvas 2012/30/ES 24. panta 2. punktā paredzētā informācija;

c) pienākuma sagatavot vadības ziņojumu saskaņā ar 5. nodaļu, ar noteikumu, ka Direktīvas 2012/30/ES 24. panta 2. punktā noteiktā informācija ir sniegta finanšu pārskatu piezīmēs vai saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktu – bilances beigās;

d) pienākuma publicēt gada finanšu pārskatus saskaņā ar šīs direktīvas 7. nodaļu, ar noteikumu, ka tajos iekļautā bilances informācija saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pienācīgi reģistrēta vismaz vienā attiecīgās dalībvalsts norādītajā kompetentajā iestādē. Ja kompetentā iestāde nav centrālais reģistrs, komercreģistrs vai uzņēmumu reģistrs, kā minēts Direktīvas 2009/101/EK 3. panta 1. punktā, kompetentajai iestādei iesniegtā informācija ir jāpaziņo reģistram.

2. Dalībvalstis var atļaut mikrouzņēmumiem:

a) sastādīt vienīgi saīsinātu bilanci, attiecīgos gadījumos atsevišķi norādot vismaz tos posteņus, kas III vai IV pielikumā ir apzīmēti ar burtiem. Gadījumos, kad piemērojams šā panta 1. punkta a) apakšpunkts, bilancē neiekļauj posteņus, kas paredzēti III pielikuma iedaļas "Aktīvi" E daļā un iedaļas "Saistības" D daļā, vai posteņus IV pielikuma E un K daļā;

b) sastādīt vienīgi saīsinātu peļņas un zaudējumu pārskatu, attiecīgos gadījumos atsevišķi norādot vismaz šādus posteņus:

i) neto apgrozījums,

ii) citi ieņēmumi,

iii) izejvielu un palīgmateriālu izmaksas,

iv) personāla izmaksas,

v) vērtību korekcijas,

vi) citas izmaksas,

vii) nodokļi,

viii) peļņa vai zaudējumi.

3. Dalībvalstis neatļauj vai neprasa 8. panta piemērošanu nevienam mikrouzņēmumam, kas izmanto šā panta 1. un 2. punktā paredzētos atbrīvojumus.

4. Attiecībā uz mikrouzņēmumiem tiek uzskatīts, ka gada finanšu pārskati, kas sastādīti saskaņā ar šā panta 1., 2. un 3. punktu, sniedz patiesu un skaidru priekšstatu, kā noteikts 4. panta 3. punktā, un līdz ar to šādiem finanšu pārskatiem nepiemēro 4. panta 4. punktu.

5. Ja piemēro šā panta 1. punkta a) apakšpunktu, tad 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto bilances kopsummu veido aktīvi, kas minēti III pielikumā sadaļas "Aktīvi" A līdz D daļas posteņos vai IV pielikumā A līdz D daļas posteņos.

6. Neskarot šo pantu, dalībvalstis nodrošina, ka mikrouzņēmumus citādi uzskata par maziem uzņēmumiem.

7. Dalībvalstis 1., 2. un 3. punktā paredzētos atbrīvojumus neattiecinā uz ieguldījumu uzņēmumiem un finanšu pārvaldītāju uzņēmumiem.

8. Dalībvalstis, kurās 19 jūlijs 2013 ir atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2012/6/ES (2012. gada 14. marts), ar ko attiecībā uz saimnieciskām mikrovienībām groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK⁽¹⁾ stājušies spēkā normatīvie un administratīvie akti, var atbrīvot no 3. panta 9. punktā izklāstītajām prasībām attiecībā uz 3. panta 1. punktā izklāstīto robežvērtību konvertāciju valsts naudas vienībās, piemērojot 53. panta 1. punkta pirmo teikumu.

9. Līdz 20 jūlijs 2018 Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par saimniecisko mikrouzņēmumu situāciju, jo īpaši ņemot vērā situāciju valstu līmenī attiecībā uz to uzņēmumu skaitu, uz kuriem attiecas apjoma kritēriji, un administratīvā sloga samazināšanu, kas izriet no atbrīvojuma no publicēšanas pienākuma.

37. pants

Atbrīvojums attiecībā uz meitasuzņēmumiem

Neatkarīgi no Direktīvu 2009/101/EK un 2012/30/ES noteikumiem dalībvalstij nav jāpiemēro šīs direktīvas noteikumi par gada finanšu pārskatu un vadības ziņojuma saturu, revīziju un publicēšanu tādiem uzņēmumiem, uz kuriem attiecas tās tiesību akti un kuri ir meitasuzņēmumi, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

1) uz mātesuzņēmumu attiecas dalībvalsts tiesību akti;

⁽¹⁾ OV L 81, 21.3.2012., 3. lpp.

- 2) visi meitasuzņēmuma akcionāri vai dalībnieki attiecībā uz katru finanšu gadu, kurā tiek piemērots atbrīvojums, ir paziņojuši par savu piekrišanu atbrīvojumam no šāda pienākuma;
- 3) mātesuzņēmums ir paziņojis, ka garantē saistības, ko uzņemies meitasuzņēmums;
- 4) meitasuzņēmums ir publicējis šā panta 2. un 3. punktā minētos paziņojumus, kā noteikts dalībvalsts tiesību aktos saskaņā ar Direktīvas 2009/101/EK 2. nodaļu;
- 5) meitasuzņēmums ir iekļauts saskaņā ar šo direktīvu sastādītajos mātesuzņēmuma konsolidētajos finanšu pārskatos;
- 6) atbrīvojums ir atspoguļots mātesuzņēmuma sastādīto konsolidēto finanšu pārskatu piezīmēs; un
- 7) par meitasuzņēmumu ir publicēti šā panta 5. punktā minētie konsolidētie finanšu pārskati, konsolidētais vadības ziņojums un revīzijas ziņojums, kā noteikts dalībvalsts tiesību aktos saskaņā ar Direktīvas 2009/101/EK 2. nodaļu.

38. pants

Uzņēmumi, kas ir dalībnieki ar neierobežotu atbildību citos uzņēmumos

1. Dalībvalstis var pieprasīt 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem uzņēmumiem, uz kuriem attiecas to tiesību akti un kuri ir dalībnieki ar neierobežotu atbildību jebkurā citā 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajā uzņēmumā (attiecīgais uzņēmums), sastādīt, revidēt un publicēt kopā ar saviem finanšu pārskatiem attiecīgā uzņēmuma finanšu pārskatus saskaņā ar šo direktīvu; šādā gadījumā šīs direktīvas prasības neattiecas uz attiecīgo uzņēmumu.

2. Dalībvalstīm nav jāattiecinā šīs direktīvas prasības uz attiecīgo uzņēmumu, ja:

- a) attiecīgā uzņēmuma finanšu pārskatus saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem ir sastādījis, revidējis un publicējis uzņēmums,
 - i) kas ir attiecīgā uzņēmuma dalībnieks ar neierobežotu atbildību un
 - ii) uz ko attiecas citas dalībvalsts tiesību akti;

- b) attiecīgais uzņēmums ir iekļauts konsolidētajos finanšu pārskatos, ko saskaņā ar šo direktīvu ir sastādījis, revidējis un publicējis:

i) dalībnieks ar neierobežotu atbildību vai

ii) attiecīgais uzņēmums ir iekļauts kādas lielākas uzņēmumu grupas konsolidētajos finanšu pārskatos, kurus atbilstoši šai Direktīvai ir sastādījis, revidējis un publicējis mātesuzņēmums, uz ko attiecas kādas dalībvalsts tiesību akti. Šo atbrīvojumu norāda konsolidēto finanšu pārskatu piezīmēs.

3. Šā panta 2. punktā minētajos gadījumos attiecīgais uzņēmums pēc pieprasījuma atklāj tā uzņēmuma nosaukumu, kurš publicē finanšu pārskatus.

39. pants

Atbrīvojums attiecībā uz peļņas un zaudējumu pārskatu mātesuzņēmumiem, kas sagatavo konsolidētos finanšu pārskatus

Dalībvalstij nav jāpiemēro šīs direktīvas noteikumi attiecībā uz peļņas un zaudējumu pārskatu revīziju un publicēšanu uzņēmumiem, uz kuriem attiecas tās tiesību akti un kuri ir mātesuzņēmumi, ar noteikumu, ka ir spēkā šādi nosacījumi:

- 1) mātesuzņēmums sastāda konsolidētos finanšu pārskatus atbilstīgi šai direktīvai un ir iekļauts šajos konsolidētajos finanšu pārskatos;
- 2) atbrīvojums ir atspoguļots mātesuzņēmuma gada finanšu pārskatu piezīmēs;
- 3) atbrīvojums ir atspoguļots mātesuzņēmuma sastādīto konsolidēto finanšu pārskatu piezīmēs; un
- 4) mātesuzņēmuma peļņa un zaudējumi, kas noteikti saskaņā ar šo direktīvu, ir uzrādīti tā bilanci.

40. pants

Atbrīvojumu ierobežojumi attiecībā uz sabiedriskas nozīmes struktūrām

Ja vien šajā direktīvā nav nepārprotami noteikts citādi, dalībvalstis neattiecinā direktīvā paredzētos vienkāršojumus un atbrīvojumus uz sabiedriskas nozīmes struktūrām. Sabiedriskas nozīmes struktūru uzskata par lielu uzņēmumu neatkarīgi no tās neto apgrozījuma, bilances kopsummas vai vidējā darbinieku skaita finanšu gadā.

10. NODAĻA

ZIŅOJUMS PAR MAKSĀJUMIEM PĀRVALDES STRUKTŪRĀM

41. pants

Definīcijas saistībā ar ziņojumiem par maksājumiem pārvaldes struktūrām

Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "uzņēmums, kas darbojas ieguves rūpniecībā", ir uzņēmums, kas veic jebkādu darbību, kurā iesaistīta derīgo izrakteņu, naftas, dabasgāzes vai citu materiālu izpēte, meklēšana, atklāšana, izstrāde un ieguve, atbilstoši saimnieciskajām darbībām, kas uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1893/2006 (2006. gada 20. decembris), ar ko izveido NACE 2. red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju ⁽¹⁾, I pielikuma B sadaļas 05. līdz 08. daļā;
- 2) "uzņēmums, kas darbojas pirmatnējo mežu izstrādē" ir uzņēmums, kas veic Regulas (EK) Nr. 1893/2006 I pielikuma A sadaļas 02. daļas 02.2 sadaļā minētās darbības pirmatnējos mežos;
- 3) "pārvaldes struktūra" ir jebkura valsts, reģionālā vai vietējā līmeņa iestāde dalībvalstī vai trešā valstī. Tas ietver, piemēram, departamentu, aģentūru vai uzņēmumu, ko kontrolē šāda iestāde, kā noteikts šīs direktīvas 22. panta 1. līdz 6. punktā;
- 4) "projekts" ir operatīvas darbības, ko reglamentē viens līgums, licence, noma, koncesija vai līdzīgi juridiski nolīgumi un kas ir pamatā maksājumu saistībām ar pārvaldes struktūru. Tomēr, ja vairāki šādi nolīgumi ir būtiski savstarpēji saistīti, to uzskata par projektu;
- 5) "maksājums" ir samaksātā summa vai nu naudā, vai materiālā izteiksmē, kas samaksāta par darbībām, kas aprakstītas 1. un 2. punktā, proti:
 - a) ražošanas tiesību piešķiršanas maksas;
 - b) nodokļi, ko piemēro ienākumiem, uzņēmumu produkcijai vai peļņai, izņemot nodokļus, ko piemēro patēriņam, tādus kā pievienotās vērtības nodokļi, iedzīvotāju ienākuma nodokļi vai tirdzniecības nodokļi;
 - c) atlīdzība par izmantošanu;
 - d) dividendes;
 - e) parakstīšanas, atklāšanas un ražošanas papildatlīdzība;

f) licences maksas, nomas maksas, piekļuves maksas un citas atlīdzības saistībā ar licencēm un/vai koncesijām; un

g) maksājumi par infrastruktūras uzlabojumiem.

42. pants

Uzņēmumi, uz kuriem attiecas pienākums ziņot par maksājumiem pārvaldes struktūrām

1. Dalībvalstis pieprasa, lai lielie uzņēmumi un visas sabiedriskas nozīmes struktūras, kas darbojas ieguves rūpniecībā vai pirmatnējo mežu izstrādē, katru gadu sagatavotu un darītu sabiedrībai pieejamu ziņojumu par maksājumiem pārvaldes struktūrām.

2. Šo pienākumu nepiemēro uzņēmumam, uz ko attiecas kādas dalībvalsts tiesību akti un kurš ir meitasuzņēmums vai mātesuzņēmums, ja ir spēkā abi šādi nosacījumi:

- a) uz mātesuzņēmumu attiecas dalībvalsts tiesību akti; un
- b) uzņēmuma veiktie maksājumi pārvaldes struktūrām ir iekļauti konsolidētajā ziņojumā par maksājumiem pārvaldes struktūrām, ko attiecīgais mātesuzņēmums ir sastādījis saskaņā ar 44. pantu.

43. pants

Ziņojuma saturs

1. Jebkurš maksājums – vai tas veikts kā viens maksājums vai kā saistītu maksājumu virkne, ziņojumā nav jāņem vērā, ja tā apjoms ir mazāks par EUR 100 000 finanšu gadā.
2. Ziņojumā par darbībām, kas aprakstītas 41. panta 1. un 2. punktā, saistībā ar attiecīgo finanšu gadu sniedz šādu informāciju:
 - a) katrai pārvaldes struktūrai veikto maksājumu kopējā summa;
 - b) katrai pārvaldes struktūrai veikto maksājumu veidu kopējā summa, kā precizēts 41. panta 5. punkta a) līdz g) apakšpunktā;
 - c) ja minētie maksājumi ir piešķirti konkrētam projektam, – katra maksājuma veida kopējo summu, kā norādīts 41. panta 5. punkta a) līdz g) apakšpunktā, kas veikta katram šādam projektam un kopējo maksājumu summu katram šādam projektam.

⁽¹⁾ OV L 393, 30.12.2006., 1. lpp.

Maksājumus, ko uzņēmums veic saistībā ar struktūras līmenī noteiktām saistībām var atklāt struktūras līmenī, nevis projekta līmenī.

3. Ja pārvaldes struktūrai tiek veikti maksājumi natūrā, par tiem ziņo, izsakot vērtībā un, attiecīgā gadījumā, apjomā. Sniedz papildu piezīmes, kurās paskaidro, kā noteikta vērtība.

4. Atklājot informāciju par šajā pantā minētajiem maksājumiem, drīzāk atspoguļo attiecīgā maksājuma vai darbības būtību, nevis formu. Maksājumus un darbības nevar mākslīgi sadalīt vai apkopot, lai izvairītos no šīs direktīvas piemērošanas.

5. To dalībvalstu gadījumā, kuras nav ieviesušas euro, 1. punktā noteikto euro robežvērtību konvertē valsts naudas vienībā:

a) piemērojot valūtas maiņas kursu, kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* dienā, kad stājas spēkā jebkura direktīva, ar ko nosaka minēto robežvērtību; un

b) noapaļojot līdz tuvākajam simtam.

44. pants

Konsolidētais ziņojums par maksājumiem pārvaldes struktūrām

1. Dalībvalsts pieprasa, lai jebkurš liels uzņēmums vai jebkura sabiedriskas nozīmes struktūra, kas darbojas ieguves rūpniecībā vai pirmatnējo mežu izstrādē un uz kuru attiecas tās tiesību akti, sastādītu konsolidētu ziņojumu par maksājumiem pārvaldes struktūrām saskaņā ar 41. un 42. pantu, ja uz attiecīgo mātesuzņēmumu attiecas pienākums sagatavot konsolidētos finanšu pārskatus, kā noteikts 22. panta 1.līdz 6. punktā.

Uzskata, ka mātesuzņēmums darbojas ieguves rūpniecībā vai pirmatnējo mežu izstrādē tad, ja kāds no tā meitasuzņēmumiem darbojas ieguves rūpniecībā vai pirmatnējo mežu izstrādē.

Konsolidētajā ziņojumā ietver tikai tos maksājumus, kas izriet no ieguves darbībām un/vai darbībām, kas saistītas ar pirmatnējo mežu izstrādi.

2. Pienākums sastādīt 1. pantā minēto konsolidēto ziņojumu neattiecas uz:

a) mazas grupas, kā definēts 3. panta 5. punktā, mātesuzņēmumu, izņemot gadījumos, kad kāds no radniecīgiem uzņēmumiem ir sabiedriskas nozīmes struktūra;

b) vidēja lieluma grupas, kā definēts 3. panta 6. punktā, mātesuzņēmumu, izņemot gadījumos, kad kāds no radniecīgiem uzņēmumiem ir sabiedriskas nozīmes struktūra; un

c) mātesuzņēmumu, uz kuru attiecas kādas dalībvalsts tiesību akti un kurš ir arī meitasuzņēmums, ja uz tā mātesuzņēmumu attiecas kādas dalībvalsts tiesību akti.

3. Uzņēmumam, tostarp sabiedriskas nozīmes struktūrai, nav jābūt iekļautam konsolidētajā ziņojumā par maksājumiem pārvaldes struktūrai, ja ir spēkā vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

a) nopietni ilgtermiņa ierobežojumi būtiski kavē mātesuzņēmuma tiesību izmantošanu attiecībā uz šā uzņēmuma aktīviem vai vadību;

b) ļoti retos gadījumos, kad informāciju, kas vajadzīga, lai sagatavotu konsolidēto ziņojumu par maksājumiem pārvaldes struktūrām saskaņā ar šo direktīvu, nevar iegūt bez nesamērīgi lieliem izdevumiem vai neattaisnojamas kavēšanās;

c) šā uzņēmuma akcijas tiek turētas vienīgi ar nolūku vēlāk tās pārdot.

Minētos izņēmumus piemēro tikai gadījumos, kad tos izmanto arī konsolidēto finanšu pārskatu vajadzībām.

45. pants

Publicēšana

1. Šīs direktīvas 42. pantā minēto ziņojumu un 44. pantā minēto konsolidēto ziņojumu par maksājumiem pārvaldes struktūrām publicē atbilstīgi katras dalībvalsts tiesību aktiem saskaņā ar Direktīvas 2009/101/EK 2. nodaļu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmuma atbildīgo struktūru locekļiem, darbojoties saskaņā ar valsts tiesību aktos noteikto kompetenci, ir pienākums atbilstoši to rīcībā esošām zināšanām un prasmei nodrošināt, ka ziņojums par maksājumiem pārvaldes struktūrām ir izstrādāts un publicēts saskaņā ar šīs direktīvas prasībām.

46. pants

Līdzvērtības kritēriji

1. Uzņēmumi, kas minēti 42. un 44. pantā un kas sagatavo un dara sabiedrībai pieejamu ziņojumu, kurš atbilst izvērtētajām trešās valsts ziņošanas prasībām, un kas saskaņā ar 47. pantu ir novērtēti kā līdzvērtīgi šajā nodaļā noteiktajām prasībām, ir atbrīvoti no šajā nodaļā noteiktajām prasībām, izņemot pienākumu publicēt šo ziņojumu, kā tas ir noteikts katras dalībvalsts tiesību aktos saskaņā ar Direktīvas 2009/101/EK 2. nodaļu.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 49. pantu, lai noteiktu kritērijus, kas jāpiemēro, šā panta 1. punkta vajadzībām izvērtējot trešo valstu ziņošanas prasību un šajā nodaļā noteikto prasību līdzvērtību.

3. Kritēriji, ko Komisija noteikusi saskaņā ar 2. punktu:

a) ietver:

i) mērķa uzņēmumus,

ii) maksājumu mērķa saņēmējus,

iii) saņemtie maksājumi,

iv) saņemto maksājumu attiecināšana,

v) saņemto maksājumu sadalījums,

vi) nosacījumi konsolidēta ziņojuma sniegšanai,

vii) ziņošanas veids,

viii) ziņošanas biežums, un

ix) izvairīšanās novēršanas pasākumi;

b) citādi attiecas tikai uz kritērijiem, kas atvieglo trešās valsts ziņošanas prasību un šajā nodaļā noteikto prasību tiešu salīdzinājumu.

47. pants

Līdzvērtības kritēriju piemērošana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu tās trešo valstu ziņošanas prasības, kuras, piemērojot līdzvērtības kritērijus, kas noteikti saskaņā ar 46. pantu, tā atzīst par līdzvērtīgām šajā nodaļā noteiktajām prasībām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 50. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

48. pants

Pārskatīšana

Komisija veic šīs nodaļas pārskatīšanu un ziņo par tās īstenošanu un efektivitāti, jo īpaši attiecībā uz ziņošanas pienākumu

darbības jomu un ievērošanu un kārtību, ko izmanto ziņojumiem par katru atsevišķo projektu.

Pārskatīšanā ņem vērā starptautiskos notikumus, jo īpaši attiecībā uz pārvaldes struktūrām veiktu maksājumu pārredzamības uzlabošanu, izvērtē citu starptautisko režīmu ietekmi un ņem vērā ietekmi uz konkurētspēju un energoapgādes drošību. To pabeidz līdz 21 jūlijam 2018.

Ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, attiecīgā gadījumā pievienojot tiesību akta projektu. Minētajā ziņojumā apsver ziņošanas prasību attiecināšanu uz papildu rūpniecības nozarēm un to, vai par ziņojumu par maksājumiem pārvaldes struktūrām būtu jāveic revīzija. Ziņojumā ņem vērā arī papildu informācijas atklāšanu par darbinieku vidējo skaitu, apakšuzņēmēju izmantošanu un jebkādiem valsts pārvaldītiem naudas sodiem.

Turklāt ziņojumā analizē iespējamību ieviest pienākumu visiem Savienības emitentiem, iegūstot derīgos izrakstus, veltīt pienācīgu ievēribu tam, lai nodrošinātu, ka piegādes ķēdes nav saistītas ar konfliktā iesaistītām personām un tiek ievēroti EITI un ESAO ieteikumi par atbildīgu piegādes ķēžu pārvaldību.

11. NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

49. pants

Deleģēto pilnvaru īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 1. panta 2. punktā, 3. panta 13. punktā un 46. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 54. pantā minētās dienas.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 1. panta 2. punktā, 3. panta 13. punktā un 46. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz šajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 1. panta 2. punktu, 3. panta 13. punktu vai 46. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

50. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

51. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka sankcijas, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri ir pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto sankciju piemērošanu. Noteiktajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un preventīvām.

52. pants

Direktīvu 78/660/EEK un 83/349/EEK atcelšana

Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK atceļ.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu VII pielikumā.

53. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 20. jūlijam 2015. Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par tiem.

Dalībvalstis var noteikt, ka 1. punktā minētos noteikumus pirmoreiz piemēro finanšu pārskatiem par finanšu gadiem, kuri sākas 2016. gada 1. janvārī vai 2016. kalendārā gada laikā.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

54. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

55. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2013. gada 26. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. SHATTER

I PIELIKUMS

UZŅĒMUMU VEIDI, KAS MINĒTI 1. PANTA 1. PUNKTA A) APAKŠPUNKTĀ

— *Beļģija:*

la société anonyme/de naamloze vennootschap, la société en commandite par actions/de commanditaire vennootschap op aandelen, la société privée à responsabilité limitée/de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, la société coopérative à responsabilité limitée/de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;

— *Bulgārija:*

акционерно дружество, дружество с ограничена отговорност, командитно дружество с акции;

— *Čehijas Republika:*

společnost s ručením omezeným, akciová společnost;

— *Dānija:*

aktieselskaber, kommanditaktieselskaber, anpartsselskaber;

— *Vācija:*

die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— *Igaunija:*

aktsiaselts, osäühing;

— *Īrija:*

public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee;

— *Grieķija:*

η ανώνυμη εταιρία, η εταιρία περιορισμένης ευθύνης, η ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρία;

— *Spānija:*

la sociedad anónima, la sociedad comanditaria por acciones, la sociedad de responsabilidad limitada;

— *Francija:*

la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée, la société par actions simplifiée;

— *Itālija:*

la società per azioni, la società in accomandita per azioni, la società a responsabilità limitata;

— *Kipra:*

Δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση, ιδιωτικές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση;

— *Latvija:*

akciju sabiedrība, sabiedrība ar ierobežotu atbildību;

— *Lietuva:*

akcinės bendrovės, uždaroji akcinės bendrovės;

— *Luksemburga:*

la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée;

— *Ungārija:*

részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság;

— *Malta:*

kumpanija pubblika – public limited liability company, kumpanija privata – private limited liability company,

soċjeta in akkomandita bil-kapital maqsum fazzjonijiet – partnership en commandite with the capital divided into shares;

— *Nīderlande:*

de naamloze vennootschap, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;

— *Austrija:*

die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— *Polija:*

spółka akcyjna, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo-akcyjna;

— *Portugāle:*

a sociedade anónima, de responsabilidade limitada, a sociedade em comandita por ações, a sociedade por quotas de responsabilidade limitada;

— *Rumānija:*

societate pe acțiuni, societate cu răspundere limitată, societate în comandită pe acțiuni.

— *Slovēnija:*

delniška družba, družba z omejeno odgovornostjo, komanditna delniška družba;

— *Slovākija:*

akciová spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným;

— *Somija:*

yksityinen osakeyhtiö/privat aktiebolag, julkinen osakeyhtiö/publikt aktiebolag;

— *Zviedrija:*

aktiebolag;

— *Apvienotā Karaliste:*

public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee

II PIELIKUMS

UZŅĒMUMU VEIDI, KAS MINĒTI 1. PANTA 1. PUNKTA B) APAKŠPUNKTĀ

— *Beļģija*

la société en nom collectif/de vennootschap onder firma, la société en commandite simple/de gewone commanditaire vennootschap, la société coopérative à responsabilité illimitée/de coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid;

— *Bulgārija:*

събирателно дружество, командитно дружество;

— *Čehijas Republika:*

veřejná obchodní společnost, komanditní společnost;

— *Dānija:*

interessentskaber, kommanditselskaber;

— *Vācija:*

die offene Handelsgesellschaft, die Kommanditgesellschaft;

— *Igaunija:*

täisühing, usaldusühing;

— *Īrija:*

partnerships, limited partnerships, unlimited companies;

— *Grieķija:*

η ομόρρυθμος εταιρία, η ετερόρρυθμος εταιρία;

— *Spānija:*

sociedad colectiva, sociedad en comandita simple;

— *Francija:*

la société en nom collectif, la société en commandite simple;

— *Itālija:*

la società in nome collettivo, la società in accomandita semplice;

— *Kipra:*

Ομόρρυθμες και ετερόρρυθμες εταιρείες (συνεταιρισμοί);

— *Latvija:*

pilnsabiedrība, komandītsabiedrība;

— *Lietuva:*

tikrosios ūkinės bendrijos, komanditinės ūkinės bendrijos;

— *Luksemburga:*

la société en nom collectif, la société en commandite simple;

— *Ungārija:*

közkereseti társaság, betéti társaság, közös vállalat, egyesülés, egyéni cég;

— *Malta:*

soċjeta fisem kollettiv jew soċjeta in akkomandita, bil-kapital li mhux maqsum fazzjonijiet meta s-soċji kollha li għandhom responsabbilita' llimitata huma soċjetajiet in akkomandita bil-kapital maqsum fazzjonijiet – partnership en nom collectif or partnership en commandite with capital that is not divided into shares, when all the partners with unlimited liability are partnership en commandite with the capital divided into shares;

— *Nīderlande:*

de vennootschap onder firma, de commanditaire vennootschap;

— *Austrija:*

die offene Gesellschaft, die Kommanditgesellschaft;

— *Polija:*

spółka jawna, spółka komandytowa;

— *Portugāle:*

sociedade em nome colectivo, sociedade em comandita simples;

— *Rumānija:*

societate în nume colectiv, societate în comandită simplă;

— *Slovēnija:*

družba z neomejeno odgovornostjo, komanditna družba;

— *Slovākija:*

verejná obchodná spoločnosť, komanditná spoločnosť;

— *Somija:*

avoin yhtiö/ öppet bolag, kommandiittiyhtiö/kommanditbolag;

— *Zviedrija:*

handelsbolag, kommanditbolag;

— *Apvienotā Karaliste:*

partnerships, limited partnerships, unlimited companies.

III PIELIKUMS

HORIZONTĀLĀ BILANCES SHĒMA, KAS PAREDZĒTA 10. PANTĀ

Aktīvi

A. Parakstītais neapmaksātais kapitāls,

tajā skaitā pieprasītais

(ja vien valsts tiesību akti neparedz, ka pieprasītais kapitāls ir jānorāda pozīcijā "Kapitāls un rezerves"; tādā gadījumā pieprasīto, bet vēl neapmaksāto kapitāla daļu norāda kā aktīvu posteni vai nu A daļā, vai D daļas II nodaļas 5. punktā).

B. Dibināšanas izdevumi

atbilstoši valsts tiesību aktu definīcijai, ciktāl valsts tiesību akti atļauj tos parādīt kā aktīvu. Valsts tiesību aktos var arī noteikt, ka dibināšanas izdevumi ir jāuzrāda kā "Nemateriālo aktīvu" pirmais postenis.

C. Pamatlīdzekļi

I. Nemateriālie aktīvi

1. Attīstības izmaksas, ciktāl valsts tiesību akti atļauj tās uzrādīt kā aktīvus.
2. Koncesijas, patenti, licences, preču zīmes un tamlīdzīgas tiesības un aktīvi, ja tie tika:
 - a) iegādāti par samaksu un nav jāatspoguļo C daļas I nodaļas 3. punktā; vai
 - b) radīti pašā uzņēmumā, ciktāl valsts tiesību akti atļauj tos uzrādīt kā aktīvus.
3. Nemateriālā vērtība, tādā apmērā, kādā tā iegādāta par samaksu.
4. Avansa maksājumi.

II. Materiālie aktīvi

1. Zeme un ēkas.
2. Tehnoloģiskās iekārtas un ierīces.
3. Citas iekārtas, aprīkojums un inventārs.
4. Avansa maksājumi un nepabeigto celtniecības objektu izmaksas.

III. Finanšu aktīvi

1. Akcijas un daļas radniecīgos uzņēmumos.
2. Aizdevumi radniecīgiem uzņēmumiem.
3. Līdzdalības daļas.
4. Aizdevumi uzņēmumiem, ar kuriem attiecīgais uzņēmums ir saistīts, pamatojoties uz līdzdalības daļām.
5. Ieguldījumi, kas tiek turēti kā pamatlīdzekļi.
6. Citi aizdevumi.

D. Apgrozāmie līdzekļi

I. Krājumi

1. Izejvielas un palīgmateriāli.
2. Nepabeigtie ražojumi.
3. Gatavie ražojumi un preces pārdošanai.
4. Avansa maksājumi.

II. Debitori

(Summas, kas nomaksājamas pēc vairāk nekā viena gada, norāda katram postenim atsevišķi.)

1. Tirdzniecības debitori.
2. Radniecīgo uzņēmumu parādi.
3. Summas, ko ir parādā uzņēmumi, ar kuriem attiecīgais uzņēmums ir saistīts, pamatojoties uz līdzdalības daļām.
4. Citi debitori.
5. Parakstītais pieprasītais, bet neapmaksātais kapitāls (ja vien valsts tiesību akti neparedz, ka pieprasītais kapitāls ir jāuzrāda kā aktīvu postenis A daļā).
6. Nākamo periodu izmaksas un uzkrātie ieņēmumi (ja vien valsts tiesību akti neparedz, ka šādi posteņi ir jāuzrāda kā aktīvu postenis E daļā).

III. Ieguldījumi

1. Akcijas un daļas radniecīgos uzņēmumos.
2. Pašu akcijas un daļas (norādot to nominālvērtību vai – ja nominālvērtība nav noteikta – to uzskaites vērtību) tādā apjomā, ciktāl valsts tiesību akti atļauj tās uzrādīt bilancē.
3. Citi ieguldījumi.

IV. Nauda bankā un kasē

E. Nākamo periodu izmaksas un uzkrātie ieņēmumi

(Ja vien valsts tiesību akti neparedz, ka šādi posteņi ir jāuzrāda kā aktīvu postenis D daļas II nodaļas 6. punktā).

Kapitāls, rezerves un saistības

A. Kapitāls un rezerves

I. Parakstītais kapitāls

(Ja vien valsts tiesību akti neparedz, ka pieprasītais kapitāls ir jāuzrāda šajā postenī; tādā gadījumā parakstītā un apmaksātā kapitāla summas norāda atsevišķi).

II. Akciju emisijas uzcenojums

III. Pārvērtēšanas rezerve

IV. Rezerves

1. Likumā noteiktās rezerves, ciktāl valsts tiesību akti šādas rezerves prasa.
2. Rezerves pašu akcijām un daļām, ciktāl šādas rezerves prasa valsts tiesību akti, neskarot Direktīvas 2012/30/ES 24. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
3. Statūtos noteiktās rezerves.
4. Citas rezerves, tostarp patiesās vērtības rezerve.

V. Iepriekšējo gadu nesadalītā peļņa vai zaudējumi

VI. Finanšu gada peļņa vai zaudējumi

B. Uzkrājumi

1. Uzkrājumi pensijām un tamlīdzīgām saistībām.
2. Uzkrājumi nodokļiem.
3. Citi uzkrājumi.

C. Kreditori

(Katram postenim atsevišķi norāda summas, kas nomaksājamas tuvākā gada laikā, un summas, kas nomaksājamas pēc vairāk nekā viena gada, kā arī minēto posteņu kopējo summu.)

1. Aizņēmumi pret obligācijām, atsevišķi norādot akcijās pārvēšamos aizņēmumus.
2. Aizņēmumi no kredītiestādēm.
3. Par pasūtījumiem saņemtie avansa maksājumi, ciktāl tie netiek parādīti atsevišķi kā atskaitījumi no krājumiem.
4. Tirdzniecības kreditori.
5. Maksājамie vekseli.
6. Parādi radniecīgiem uzņēmumiem.
7. Parādi uzņēmumiem, ar kuriem attiecīgais uzņēmums ir saistīts, pamatojoties uz līdzdalības daļām.
8. Pārējie kreditori, tostarp nodokļi un sociālās apdrošināšanas iestādes.
9. Uzkrātās saistības un nākamo periodu ieņēmumi (ja vien valsts tiesību akti neparedz, ka šādi posteņi ir jāuzrāda D daļā).

D. Uzkrātās saistības un nākamo periodu ieņēmumi

(Ja vien valsts tiesību akti neparedz, ka šādi posteņi ir jāuzrāda C daļas "Kreditori" 9. punktā.)

IV PIELIKUMS

VERTIKĀLĀ BILANCES SHĒMA, KAS PAREDZĒTA 10. PANTĀ

A. Parakstītais neapmaksātais kapitāls,

tajā skaitā pieprasītais

(ja vien valsts tiesību akti neparedz, ka pieprasītais kapitāls ir jāuzrāda L daļā. Tādā gadījumā pieprasītā, bet vēl neapmaksātā kapitāla daļa ir jānorāda vai nu A daļā, vai D daļas II nodaļas 5. punktā).

B. Dibināšanas izdevumi,

kā definēts valsts tiesību aktos, ciktāl valsts tiesību akti atļauj tos parādīt kā aktīvu posteni. Valsts tiesību aktos var arī noteikt, ka dibināšanas izdevumi ir jāuzrāda kā "Nemateriālo aktīvu" pirmais postenis.

C. Pamatlīdzekļi

I. Nemateriālie aktīvi

1. Attīstības izmaksas, ciktāl valsts tiesību akti atļauj tās uzrādīt kā aktīvus.
2. Koncesijas, patenti, licences, preču zīmes un tamlīdzīgas tiesības un aktīvi, ja tie ir:
 - a) iegādāti par samaksu un nav jāatspoguļo C daļas I nodaļas 3. punktā; vai
 - b) radīti pašā uzņēmumā, ciktāl valsts tiesību akti atļauj tos uzrādīt kā aktīvus.
3. Nemateriālā vērtība, tādā apmērā, kādā tā iegādāta par samaksu.
4. Avansa maksājumi.

II. Materiālie aktīvi

1. Zeme un ēkas.
2. Tehnoloģiskās iekārtas un ierīces.
3. Citas iekārtas, aprīkojums un inventārs.
4. Avansa maksājumi un nepabeigto celtniecības objektu izmaksas.

III. Finanšu aktīvi

1. Akcijas un daļas radniecīgos uzņēmumos.
2. Aizdevumi radniecīgiem uzņēmumiem.
3. Līdzdalības daļas.
4. Aizdevumi uzņēmumiem, ar kuriem uzņēmums ir saistīts, pamatojoties uz līdzdalības daļām.
5. Ieguldījumi, kas tiek turēti kā pamatlīdzekļi.
6. Citi aizdevumi.

D. Apgrozāmie līdzekļi

I. Krājumi

1. Izejvielas un palīgmateriāli.
2. Nepabeigtie ražojumi.
3. Gatavie ražojumi un preces pārdošanai.
4. Avansa maksājumi.

II. Debitori

(Summas, kas nomaksājamas pēc vairāk nekā viena gada, ir jānorāda katram postenim atsevišķi.)

1. Tirdzniecības debitori.
2. Radniecīgo uzņēmumu parādi.
3. Summas, ko parādā uzņēmumi, ar kuriem attiecīgais uzņēmums ir saistīts, pamatojoties uz līdzdalības daļām.
4. Citi debitori.
5. Parakstītais pieprasītais, bet neapmaksātais kapitāls (ja vien valsts tiesību akti neparedz, ka pieprasītais kapitāls ir jāuzrāda kā aktīvi A daļā).
6. Nākamo periodu izmaksas un uzkrātie ieņēmumi (ja vien valsts tiesību akti neparedz, ka šādi posteņi ir jāuzrāda kā aktīvi E daļā).

III. Ieguldījumi

1. Akcijas un daļas radniecīgos uzņēmumos.
2. Pašu akcijas un daļas (norādot to nominālvērtību vai – ja nominālvērtība nav noteikta – to uzskaites vērtību) tādā apjomā, ciktāl valsts tiesību akti atļauj tās uzrādīt bilancē.
3. Citi ieguldījumi.

IV. Nauda bankā un kasē

E. Nākamo periodu izmaksas un uzkrātie ieņēmumi

(Ja vien valsts tiesību akti neparedz, ka šādi posteņi ir jāuzrāda D daļas II nodaļas 6. punktā.)

F. Kreditori: summas, kas nomaksājamas tuvākā gada laikā

1. Aizņēmumi pret obligācijām, atsevišķi norādot akcijās pārvēršamos aizņēmumus.
2. Aizņēmumi no kredītiestādēm.
3. Par pasūtījumiem saņemtie avansa maksājumi, ciktāl tie netiek uzrādīti atsevišķi kā atskaitījumi no krājumiem.
4. Tirdzniecības kreditori.
5. Maksājāmie vekseli.
6. Parādi radniecīgiem uzņēmumiem.
7. Parādi uzņēmumiem, ar kuriem attiecīgais uzņēmums ir saistīts, pamatojoties uz līdzdalības daļām.
8. Pārējie kreditori, tostarp nodokļi un sociālās nodrošināšanas maksājumi.
9. Uzkrātās saistības un nākamo periodu ieņēmumi (ja vien valsts tiesību akti neparedz, ka šādi posteņi ir jāuzrāda K daļā).

G. Neto apgrozāmie līdzekļi/saistības

(Ņemot vērā nākamo periodu izmaksas un uzkrātos ieņēmumus, ja tos uzrāda E daļā un uzkrātās saistības un nākamo periodu ieņēmumus, ja tos uzrāda K daļā.)

H. Kopējie aktīvi mīnus īstermiņa saistības

I. Kreditori: summas, kas nomaksājamas pēc vairāk nekā viena gada

1. Aizņēmumi pret obligācijām, atsevišķi norādot akcijās pārvēršamos aizņēmumus.

2. Aizņēmumi no kredītiestādēm.
 3. Par pasūtījumiem saņemtie avansa maksājumi, ciktāl tie netiek uzrādīti atsevišķi kā atskaitījumi no krājumiem.
 4. Tirdzniecības kreditori.
 5. Maksājамie vekseli.
 6. Parādi radniecīgiem uzņēmumiem.
 7. Parādi uzņēmumiem, ar kuriem attiecīgais uzņēmums ir saistīts, pamatojoties uz līdzdalības daļām.
 8. Pārējie kreditori, tostarp nodokļi un sociālās nodrošināšanas maksājumi.
 9. Uzkrātās saistības un nākamā perioda ieņēmumi (ja vien valsts tiesību akti neparedz, ka šādi posteņi ir jāuzrāda K daļā).
- J. Uzkrājumi
1. Uzkrājumi pensijām un tamlīdzīgām saistībām.
 2. Uzkrājumi nodokļiem.
 3. Citi uzkrājumi.
- K. Uzkrātās saistības un nākamā perioda ieņēmumi
- (Ja vien valsts tiesību akti neparedz, ka šādi posteņi ir jāuzrāda F daļas 9. punktā vai I daļas 9. punktā, vai abos.)
- L. Kapitāls un rezerves
- I. Parakstītais kapitāls
- (Ja vien valsts tiesību akti neparedz, ka pieprasītais kapitāls ir jāuzrāda šajā postenī; tādā gadījumā parakstītā un apmaksātā kapitāla summas ir jānorāda atsevišķi.)
- II. Akciju emisijas uzcenojums
- III. Pārvērtēšanas rezerve
- IV. Rezerves
1. Likumā noteiktās rezerves, ciktāl valsts tiesību akti šādas rezerves prasa.
 2. Rezerves pašu akcijām un daļām, ciktāl šādas rezerves prasa valsts tiesību akti, neskarot Direktīvas 2012/30/ES 24. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
 3. Statūtos noteiktās rezerves.
 4. Citas rezerves, tostarp patiesās vērtības rezerve.
- V. Iepriekšējo gadu nesadalītā peļņa vai zaudējumi
- VI. Finanšu gada peļņa vai zaudējumi
-

V PIELIKUMS

PEĻŅAS UN ZAUDĒJUMU PĀRSKATA SHĒMA – PĒC IZDEVUMU VEIDA, KAS PAREDZĒTA 13. PANTĀ

1. Neto apgrozījums.
 2. Gatavās produkcijas un nepabeigto ražojumu krājumu pārmaiņas.
 3. Pašu uzņēmuma kapitālieguldījumiem izpildītie darbi.
 4. Pārējie saimnieciskās darbības ieņēmumi.
 5. a) Izejvielas un palīgmateriāli.
b) Pārējie ārējie izdevumi.
 6. Personāla izmaksas:
 - a) algas;
 - b) sociālā nodrošinājuma izmaksas, atsevišķi norādot izmaksas, kas saistītas ar pensijām.
 7. a) Dibināšanas izdevumu un materiālo un nemateriālo pamatlīdzekļu vērtības korekcijas.
b) Apgrozāmo līdzekļu vērtības korekcijas, ja tie pārsniedz vērtības korekciju summas, ko attiecīgajā uzņēmumā uzskata par parastām.
 8. Citi darbības izdevumi.
 9. Ieņēmumi no līdzdalības daļām citos uzņēmumos, atsevišķi norādot ieņēmumus no radniecīgiem uzņēmumiem.
 10. Ieņēmumi no citiem ieguldījumiem un aizdevumiem, kas veido pamatlīdzekļu daļu, atsevišķi norādot ieņēmumus no radniecīgiem uzņēmumiem.
 11. Pārējie procentu ieņēmumi un tamlīdzīgi ieņēmumi, atsevišķi norādot ieņēmumus no radniecīgiem uzņēmumiem.
 12. Vērtības korekcijas finanšu aktīvos un ieguldījumos, kas tiek turēti kā apgrozāmie līdzekļi.
 13. Procentu maksājumi un tamlīdzīgi izdevumi, atsevišķi norādot summas, kas maksājamas radniecīgiem uzņēmumiem.
 14. Peļņas vai zaudējumu nodoklis.
 15. Peļņa vai zaudējumi pēc nodokļiem.
 16. Citi nodokļi, kas nav ietverti 1. līdz 15. postenī.
 17. Finanšu gada peļņa vai zaudējumi.
-

VI PIELIKUMS

PEĻŅAS UN ZAUDĒJUMU PĀRSKATA SHĒMA – PĒC IZDEVUMU FUNKCIJAS, KAS PAREDZĒTA 13. PANTĀ

1. Neto apgrozījums.
 2. Pārdošanas izmaksas (ieskaitot vērtības korekcijas).
 3. Bruto peļņa vai zaudējumi.
 4. Sadales izmaksas (ieskaitot vērtības korekcijas).
 5. Administrācijas izmaksas (ieskaitot vērtības korekcijas).
 6. Pārējie saimnieciskās darbības ieņēmumi.
 7. Ieņēmumi no līdzdalības daļām citos uzņēmumos, atsevišķi norādot ieņēmumus no radniecīgiem uzņēmumiem.
 8. Ieņēmumi no citiem ieguldījumiem un aizdevumiem, kas veido pamatlīdzekļu daļu, atsevišķi norādot ieņēmumus no radniecīgiem uzņēmumiem.
 9. Pārējie procentu ieņēmumi un tamlīdzīgi ieņēmumi, atsevišķi norādot ieņēmumus no radniecīgiem uzņēmumiem.
 10. Vērtības korekcijas finanšu aktīvos un ieguldījumos, kas tiek turēti kā apgrozāmie līdzekļi.
 11. Procentu maksājumi un tamlīdzīgi izdevumi, atsevišķi norādot summas, kas maksājamas radniecīgiem uzņēmumiem.
 12. Peļņas vai zaudējumu nodoklis.
 13. Peļņa vai zaudējumi pēc nodokļiem.
 14. Citi nodokļi, kas nav ietverti 1. līdz 13. postenī.
 15. Finanšu gada peļņa vai zaudējumi.
-

VII PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 78/660/EEK	Direktīva 83/349/EEK	Šī direktīva
1. panta 1. punkta pirmās daļas ievaddaļa	—	1. panta 1. punkta a) apakšpunkts
1. panta 1. punkta pirmās daļas pirmais līdz divdesmit septītais ievilkums	—	I pielikums
1. panta 1. punkta otrā daļa	—	1. panta 1. punkta b) apakšpunkts
1. panta 1. punkta otrās daļas a) līdz aa) apakšpunkts	—	II pielikums
1. panta 1. punkta trešā daļa	—	—
1. panta 2. punkts	—	—
2. panta 1. punkts	—	4. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	—	4. panta 2. punkts
2. panta 3. punkts	—	4. panta 3. punkts
2. panta 4. punkts	—	4. panta 3. punkts
2. panta 5. punkts	—	4. panta 4. punkts
2. panta 6. punkts	—	4. panta 5. punkts
3. pants	—	9. panta 1. punkts
4. panta 1. punkts	—	9. panta 2. punkts
4. panta 2. punkts	—	9. panta 3. punkts
4. panta 3. punkts	—	9. panta 3. punkts
4. panta 4. punkts	—	9. panta 5. punkts
4. panta 5. punkts	—	—
4. panta 6. punkts	—	6. panta 1. punkta h) apakšpunkts un 6. panta 3. punkts
5. panta 1. punkts	—	—
5. panta 2. punkts	—	2. panta 14. punkts
5. panta 3. punkts	—	2. panta 15. punkts
6. pants	—	9. panta 6. punkts
7. pants	—	6. panta 1. punkta g) apakšpunkts
8. pants	—	10. pants
9. panta A iedaļa	—	III pielikuma A. daļa
9. panta B iedaļa	—	III pielikuma B. daļa
9. panta C iedaļa	—	III pielikuma C. daļa
9. panta D iedaļa	—	III pielikuma D. daļa
9. panta E iedaļa	—	III pielikuma E. daļa
9. panta F iedaļa	—	—

Direktīva 78/660/EEK	Direktīva 83/349/EEK	Šī direktīva
Pasīvi	—	Kapitāls, rezerves un saistības
9. panta A iedaļa	—	III pielikuma A. daļa
9. panta B iedaļa	—	III pielikuma B. daļa
9. panta C iedaļa	—	III pielikuma C. daļa
9. panta D iedaļa	—	III pielikuma D. daļa
9. panta E iedaļa	—	—
10. pants	—	IV pielikums
10.a pants	—	11. pants
11. panta pirmā daļa	—	3. panta 2. punkts un 14. panta 1. punkts
11. panta otrā daļa	—	—
11. panta trešā daļa	—	3. panta 9. punkta pirmā daļa
12. panta 1. punkts	—	3. panta 10. punkts
12. panta 2. punkts	—	3. panta 9. punkta otrā daļa
12. panta 3. punkts	—	3. panta 11. punkts
13. panta 1. punkts	—	12. panta 1. punkts
13. panta 2. punkts	—	12. panta 2. punkts
14. pants	—	16. panta 1. punkta d) apakšpunkts
15. panta 1. punkts	—	12. panta 3. punkts
15. panta 2. punkts	—	2. panta 4. punkts
15. panta 3. punkta a) apakšpunkts	—	17. panta 1. punkta a) apakšpunkts
15. panta 3. punkta b) apakšpunkts	—	—
15. panta 3. punkta c) apakšpunkts	—	17. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts
15. panta 4. punkts	—	—
16. pants	—	12. panta 4. punkts
17. pants	—	2. panta 2. punkts
18. pants	—	—
19. pants	—	2. panta 8. punkts
20. panta 1. punkts	—	12. panta 12. punkta pirmā daļa
20. panta 2. punkts	—	12. panta 12. punkta otrā daļa
20. panta 3. punkts	—	12. panta 12. punkta trešā daļa
21. pants	—	—
22. panta pirmā daļa	—	13. panta 1. punkts
22. panta otrā daļa	—	13. panta 2. punkts
23. panta 1. līdz 15. postenis	—	V pielikums, 1. līdz 15. postenis
23. panta 16. līdz 19. postenis	—	—
23. panta 20. un 21. postenis	—	V pielikums, 16. un 17. postenis

Direktīva 78/660/EEK	Direktīva 83/349/EEK	Šī direktīva
24. pants	—	—
25. pants, 1. līdz 13. postenis	—	VI pielikums, 1. līdz 13. postenis
25. panta 14. līdz 17. postenis	—	—
25. panta 18. un 19. postenis	—	VI pielikums, 14. un 15. postenis
26. pants	—	—
27. panta pirmās daļas ievaddaļa	—	3. panta 3. punkts
27. panta pirmās daļas a) un c) apakšpunkts	—	14. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
27. panta pirmās daļas b) un d) apakšpunkts	—	—
27. panta otrā daļa	—	3. panta 9. punkts pirmā daļa
28. pants	—	2. panta 5. punkts
29. pants	—	—
30. pants	—	—
31. panta 1. punkts	—	6. panta 1. punkta ievaddaļa un a) līdz f) apakšpunkts
31. panta 1.a punkts	—	6. panta 5. punkts
31. panta 2. punkts	—	4. panta 4. punkts
32. pants	—	6. panta 1. punkta i) apakšpunkts
33. panta 1. punkta ievaddaļa	—	7. panta 1. punkts
33. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts un otrā un trešā daļa	—	—
33. panta 1. punkta c) apakšpunkts	—	7. panta 1. punkts
33. panta 2. punkta a) apakšpunkta pirmā daļa un 33. panta 2. punkta b), c) un d) apakšpunkts	—	7. panta 2. punkts
33. panta 2. punkta a) apakšpunkta otrā daļa	—	16. panta 1. punkta b) apakšpunkts
33. panta 3. punkts	—	7. panta 3. punkts
33. panta 4. punkts	—	16. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkts
33. panta 5. punkts	—	—
34. pants	—	12. panta 11. punkta ceturtnā daļa
35. panta 1. punkta a) apakšpunkts	—	6. panta 1. punkta i) apakšpunkts
35. pants 1. punkts b) apakšpunkts	—	12. panta 5. punkts
35. pants 1. punkts c) apakšpunkts	—	12. panta 6. punkts
35. panta 1. punkta d) apakšpunkts	—	17. panta 1. punkta b) apakšpunkts
35. panta 2. punkts	—	2. panta 6. punkts
35. panta 3. punkts	—	2. panta 7. punkts

Direktīva 78/660/EEK	Direktīva 83/349/EEK	Šī direktīva
35. panta 4. punkts	—	12. panta 8. punkts un 17. punkta 1. punkta a) apakšpunkta vi) punkts
36. pants	—	—
37. panta 1. punkts	—	12. panta 11. punkts pirmā, trešā un piektā daļa
37. panta 2. punkts	—	12. panta 11. punkts pirmā un otrā daļa
38. pants	—	—
39. panta 1. punkta a) apakšpunkts	—	6. panta 1. punkta i) apakšpunkts
39. panta 1. punkta b) apakšpunkts	—	12. panta 7. punkta pirmā daļa
39. panta 1. punkta c) apakšpunkts	—	—
39. panta 1. punkta d) apakšpunkts	—	12. panta 7. punkta otrā daļa
39. panta 1. punkta e) apakšpunkts	—	17. panta 1. punkta b) apakšpunkts
39. panta 2. punkts	—	2. panta 6. punkts
40. panta 1. punkts	—	12. panta 9. punkts
40. panta 2. punkts	—	—
41. pants	—	12. panta 10. punkts
42. panta pirmā daļa	—	12. panta 12. punkta trešā daļa
42. panta otrā daļa	—	—
42.a panta 1. punkts	—	8. panta 1. punkta a) apakšpunkts
42.a panta 2. punkts	—	8. panta 2. punkts
42.a panta 3. punkts	—	8. panta 3. punkts
42.a panta 4. punkts	—	8. panta 4. punkts
42.a panta 5. apakšpunkts	—	8. panta 5. punkts
42.a panta 5.a apakšpunkts	—	8. panta 6. punkts
42.b pants	—	8. panta 7. punkts
42.c pants	—	8. panta 8. punkts
42.d pants	—	16. panta 1. punkta c) apakšpunkts
42.e pants	—	8. panta 1. punkta b) apakšpunkts
42.f pants	—	8. panta 9. punkts
43. panta 1. punkta ievaddaļa	—	16. panta 1. punkta ievaddaļa
43. panta 1. punkta 1. apakšpunkts	—	16. panta 1. punkta a) apakšpunkts
43. panta 1. punkta 2. apakšpunkta pirmā daļa	—	17. panta 1. punkta g) apakšpunkta pirmā daļa
43. panta 1. punkta 2. apakšpunkta otrā daļa	—	17. panta 1. punkta k) apakšpunkts
43. panta 1. punkta 3. apakšpunkts	—	17. panta 1. punkta h) apakšpunkts
43. panta 1. punkta 4. apakšpunkts	—	17. panta 1. punkta i) apakšpunkts

Direktīva 78/660/EEK	Direktīva 83/349/EEK	Šī direktīva
43. panta 1. punkta 5. apakšpunkts	—	17. panta 1. punkta j) apakšpunkts
43. panta 1. punkta 6. apakšpunkts	—	16. panta 1. punkta g) apakšpunkts
43. panta 1. punkta 7. apakšpunkts	—	16. pants, 1. punkts, d) apakšpunkts
43. panta 1. punkta 7.a apakšpunkts	—	17. panta 1. punkta p) apakšpunkts
43. panta 1. punkta 7.b apakšpunkts	—	2. panta 3. punkts un 17. panta 1. punkta r) apakšpunkts
43. panta 1. punkta 8. apakšpunkts	—	18. panta 1. punkta a) apakšpunkts
43. panta 1. punkta 9. apakšpunkts	—	17. panta 1. punkta e) apakšpunkts
43. panta 1. punkta 10. apakšpunkts	—	—
43. panta 1. punkta 11. apakšpunkts	—	17. panta 1. punkta f) apakšpunkts
43. panta 1. punkta 12. apakšpunkts	—	17. panta 1. punkta d) apakšpunkta pirmā daļa
43. panta 1. punkta 13. apakšpunkts	—	16. panta 1. punkta e) apakšpunkts
43. panta 1. punkts, 14. apakšpunkta a) punkts	—	17. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) punkts
43. panta 1. punkta 14. apakšpunkta b) punkts	—	17. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punkts
43. panta 1. punkta 15. apakšpunkts	—	18. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 18. panta 3. punkts
43. panta 2. punkts	—	—
43. panta 3. punkts	—	17. panta 1. punkta d) apakšpunkta otrā daļa
44. pants	—	—
45. panta 1. punkts	—	17. panta 1. punkta g) apakšpunkta otrā daļa 28. panta 3. punkts
45. panta 2. punkts	—	18. panta 2. punkts
46. pants	—	19. pants
46.a pants	—	20. pants
47. panta 1. un 1.a punkts	—	30. panta 1. un 2. punkts
47. panta 2. punkts	—	31. panta 1. punkts
47. panta 3. punkts	—	31. panta 2. punkts
48. pants	—	32. panta 1. punkts
49. pants	—	32. panta 2. punkts
50. pants	—	17. panta 1. punkta o) apakšpunkts
50.a pants	—	—
50.b pants	—	33. panta 1. punkta a) apakšpunkts
50.c pants	—	33. panta 2. punkts
51. panta 1. punkts	—	34. panta 1. punkts
51. panta 2. punkts	—	—
51. panta 3. punkts	—	—

Direktīva 78/660/EEK	Direktīva 83/349/EEK	Šī direktīva
51.a pants	—	35. panta
52. pants	—	—
53. panta 2. punkts	—	3. panta 13. punkts
53.a pants	—	40. pants
55. pants	—	—
56. panta 1. punkts	—	—
56. panta 2. punkts	—	17. panta 1. punkta l), m) un n) apakšpunkts
57. pants	—	37. pants
57.a pants	—	38. pants
58. pants	—	39. pants
59. panta 1. punkts	—	9. panta 7. punkta a) apakšpunkts
59. panta 2. līdz 6. punkts, a) apakšpunkts	—	9. panta 7. punkta a) apakšpunkts un 27. pants
59. panta 6. punkta b) un c) apakšpunkts	—	9. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkts
59. panta 7. un 8. punkts	—	9. panta 7. punkta a) apakšpunkts un 27. pants
59. panta 9. punkts	—	27. panta 9. punkts
60. pants	—	—
60.a pants	—	51. pants
61. pants	—	17. panta 2. punkts
61.a pants	—	—
62. pants	—	55. pants
—	1. panta 1. punkts	22. panta 1. punkts
—	1. panta 2. punkts	23. panta 2. punkts
—	2. panta 1., 2. un 3. punkts	22. panta 3., 4. un 5. punkts
—	3. panta 1. punkts	22. panta 6. punkts
—	3. panta 2. punkts	2. panta 10. punkts
—	4. panta 1. punkts	21. pants
—	4. panta 2. punkts	—
—	5. pants	—
—	6. panta 1. punkts	23. panta 2. punkts
—	6. panta 2. punkts	3. panta 8. punkts
—	6. panta 3. punkts	3. panta 9. punkta otrā daļa, 3. panta 10. un 11. punkts
—	6. panta 4. punkts	23. panta 2. punkts
—	7. panta 1. punkts	23. panta 3. punkts
—	7. panta 2. punkts	23. panta 4. punkts
—	7. panta 3. punkts	23. panta 3. punkta ievaddaļa

Direktīva 78/660/EEK	Direktīva 83/349/EEK	Šī direktīva
—	8. pants	23. panta 5. punkts
—	9. panta 1. punkts	23. panta 6. punkts
—	9. panta 2. punkts	—
—	10. pants	23. panta 7. punkts
—	11. pants	23. panta 8. punkts
—	12. panta 1. punkts	22. panta 7. punkts
—	12. panta 2. punkts	22. panta 8. punkts
—	12. panta 3. punkts	22. panta 9. punkts
—	13. panta 1. un 2. punkts	2. panta 16. punkts un 6. panta 1. punkta j) apakšpunkts
—	13. panta 2.a punkts	23. panta 10. punkts
—	13. panta 3. punkts	23. panta 9. punkts
—	15. pants	—
—	16. pants	4. pants
—	17. panta 1. punkts	24. panta 1. punkts
—	17. panta 2. punkts	—
—	18. pants	24. panta 2. punkts
—	19. pants	24. panta 3. punkta a) līdz e) apakšpunkts
—	20. pants	—
—	21. pants	24. panta 4. punkts
—	22. pants	24. panta 5. punkts
—	23. pants	24. panta 6. punkts
—	24. pants	—
—	25. panta 1. punkts	6. panta 1. punkta b) apakšpunkts
—	25. panta 2. punkts	4. panta 4. punkts
—	26. panta 1. punkts	24. panta 7. punkts
—	26. panta 2. punkts	—
—	26. panta 3. punkts	6. panta 1. punkta j) apakšpunkts
—	27. pants	24. panta 8. punkts
—	28. pants	24. panta 9. punkts
—	29. panta 1. punkts	24. panta 10. punkts
—	29. panta 2. punkts	24. panta 11. punkts
—	29. panta 3. punkts	24. panta 12. punkts
—	29. panta 4. punkts	24. panta 13. punkts
—	29. panta 5. punkts	24. panta 14. punkts
—	30. panta 1. punkts	24. panta 3. punkta c) apakšpunkts

Direktīva 78/660/EEK	Direktīva 83/349/EEK	Šī direktīva
—	30. panta 2. punkts	—
—	31. pants	24. panta 3. punkta f) apakšpunkts
—	32. panta 1. un 2. punkts	26. pants
—	32. panta 3. punkts	—
—	33. pants	27. pants
—	34. panta ievaddaļa un 34. panta 1. punkta pirmais teikums	16. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 28. panta 1. punkts
—	34. panta 1. punkta otrais teikums	—
—	34. panta 2. punkts	28. panta 2. punkta a) apakšpunkts
—	34. panta 3. punkta a) apakšpunkts	28. panta 2. punkta b) apakšpunkts
—	34. panta 3. punkta b) apakšpunkts	—
—	34. panta 4. punkts	28. panta 2. punkta c) apakšpunkts
—	34. panta 5. punkts	28. panta 2. punkta d) apakšpunkts
—	34. panta 6. punkts	16. panta 1. punkta g) apakšpunkts un 28. panta 1. punkts
—	34. panta 7. punkts	16. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 28. panta 1. punkts
—	34. panta 7.a punkts	17. panta 1. punkta p) apakšpunkts
—	34. panta 7.b punkts	17. panta 1. punkta r) apakšpunkts
—	34. panta 8. punkts	18. panta 1. punkta a) apakšpunkts
—	34. panta 9. punkta a) apakšpunkts	17. panta 1. punkta e) apakšpunkts
—	34. panta 9. punkta b) apakšpunkts	28. panta 1. punkta b) apakšpunkts
—	34. panta 10. punkts	—
—	34. panta 11. punkts	17. panta 1. punkta f) apakšpunkts un 28. panta 1. punkts
—	34. panta 12. un 13. punkts	28. panta 1. punkta c) apakšpunkts
—	34. panta 14. punkts	16. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 28. panta 1. punkts
—	17. panta 1. punkta c) apakšpunkts	17. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 28. panta 1. punkts
—	34. panta 16. punkts	18. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 28. panta 1. punkts
—	35. panta 1. punkts	28. panta 3. punkts
—	35. panta 2. punkts	—
—	36. panta 1. punkts	19. panta 1. punkts un 29. panta 1. punkts
—	36. panta 2. punkta a) apakšpunkts	—
—	36. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkts	19. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkts
—	36. panta 2. punkta d) apakšpunkts	29. panta 2. punkta a) apakšpunkts

Direktīva 78/660/EEK	Direktīva 83/349/EEK	Šī direktīva
—	36. panta 2. punkta e) apakšpunkts	19. panta 2. punkta e) apakšpunkts un 29. panta 1. punkts
—	36. panta 2. punkta f) apakšpunkts	29. panta 2. punkta b) apakšpunkts
—	36. panta 3. punkts	29. panta 3. punkts
—	36.a pants	33. panta 1. punkta b) apakšpunkts
—	36.b pants	33. panta 2. punkts
—	37. panta 1. punkts	34. panta 1. un 2. punkts
—	37. panta 2. punkts	35. pants
—	37. panta 4. punkts	35. pants
—	38. panta 1. punkts	30. panta 1. punkta pirmā daļa un 30. panta 3. punkta pirmā daļa
—	38. panta 2. punkts	30. panta 1. punkta otrā daļa
—	38. panta 3. punkts	—
—	38. panta 4. punkts	30. panta 3. punkta otrā daļa
—	38. panta 5.un 6. punkts	—
—	38. panta 7. punkts	40. pants
—	38.a pants	—
—	39. pants	—
—	40. pants	—
—	41. panta 1. punkts	2. panta 12. punkts
—	41. panta 1.a punkts	2. panta 3. punkts
—	41. panta 2. līdz 5. punkts	—
—	42. pants	—
—	43. pants	—
—	44. pants	—
—	45. pants	—
—	46. pants	—
—	47. pants	—
—	48. pants	51. pants
—	49. pants	—
—	50. pants	—
—	50.a pants	—
—	51. pants	55. pants

Abonementa cenas 2013. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 420 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 910 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV